

กานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี

ปริญญาโท

ของ

พวณีย์ นทีสุววรรณ

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๔ มีนาคม ๒๕๑๔

คานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี

บทคัดย่อ

ของ

พจน์ีย์ มณีสุวรรณ

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
๔ มีนาคม ๒๕๑๔

THE VALUES OF THE TEACHERS' COLLEGE STUDENTS
IN BANGKOK AND DHONBURI

ABSTRACT

BY

POHTJANEE MANEESUMON

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree
at the College of Education
March 4, 1971

The main purpose of this study was to explore Teachers' College Students' opinion concerning 16 types of values and to determine whether there were differences or similarities in these values among various groups of the students in 5 Teachers' Colleges. The 16 types of values were economics, education, religion, morality, family-life, human relationship, justness, honesty, loyalty, generosity, accomplishment, love, superstition, grooming, health, and esthetics.

A sample of 500 students was drawn from Bangkok Teachers' College, Chandarakasam Teachers' College, Suan Suvarna Teachers' College, Suan Dusit Teachers' College, and Ban Somdet Chao - Phraya Teachers' College. These students were asked to rank 16 types of values from a given list by means of Q - Sort technique. A statistical method used was the Analysis of Variance by Ranks.

The results revealed that education ranked first, family - life ranked second, and honesty ranked third. Love was least valued by most students. No significant difference was found in the Values of different groups of students in this study.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาปริญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้.

ศาสตราจารย์ ดร. รพีพร

ประธาน

ศาสตราจารย์ ดร. อภิสิทธิ์

กรรมการ

๕ มีนาคม ๒๕๐๕

ประกาศกฎเปิดการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างค้ำจุนจากบุคคลหลาย ๆ ท่าน ผู้เขียน
ขอกราบขอบพระคุณและขอบกมลผู้ปรากฏนามไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อาจารย์ ดร. ปรีชา ธรรมา ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไข

อาจารย์สมการ อภัยพันธุ์ ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไข

อาจารย์ ดร. พวน สะเพียรชัย ให้คำปรึกษาค้นสถิติและแบบสอบถาม

อาจารย์ไพฑูรย์ จันทยศ นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

ศาสตราจารย์นายแพทย์ อาจารย์ใหญ่ อาจารย์บำรุงท่าน นิสิต และนักวิจัย ที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่างและกลุ่มทดลอง

คุณวราวุธ ชิมสุข

พิมพ์แบบสอบถาม

ศาสตราจารย์ ปรีชา กลิ่นเกษร

จัดสำเนาปริญญานิพนธ์

พจนีย์ มณีสุวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
ความมุ่งหมายในการศึกษาทบทวน	๔
สมมุติฐานในการศึกษาทบทวน	๕
ความสำคัญของการศึกษาทบทวน	๕
การเขียนบทคัดย่อที่ใช้ในการศึกษาทบทวน	๖
ขอบเขตของการศึกษาทบทวน	๑๐
ข้อตกลงเบื้องต้น	๑๐
๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทบทวน	๑๑
๓ วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเทคนิคการทบทวน	๒๓
กลุ่มตัวอย่าง	๒๓
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๔
การทดลองแบบสุ่มตาม	๒๔
การดำเนินการวิจัย	๒๖
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๖
๔ ผลของการวิจัย	๒๘
ตัวสังเกตที่ใช้ในการวิเคราะห์	๒๘
ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและอันดับกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู	
ทั้ง ๕ แห่งรวมกัน	๓๐
คะแนนเฉลี่ย อันดับกานิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง	
อันดับกานิยมของนักเรียนในแต่ละแห่ง	๓๔

๔

ผลคะแนนเฉลี่ย ดัชนีการนิยาม และการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างดัชนีการนิยามของนักเรียนวิทยาลัยครู จังหวัดการวิเคราะห์
ตามลักษณะต่าง ๆ

๔๓

๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๑๙

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑๙

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

๑๙

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑๙

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑๙

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑๙

สรุปผลการวิจัย

๑๒๐

สรุปอภิปรายผล

๑๒๑

ขอเสนอแนะ

๑๒๒

บรรณานุกรม

๑๒๔

ภาคผนวก

๑๓๔

บัญชีการวาง

๑	๒
ตาราง	หน้า
๑. จำนวนนักเฝ้าเรียนจากวิทยาลัยการที่ทำการศึกษา ๕ แห่ง	๒๓
๒. จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองแบบผสมตาม	๒๕
๓. แผนที่จะแนบและอันคัมกานิยมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐๐ คน	๓๑
๔. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันคัมกานิยมของนักเรียนแต่ละระดับ	๓๔
๕. แดงคะแนนเฉลี่ย อันคัมกานิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันคัมกานิยมของนักเรียนแต่ละระดับ	๓๖
๖. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันคัมกานิยมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๕๐๐ คน	๔๓
๗. แดงคะแนนเฉลี่ย อันคัมกานิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันคัมกานิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๕๐๐ คน	๔๕
๘. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันคัมกานิยมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕๐ และนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๒.๕๐ ขึ้นไป จำนวน ๕๐๐ คน	๔๘
๙. แดงคะแนนเฉลี่ย อันคัมกานิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันคัมกานิยมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕๐ และกลุ่มที่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๒.๕๐ ขึ้นไป จำนวน ๕๐๐ คน	๕๐
๑๐. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันคัมกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยการ จำนวน ๕๐๐ คน แยกตามภูมิภาค	๕๓

๑๑. แสงกะแฉะเฉียบ อันค้ำกานิม และผดการวิเกราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาคัยกรุ จำนวน ๔๐๐ คน
แยกตามภูมิจำเภา ๕๕
๑๒. เปรียบ เฝียบกะแฉะเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาคัยกรุ
จำนวน ๓๕๓ คน แยกตามอาชีพของบิดา ๖๐
๑๓. แสงกะแฉะเฉียบ อันค้ำกานิม และผดการวิเกราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียน จำนวน ๓๕๓ คน แยกตามอาชีพ
ของมารดา ๖๓
๑๔. เปรียบ เฝียบกะแฉะเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาคัยกรุ
จำนวน ๔๑๑ คน แยกตามอาชีพของมารดา ๖๔
๑๕. แสงกะแฉะเฉียบ อันค้ำกานิม และผดการวิเกราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาคัยกรุ จำนวน ๔๑๑ คน
แยกตามอาชีพของมารดา ๗๐
๑๖. เปรียบ เฝียบกะแฉะเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาคัยกรุ
จำนวน ๔๔๔ คน แยกตามอาชีพของบิดาและมารดา ๗๗
๑๗. แสงกะแฉะเฉียบ อันค้ำกานิม และผดการวิเกราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาคัยกรุ จำนวน ๔๔๔ คน
แยกตามอาชีพของบิดาและมารดา ๗๙
๑๘. เปรียบ เฝียบกะแฉะเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาคัยกรุ
จำนวน ๔๖๔ คน แยกตามรายได้ของผู้นปกครอง ๘๔

ตาราง	หน้า
๑๙. แดงกะแฉนเฉียบ อันค้ำกานิม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๖๕ คน แยกตามรายไ้ของผูปกครอง	๘๖
๒๐. เปรียบเทียบกะแฉนเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๘๘ คน แยกตามการก่อกำของบิดา	๘๗
๒๑. แดงกะแฉนเฉียบ อันค้ำกานิม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๘๘ คน แยกตามการก่อกำของบิดา	๘๘
๒๒. เปรียบเทียบกะแฉนเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๗๖ คน แยกตามการก่อกำของมารดา	๙๐๑
๒๓. แดงกะแฉนเฉียบ อันค้ำกานิม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๗๒ คน แยกตามการก่อกำของมารดา	๙๐๒
๒๔. เปรียบเทียบกะแฉนเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๗๓ คน แยกตามการก่อกำของบิดาและมารดา	๙๐๓
๒๕. แดงกะแฉนเฉียบ อันค้ำกานิม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๗๓ คน แยกตามการก่อกำของบิดาและมารดา	๙๐๔
๒๖. เปรียบเทียบกะแฉนเฉียบและอันค้ำกานิมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๘๖๘ คน แยกตามสถานภาพสมรสของผูปกครอง	๙๐๕

ตาราง

หน้า

๒. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับการนิยม และการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันดับการนิยมของนักเรียนมหาวิทยาลัย จำนวน ๘๘ คน
แยกตามสถานะภาพสมรสของผู้ปกครอง

๑๑๕

๔. ถ้า X' , Y' , D , D^2 และ $\sum D^2$ ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบสองทาง
จากกลุ่มตัวอย่าง ๑๒๐ คน

๑๓๖

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
๑. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕๐๐ คน	๓๓
๒. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูพระนคร จำนวน ๑๐๐ คน	๓๔
๓. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูจันทร์ เกดม จำนวน ๑๐๐ คน	๓๕
๔. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูสวนสุนันทา จำนวน ๑๐๐ คน	๔๐
๕. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูสวนกุหลาบ จำนวน ๑๐๐ คน	๔๑
๖. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู บ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๑๐๐ คน	๔๒
๗. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๕๐๐ คน	๔๗
๘. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียน ต่ำกว่า ๒.๕๐ และนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๒.๕๐ ขึ้นไป จำนวน ๔๐๐ คน	๕๒
๙. เส้นภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนภาคเหนือ จำนวน ๗๒ คน	๕๓

ภาพประกอบ	หน้า
๑๐. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนภาคกลาง	
จำนวน ๗๐ คน	๕๕
๑๑. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนภาคใต้	
จำนวน ๖๖ คน	๕๙
๑๒. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
จำนวน ๘ คน	๖๐
๑๓. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ศึกษาประกอบอาชีพ	
รับราชการ จำนวน ๔๔ คน	๖๕
๑๔. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ศึกษาประกอบอาชีพค้าขาย	
จำนวน ๖๑๐ คน	๖๖
๑๕. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ศึกษาประกอบอาชีพ	
เกษตรกรรม จำนวน ๔๕ คน	๖๗
๑๖. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ค้าขายไม่มีอาชีพ	
จำนวน ๔๐ คน	๗๒
๑๗. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่มีมารดา	
ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน ๖๑ คน	๗๓
๑๘. เปรียบภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่มีมารดา	
ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน ๑๕๗ คน	๗๔

ภาพประกอบ

หน้า

๑๙. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน ๘๗ คน ๓๕
๒๐. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน ๒๒ คน ๓๖
๒๑. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเหมือนกัน จำนวน ๑๔๘ คน ๔๑
๒๒. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพต่างกัน จำนวน ๑๑๒ คน ๔๒
๒๓. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียว จำนวน ๕๐ คน ๔๓
๒๔. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๕ คน ๔๔
๒๕. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๗๒ คน ๔๕
๒๖. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๖ คน ๔๖
๒๗. ภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกำนันของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ ๓,๐๐๑ - ๔,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๖ คน ๔๗

๒. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่ผู้ปกครอง
มีรายได้สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๒ คน ๕๒
๒๕. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาได้รับ
การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๒๐๔ คน ๕๓
๓๐. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาได้รับ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๘๘๒ คน ๕๔
๓๑. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาได้รับ
การศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๒๒ คน ๕๕
๓๒. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาได้รับ
การศึกษาระดับอื่น ๆ จำนวน ๓๑ คน ๑๐๐
๓๓. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดา
ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน ๒๔ คน ๑๐๔
๓๔. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดาได้รับ
การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน ๓๓๑ คน ๑๐๕
๓๕. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดาได้รับ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๓๓๑ คน ๑๐๖
๓๖. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดา
ได้รับการศึกษาในระดับเท่ากัน จำนวน ๒๔๒ คน ๑๑๑

ภาพประกอบ	หน้า
๓๓. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนที่มีค่าได้รบ การศึกษารูสูงความมารคา จำนวน ๒๐๒ คน	๑๑๒
๓๔. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนที่มีมารคาได้รบ การศึกษารูสูงความมารคา จำนวน ๒๕ คน	๑๑๓
๓๕. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนวิทยาลักร จำนวน ๔๖๔ คน แยกตามสถานภาพสมรสของผูปรการอง	๑๑๓

บทนำ

ในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า กำลังคนคือทรัพยากรสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศ กลุ่มชนใดประกอบด้วยทรัพยากรที่มีคุณภาพสูง กลุ่มชนนั้นย่อมพัฒนาไปสู่เป้าหมายที่ทุกคนต้องการได้รวดเร็ว หากกลุ่มชนใดเต็มไปด้วยทรัพยากรที่มีคุณภาพต่ำ กลุ่มชนนั้นก็พัฒนาไปได้ช้า ทรัพยากรมนุษย์ที่เสื่อมสมรรถภาพ นอกจากจะไม่ช่วยส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของสังคมแล้ว ยังอาจกลายเป็นเครื่องถ่วงสังคมให้ล่าช้าได้ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญยิ่งต่ออนาคตของประเทศชาติคือ "เด็ก" เพราะเด็กจะเป็นผู้รับผิดชอบสังคมต่อไปในภายภาคหน้า แต่เด็ก ๆ เหล่านั้นจะเป็นพลเมืองที่มีความสามารถก็ต่อเมื่อเขาเป็นบุคคลสมบูรณ์พร้อมทั้งปัจจัยทางส่วนตัวและทางสังคมประกอบกัน หากขาดปัจจัยด้านใดด้านหนึ่งแล้ว จะมีผลทำให้การดำรงชีวิตและการพัฒนาทางบุคลิกภาพของเด็กพลอยสลายไปด้วย^๒

เด็กทุกคนปรารถนาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีอนาคต หรืออย่างน้อยก็ย่อมมีความหวังที่จะได้รับการศึกษาเล่าเรียนตามกำลังความสามารถ แต่จะสำเร็จดังหวังแค่ไหน ย่อมขึ้นอยู่กับโอกาสและสภาพที่ผู้ใหญ่สร้างสรรค์ไว้ให้ และประกอบกับการที่เด็กมีความสามารถและความถนัดเป็นทุนเดิมอยู่แล้วด้วย อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า การที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จในการศึกษาตามความคาดหวังของตนนั้น จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบอีกหลายประการ นอกเหนือจากด้านสติปัญญาและความถนัดแล้วยังมีด้านอื่น ๆ อาทิเช่น การปรับตัว ฐานะเศรษฐกิจ

^๑ มัทธิกา วัชราร "อธิบายภาพปก - ผนวกกลาง" วิทยาสาร ๔:๓๒ - ๓๓

๑ มีนาคม ๒๕๑๓.

^๒

Karl C. Garrison, The Psychology of Exceptional Children, p. 203.

^๓ มัทธิกา วัชราร ด.ก. หน้า ๓๔ - ๓๕.

และสิ่งแวดลอม^๑ คนเรานั้นมักประสบปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อยู่เสมอ เป็นต้นว่า
ไม่สามารถเรียนได้อย่างที่ตนต้องการ ขาดแคลนทุนทรัพย์ ขาดความสามารถทางสติปัญญา^๒
ถึงนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสังคมที่พึงหาทางพัฒนาและสนองความต้องการของผู้เรียนให้ได้
ประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างเต็มที่เท่าที่จะเป็นไปได้

แฟรงค์ เอฟ. ทอลล์แมน^๓ (Frank F. Tallman) ได้เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่า
การศึกษามีได้หมายความเฉพาะเพียงการหาความรู้เท่านั้น ความหมายของการเรียนรู้หมายถึง
การศึกษาเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงพัฒนาการของการปรับปรุงบุคลิกภาพที่สมบูรณ์อีกด้วย
ทั้งนี้ก็หมายความว่า เด็กแต่ละคนจะต้องมีโอกาสดำเนินการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ สังคม
และสติปัญญาของตนเอง

ดังนั้น ในการเรียนของเด็ก เด็กจึงต้องการความรู้และความเข้าใจตนเอง
นอกเหนือไปจากประสบการณ์ในการเรียน ด้วยเหตุนี้ ครูจำเป็นต้องทราบองค์ประกอบต่าง ๆ
อันเป็นสิ่งแวดลอมของเด็กทั้งที่โรงเรียน บ้าน ครอบครัว และชุมชน เพื่อจะช่วยให้รู้จักเด็ก
ได้ถี่และลึกซึ้ง^๔ และยังเป็นประโยชน์ต่อวิธีการให้คำปรึกษาหรือทางการศึกษา ทางอาชีพ
และทางสังคมแก่เด็กอีกด้วย บริการรับปรึกษาหารือแก่เด็กนี้ ช่วยให้เด็กแต่ละคนรู้จัก
ปรับปรุงทัศนคติ ความหวัง ค่านิยม และความหวั่นเกรงของตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดลอมใน
ปัจจุบันและอนาคต ด้วยวิธีการเช่นนี้ เด็กจะปฏิบัติตนได้ดีขึ้น และการศึกษาในโรงเรียนก็จะ
เป็นไปอย่างไ้ผล เนื่องจากเด็กสามารถรับสิ่งที่สอนไปได้ดีขึ้น แต่การรู้จักเด็กนั้น จุฬสำคัญ

^๑ Anderson G. Leston, "College and Universities Organization and Administration," in Encyclopedia of Educational Research, p. 263.

^๒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์ ทางสู่ความก้าวหน้า หน้า ๑.

^๓ Frank F. Tallman, (Citing The Psychology of Exceptional Children, p. 482., by Karl C. Garrison)

^๔ Carroll H. Miller, Guidance Services An Introduction, p. 46.

^๕ เรย์มอนด์ เอ็น. แอปเพิล และ ฮัมพา โซติกเสถียร การให้คำปรึกษาทางอาชีพ
ในระดั้มัธยมศึกษา หน้า ๗๔.

ครูจะต้องทำความเข้าใจตัวเด็ก คือ การเข้าใจความสามารถ ความสำเร้จในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้ความเข้าใจนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น ความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรม ความเป็นผู้นำ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูง การกีฬา การแสดงละคร และชุมนุมต่าง ๆ ทั้งนี้หมายความว่า คุณลักษณะสำคัญยิ่งของ เด็กที่ครูควรทำความเข้าใจก็คือ ความสนใจและกานิยมของเด็ก กานิยมนี้เป็นทัศนคติและความเชื่อต่อสิ่งใดสักอย่างในชีวิตของบุคคล และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลทุกด้าน วากพฤติกรรมทั้งายและธรรมดาที่สุด เช่น การแต่งตัว หรือการเลือกหนังสือสำหรับอ่านในเวลาว่าง จนถึงพฤติกรรมที่ยากและซับซ้อน เช่น การถือ การแสดงความคิดเห็น ทักษะคุณกตติ การนับถือศาสนา การเลือกการครอง อดทนการ เลือกวิถีหรือปรัชญาชีวิต

บุคคลหนึ่งย่อมมีกานิยมของตนเอง โดยเฉพาะ ซึ่งแตกต่างไปจากกานิยมของบุคคลอื่นไม่มากนักเลย ทั้งนี้เนื่องมาจากองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน เช่น การอบรมในวัยเด็ก ความสัมพันธ์ในครอบครัว พันพทางครอบครัว ประสบการณ์ที่ได้รับ สิ่งแวดล้อม การศึกษา ความต้องการ การเรียนรู้ เป็นต้น กานิยมเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่ออัตลักษณ์และบุคลิกภาพของบุคคล กานิยมเป็นทั้งรากฐานที่บุคคลกระทำการ "ศีกา" และทั้งบุคคลถูก "ศีกา" กานิยมเป็นโครงสร้างที่ซับซ้อนและถูกกำหนดขึ้นโดยกระบวนการที่บุคคลรู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว

กานิยมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมมีหลายประเภท เช่น กานิยมเชิงสังคม กานิยมเชิงศีลธรรม กานิยมเชิงศาสนา หรือกานิยมเชิงสุนทรียภาพ กานิยมทุกประเภทเหล่านี้จะประกอบกันขึ้นเป็นโครงสร้างเรียกว่า "ระบบกานิยม" ระบบกานิยมเป็นโครงสร้างของทัศนคติ ความรู้สึก และความต้องการที่ลึกและซับซ้อน ทั้งนี้จึงมีลักษณะที่ค่อนข้างถาวร เมื่อบุคคลย่างเข้าสู่วัยภาวะ แก่กานิยมภายใต้กาที่อาจเปลี่ยนแปลงและถูกเสริมสร้างขึ้นมาใหม่ได้ ในชีวิตของการเปลี่ยนแปลง อาจเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ใหม่ ๆ หรือประสบการณ์ที่ประทับใจ

หรือวิกฤตการณ์เชิงจิตวิทยาหรือสังคมใด

ดังนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ได้ว่า กานิยมของ เด็ก เป็นองค์ประกอบสำคัญในการศึกษา ตัวเด็ก ทำให้ครูใหญ่จักเด็ก เข้าใจความกึก และระบุจุดหมายปลายทางของเด็ก ซึ่งยังผล ให้เด็กประสบความสัมฤทธิ์ผลในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมของตนเองได้ดียิ่งกว่า ผู้วิจัย จึงมีความมุ่งหวังที่จะศึกษากานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทาง ในการอบรมนักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม นอกจากนี้แล้วยัง เป็นแนวทางให้ครูแนะแนวให้ศึกษาและนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในวิธีการให้คำปรึกษาหารือ (counseling) ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมงานวิธีการให้คำปรึกษาหารือแก่นักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษากานิยม

ในการศึกษากานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู เกี่ยวกับกานิยมต่าง ๆ ๑๒ ชนิด คือ กานิยม ทางการเงิน การศึกษา ศาสนา ศิลปกรรม ชีวิตในครอบครัว มนุษยสัมพันธ์ ความ บุติกรรม ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสำเริง ความรัก การเชื่อ- ถือ โสกลาง การแต่งกาย สุขภาพ และสุนทรียภาพ นั้นมีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้ คือ

๑. เพื่อทราบค่าเฉลี่ยของอันดับ (Weight-rank mean) และอันดับ กานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูทั้ง ๕ แห่ง ว่ามีอันดับและค่าเฉลี่ยเป็นอย่างไร
๒. เพื่อทราบค่าเฉลี่ยของอันดับและอันดับกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูแต่ละ แห่งว่ามีอันดับและค่าเฉลี่ยเป็นอย่างไร
๓. เพื่อเปรียบเทียบกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูทั้ง ๕ แห่ง ว่ามีอันดับ แตกต่างกันหรือไม่

๑ อำนวย ทะพังกะ, คร. "กานิยม" เอกสารประกอบคำบรรยายในการอบรม ครูใหญ่โรงเรียนปรับปรุงตามโครงการการศึกษาเขต หน้า ๑ - ๒.

๔. เพื่อเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูทั้ง ๕ แห่ง ว่ามีความแตกต่างกันตามเพศ ผลการเรียน ภูมิฐานะ อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และสถานะภาพสมรสของผู้ปกครอง หรือไม่

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

จากความมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ อาจตั้งสมมุติฐานได้ดังนี้

๑. ค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูแต่ละแห่งจะไม่แตกต่างกัน
๒. ค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูที่แบ่งตามเพศ ผลการเรียน ภูมิฐานะ อาชีพผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และสถานะภาพสมรสของผู้ปกครอง นั้น จะไม่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้ มีความสำคัญและมีประโยชน์ดังนี้ คือ

๑. ทำให้ทราบแนวโน้มค่านิยมของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ให้ครู อาจารย์ ผู้ปกครองของนักเรียน ได้นำไปพิจารณา และจะได้ใช้เป็นแนวทางในการอบรมนักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองได้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น
๒. เป็นประโยชน์ต่อผู้แนะแนวของวิทยาลัยโดยตรง ที่จะให้ทราบแนวโน้มค่านิยมของนักเรียน เพื่อจะได้นำมาปรับปรุง แก้ไขและส่งเสริมบริการแนะแนวของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการของนักเรียนมากยิ่งขึ้น
๓. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้แนะแนวให้ศึกษาและนำมาใช้เป็นข้อสนเทศ (information) ในบริการปรึกษาหารือ (counseling) แก่นักเรียน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมบริการปรึกษาหารือมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษากันทั่ว

การนิยม หมายถึง การนิยมชมชอบ หรือการที่ทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยพิจารณาจาก คุณลักษณะของสิ่งนั้นในเชิงจิตวิทยา สังคม จริยศาสตร์ วิชาการ ศาสนา และสุนทรียภาพ เมื่อบุคคลพิจารณาและตัดสินใจแล้ว บุคคลก็จะยึดถือตามคุณลักษณะนั้น ๆ ต่อไป^{๑,๒}

การนิยมทางการเงิน หมายถึง ความรู้สึกชอบ ฟังพอใจ และต้องการที่จะมีทรัพย์สิน เงินทองมาก

๒ การนิยมทางการศึกษา หมายถึง ความรู้สึกฟังพอใจ และต้องการที่จะเป็นบุคคลที่มีความรู้ดี ฉลาดและเรียนเก่ง

๓ การนิยมทางศาสนา หมายถึง ความรู้สึกฟังพอใจและต้องการที่จะมีหลักศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิต

๔ การนิยมทางศีลธรรม หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบและต้องการที่จะปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนา

๕ การนิยมทางชีวิตในครอบครัว หมายถึง ความรู้สึกนิยมชมชอบและต้องการที่จะมีความสุขในชีวิตครอบครัวของตนเอง

๖ การนิยมทางมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความรู้สึกฟังพอใจและต้องการที่จะทำตนให้เป็นที่รักที่ชมชอบของบุคคลส่วนใหญ่

๗ การนิยมทางความยุติธรรม หมายถึง ความรู้สึกฟังพอใจและต้องการที่จะปฏิบัติตนให้ตรงตามหน้าที่ ถึงแม้ว่าการปฏิบัติเช่นนั้นจะทำให้บางคนไม่ชอบ

๘ การนิยมทางความซื่อสัตย์ หมายถึง ความรู้สึกนิยมชมชอบที่จะกระทำการทุกอย่างด้วยความสุจริตใจ

๙ การนิยมทางความกตัญญู หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบและต้องการช่วยเหลือเกื้อกูลผู้มีพระคุณต่อตนเอง

๑ ก. หน้า ๑.

๒

Carter V. Good, and others, Dictionary of Education, p.593.

๑๐ กานิยมทางความดี เพื่อเนื้อนา หมายถึง ความรู้สึกชอบและต้องการจะแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของตนเองให้ผู้อื่น

๑๑ กานิยมทางความสำเร็จ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและต้องการที่จะทำอะไร ๆ ก็ให้สำเร็จลุล่วงไปโดยตลอด

๑๒ กานิยมทางความรัก หมายถึง ความรู้สึกนิยมชมชอบและต้องการจะมีความรักกับเพศตรงกันข้าม

๑๓ กานิยมทางสุนทรีภาพ หมายถึง การตระหนักถึงคุณค่าของความคิดและความงามในสิ่งต่าง ๆ

๑๔ กานิยมทางการเชิดถือนะคร หมายถึง ความรู้สึกที่เชื่อว่าสิ่งใดก็คิดไว้จะช่วยป้องกันอันตรายให้ได้

๑๕ กานิยมทางการแต่งกาย หมายถึง ความรู้สึกชอบและต้องการที่จะแต่งกายให้เรียบร้อยและทันสมัย

๑๖ กานิยมทางสุขภาพ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจและต้องการมีร่างกายและจิตใจแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ

นักเรียนวิทยาลัยครู หมายถึง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา (ป.กศ.) ปีที่ ๑, ๒ และนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ปีที่ ๑, ๒ ของวิทยาลัยครู ๕ แห่ง คือ

๑. วิทยาลัยครูพระนคร
๒. วิทยาลัยครูจันทร เกษม
๓. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
๔. วิทยาลัยครูสวนดุสิต
๕. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

นักเรียน ป.กศ. หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา ปีที่ ๑ และ ๒ ของสถาบัน ๕ แห่ง ดังกล่าวไว้แล้วข้างต้น

นักเรียน ป.กศ.สูง หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง ปีที่ ๑ และ ๒ ของสถาบัน ๕ แห่ง ทั้งกล่าวไว้แล้วข้างต้น เช่นกัน

ผลการเรียน หมายถึง ผลการสอบโดยเฉลี่ยคะแนนครั้งสุดท้ายของนักเรียน ในที่นี้
แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

๑. นักเรียนที่ทำคะแนนเฉลี่ยครั้งสุดท้ายได้ต่ำกว่า ๒.๕๐

๒. นักเรียนที่ทำคะแนนเฉลี่ยครั้งสุดท้ายได้ ๒.๕๐ ขึ้นไป

ภูมิสำเนา หมายถึง ที่อยู่อาศัยถาวรของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งอาณาเขต
พื้นที่ของประเทศไทยออกเป็นภาค ๆ ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ ๔ ภาค คือ ภาคเหนือ
ภาคกลาง - ภาคตะวันออก ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง การทำมาหาเลี้ยงชีพของบิดาและมารดาของนักเรียน
ในที่นี้ได้แบ่งอาชีพการศึกษารวมของผู้ปกครองออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

๑. อาชีพของบิดา

๒. อาชีพของมารดา

๓. อาชีพของบิดาและมารดา โดยถือว่าเป็น บิดาและมารดาประกอบอาชีพ

๓.๑ ประเภทเดียวกัน

๓.๒ ต่างประเภทกัน

๓.๓ บิดาหรือมารดาประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียว

รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของบิดาและมารดาารวมกันทั้ง ๒ ฝ่าย

การศึกษของผู้ปกครอง หมายถึง ระดับการเรียนหนังสือของบิดาและมารดาของ
นักเรียน โดยจัดแบ่งออกเป็น ๔ ระดับด้วยกัน ดังนี้

๑. ระดับประถมศึกษา คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๘

๒. ระดับมัธยมศึกษา คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ - มัธยมศึกษาปีที่ ๕
หรือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๘ (เดิม)

๓. ระดับอุดมศึกษา คือ ชั้นปริญญาตรีขึ้นไป

๔. ระดับอื่น ๆ คือ ชั้นสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๓ หรือมัธยมศึกษาปีที่ ๖ (เดิม) เช่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษา (ป.กศ.) หรือเป็นการศึกษาที่อยู่ในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ ๕ หรือมัธยมศึกษาปีที่ ๔ (เดิม) และการศึกษานิตนัยๆ ไม่ได้รับปริญญา อาทิเช่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) เป็นต้น

การศึกษาระดับประถมศึกษาได้แบ่งวิธีการจัดออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

๑. การศึกษาของบิดา
๒. การศึกษาของมารดา
๓. การศึกษาของบิดาและมารดา โดยศึกษาเกี่ยวกับ
 - ๓.๑ การศึกษาของบิดาและมารดาอยู่ในระดับเท่ากัน
 - ๓.๒ การศึกษาของบิดาส่งกว่ามารดา
 - ๓.๓ การศึกษาของมารดาสูงกว่าบิดา

สภาพภาพสมรสของคู่ปกครอง หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ภายในครอบครัวของบิดาและมารดาของนักเรียนในปัจจุบันว่า

๑. อยู่ด้วยกัน คือ บิดาและมารดาอยู่บ้านเดียวกัน
๒. แยกกันอยู่ คือ บิดาและมารดาแยกกันอยู่คนละบ้าน
๓. หย่าร้าง คือ บิดาและมารดาที่หมดสภาพของความเป็นสามีภรรยาแล้ว โดยจดทะเบียนหย่ากันตามกฎหมายแล้ว
๔. เป็นหม้าย คือ บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรม
๕. บิดาและมารดาถึงแก่กรรมทั้ง ๒ ฝ่าย

วิธีการ กิว - ซอร์ต (Q-sort) เป็นวิธีการใช้เก็บรวบรวมข้อมูลชนิดหนึ่ง ซึ่งวิลเลียม สตีเฟนสัน (William Stephenson) ได้เป็นผู้คิดขึ้น นิยมใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เกี่ยวกับบุคลิกภาพของบุคคล เพราะทำให้รู้จักความเข้มแข็งและความอ่อนแอของบุคคล โดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังใช้เกี่ยวกับงานจิตวิทยา การทดสอบธรรม การทำนายพฤติกรรมต่าง ๆ ลงงนา การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของสิ่งหนึ่งกับอีกสิ่งหนึ่ง และขอวิพากษ์วิจารณ์ต่าง ๆ เป็นต้น วิธีการทำแบบสอบถามชนิดนี้ เป็นวิธีการที่เลือกหรือวินิจฉัยสิ่งต่าง ๆ โดยเลือกเรียงตาม สิ่งที่มีคุณมากที่สุดถึงสิ่งที่มีคุณน้อยที่สุด ตามลำดับ

ขอบเขตของการศึกษาการวัด

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาศาสตร์ (ป.กศ.) ปีที่ ๑, ๒ และนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาศาสตร์สูง (ป.กศ.สูง) ปีที่ ๑, ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ จำนวน ๕๐๐ คน ณ วิทยาลัยครู ๕ แห่ง คือ

๑. วิทยาลัยครูพระนคร
๒. วิทยาลัยครูจันทร์ เกษม
๓. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
๔. วิทยาลัยครูสวนดุสิต
๕. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาการวัดนี้มีอยู่บนรากฐานของข้อตกลงต่อไปนี้ คือ

๑. กุศโลบายและแต่ละประโยคของคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามนี้ เป็นตัวแทนคำถามที่สำคัญของคำถามแต่ละคำถามทั้ง ๑๖ คำถาม ของนักเรียนวิทยาลัยครู
๒. นักเรียนวิทยาลัยครูทุกคนมีความสำคัญพอที่จะทำตัวอยู่แล้ว
๓. ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนตอบด้วยความจริงใจ ปราศจากอคติใด ๆ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการก่อกำเนิด

ชีวิตของ เด็กประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ มากมายที่จะช่วยให้ชีวิตมีสมบูรณ์ แต่การที่เด็ก จะมีชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์นั้น ขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือของผู้ใหญ่ในด้านการเลี้ยงดู การศึกษาอบรม ซึ่งจะเป็รรากฐานให้เด็กดำรงชีวิตอยู่ได้ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งต่าง ๆ ที่จะมีอิทธิพลต่อตนเอง ในเวลาต่อไป

พ่อแม่และทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก บ่มบ่มให้เด็กประสบการณ์ความสุขและมีสวัสดิภาพที่ดี ต้องการให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นโดยสมบูรณ์ สิ่งหนึ่งซึ่งนักจิตวิทยาต้องการให้ทุกคนเข้าใจกัน เสียก่อนเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือเด็ก ก็คือ เราต้องเข้าใจว่าการที่เด็กเสียก่นนั้น เราต้อง ไม่กล่าวโทษอะไรแต่เพียงอย่างเดียว นักจิตวิทยาและจิตแพทย์สรุปความเห็นว่า สาเหตุที่แท้จริง ที่ทำให้เด็กก่ออาชญากรรม คือ ความบกพร่องของครอบครัว เช่น พ่อแม่แตกร้างกัน พ่อแม่ ไม่เอาใจใส่ดูแลอบรมลูก พ่อแม่ใช้วิธีอบรมที่ผิด โรงเรียนไม่เข้าใจเด็ก ทดถึงเด็ก ไม่ได้ แนะนำให้รู้จักใช้ชีวิตในทางต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ ผู้ใหญ่ไม่มีหลักยึดในการดำรงชีวิต จึงทำให้ เด็กปราศจากหลักยึดไปเลย

ผู้ใหญ่ควรยอมรับเด็ก เข้าใจ เห็นอกเห็นใจ และยกย่องเด็กตามที่เห็นสมควร เด็กที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูมาอย่างดี และโรงเรียนเอาใจใส่ช่วยเหลือในการให้การศึกษาอบรม จะไม่ประพฤติตนออกนอกกฎนอกทาง เป็นเด็กที่มีความสุข สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม ในสิ่งแวดล้อมของ โลกปัจจุบัน มีให้เห็นไปตามสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ผู้ใหญ่ที่จะเข้าใจเด็กได้คือนั้น ต้อง เป็นบุคคลที่รู้จักความรู้สึกนึกคิด หรือค่านิยมและพัฒนาการของเด็กได้ถูกต้องและลึกซึ้ง ค่านิยม ของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะบุคคลจะพิจารณาตัดสินสิ่งใด ๆ ควบค่านิยมของตนเองที่มีอยู่

จากการศึกษาของ มัวร์^๑ ปรากฏว่า ค่านิยมนี้ช่วยให้การศึกษาและการสังคมของนักเรียนเจริญก้าวหน้า นักเรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของประเทศชาติของตนเอง ทั้งยังช่วยให้ชุมชนมีโอกาสพัฒนาทัศนคติและพฤติกรรมของประชากร และช่วยเหตุที่ค่านิยมใดเขามามีอิทธิพลต่อการศึกษาและการสังคมของบุคคลนี้เอง จึงได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องค่านิยมกันอย่างกว้างขวาง ทั้งใน งานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

✓ เบลด์โซ^๒ ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมกับทักษะของความสามารถในการคิดแบบวิพากษ์วิจารณ์ของนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยจอร์เจีย (Georgia) จำนวน ๘๖ คน ชาย ๕๒ คน และหญิง ๓๔ คน กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้เคยผ่านการทํางานมาแล้วทุกคน โดย ๑๖ เปอร์เซนต์ ทำหน้าที่เป็นครูใหญ่ ๑๐ เปอร์เซนต์ เป็นครูโรงเรียนประถมศึกษา และ ๒๐ เปอร์เซนต์ เป็นครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างนี้มีระยะอายุอยู่ในช่วงระหว่าง ๒๕ - ๔๐ ปี แต่มีอายุโดยเฉลี่ยเท่ากับ ๓๖ ปี เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารังนี้ คือ แอลพอร์ต - เวอร์นอน - ลินเจย์ สดักซ์ ออฟ แวลู (Allport-Vernon-Linzey Study of Values) ซึ่งเครื่องมือนี้ใช้วัดค่านิยมทางทฤษฎีหรือทางวิชาการ (Theoretical) ทางเศรษฐกิจ สุนทรียภาพ สังคม การเมือง และศาสนา ผลของการวิจัยปรากฏว่า ค่านิยมที่สูงที่สุดของกลุ่มตัวอย่างนี้ คือ ค่านิยมทางศาสนา อันตรธานลงมาเป็นค่านิยมทางวิชาการและค่านิยมทางเศรษฐกิจ ซึ่งค่านิยมทั้ง ๒ ชนิดนี้ มีคะแนนใกล้เคียงเทียบเท่าค่านิยมทางศาสนา ส่วนค่านิยมที่ต่ำที่สุด คือ ค่านิยมทางสุนทรียภาพ อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางสุนทรียภาพกับค่านิยมทางศาสนา และค่านิยมทางเศรษฐกิจกับค่านิยมทางสังคมนั้นก็มีความสัมพันธ์กันอย่างเด่นชัด ณ ระดับความเชื่อมั่น .๐๐ และเพศหญิงมีค่านิยมทางสุนทรียภาพ

^๑ Charles Joseph Moore, "An Investigation of the Purposes, Organizational and Administrative Practices, Problems, and Values of the Assembly Program in the Senior High Schools of Pennsylvania." Dissertation Abstracts, 10 (17) : 2192, October, 1957.

^๒ Joseph C. Bledsoe, "A Comparative Study of Values and Critical Thinking Skills of a Group of Educational Workers." The Journal of Educational Psychology, 7(46) : 408-417, November, 1955.

สูงกว่าเพชราย แต่เพชรายกลับมีค่านิยมทางศาสนาสูงกว่าเพชหญิง หากจะดูผลรวมของทั้ง ๒ เพศแล้ว ปรากฏว่า ทั้งชายและหญิง เลือกก่านิยมทางศาสนา ก่านิยมทางวิชาการ และ ก่านิยมทางเศรษฐกิจ เป็นอันดับแรก ส่วนค่านิยมที่เลือกเป็นอันดับหลัง ก็คือ ก่านิยมทางการเมือง ก่านิยมทางสังคม และก่านิยมทางสุนทรียภาพ ในเวลาเดียวกันนี้ก็สรุปผลออกมาได้อีกว่า ครูโรงเรียนประถมศึกษาทั้งครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มีค่านิยมทางเศรษฐกิจสูงกว่าผู้บริหาร หรือ ครูใหญ่อย่างเห็นได้ชัด และครูโรงเรียนประถมศึกษามีค่านิยมทางสุนทรียภาพสูงกว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างเห็นได้ชัดเช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากครูโรงเรียนประถมศึกษานั้นส่วนใหญ่เป็นครูหญิง ส่วนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นครูชายมากกว่า

จากการใช้เครื่องมือ โดยการวัด โซเซียล ดิสแตนซ์ สเกล (Bogardus Social Distance Scale) และ ดิ แอลพอร์ต, เวอร์นอน แอนด์ ลินเซย์ สเกล (The Allport, Vernon and Linzey Scale) ซึ่ง ฟิเตอร์^๑ ได้ใช้เปรียบเทียบทัศนคติกับค่านิยมของ นักเรียนที่นับถือโปรเทสแตนท์ (Mennonite) กับนักเรียนที่ไม่ได้นับถือโปรเทสแตนท์ (Non-mennonite) กลุ่มละ ๒๐๐ คน พบว่า กลุ่มโปรเทสแตนท์ ยอมรับค่าสิ่งสอนทาง ศาสนามากกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่โปรเทสแตนท์ และกลุ่มโปรเทสแตนท์มีค่านิยมทางการเมืองต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่โปรเทสแตนท์ ในขณะที่เดียวกันก็มีค่านิยมทางศาสนาสูงกว่าอีกฝ่าย อย่างไรก็ตาม ทั้ง ๒ กลุ่มก็ไม่มี ความแตกต่างกันในค่านิยมทางเศรษฐกิจ ทางสุนทรียภาพ และทางสังคม

ผลการวิจัยอีกเรื่องหนึ่ง ที่ช่วยสนับสนุนงานค้นคว้าเกี่ยวกับค่านิยมต่าง ๆ ก็คือ ผลงานวิจัยของ เกอเซย์^๒ ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนชั้นปีที่ ๑ - ๔ สาขาวิทยาศาสตร์ พหุวิทยาการ ศิลปะศาสตร์ - วิทยาศาสตร์ และวิชาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบริติชโคลัมเบีย

๑

Frank C. Peters, "A Comparison of Attitudes and Values Expressed by Mennonite and Non-mennonite College Students." Dissertation Abstracts, 7(2) : 2680, January, 1960.

๒

Ian Bruce Kelsey, "A Comparative Study of Values of Students Attending the University of British Columbia in 1963 as measured by the Allport-Vernon Test for Personal Values. Dissertation Abstracts, 7 (24) : 2813, January, 1964.

จำนวน ๑,๖๕๕ คน ค่านิยมที่ศึกษามี ๒ ประเภทด้วยกัน คือ ค่านิยมทางวิชาการ เศรษฐกิจ สุนทรียภาพ สังคม การเมือง และศาสนา ปรากฏว่า นักเรียนสาขาวิทยาศาสตร์ มีค่านิยมทางเศรษฐกิจสูง นักเรียนสาขาศิลปศาสตร์ - วิทยาศาสตร์ สูงทางศาสนาและทางวิชาการ นักเรียนสาขาพาณิชยการสูงทางการเมืองและทางเศรษฐกิจ และนักเรียนสาขาวิชาการศึกษามีค่านิยมทางศาสนาและทางสังคมสูง นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนชายมีค่านิยมทางวิชาการ ทางเศรษฐกิจ และทางการเมืองสูง ส่วนนักเรียนหญิงสูงทางศาสนา ทางสุนทรียภาพ และทางสังคม

ไวท์^๑ ได้ใช้เครื่องมือ ๒ ชนิด คือ แอลพอร์ต - เวอร์นอน - ลินเบย์ สัทท์คีย์ ออฟ แวลู (Allport-Vernon-Linze Study of Values) ศึกษาค่านิยมทางวิชาการ ทางเศรษฐกิจ ทางสุนทรียภาพ ทางสังคม ทางการเมือง และทางศาสนา และใช้ร่วมกับ แบบสำรวจที่เรียกว่า มินนิโซตา ทิชเชอร์ แอติจูด อินเวนทอรี (Minnesota Teacher Attitude Inventory) สำรวจทัศนคติของครู นักเรียนแผนกบริหารธุรกิจ และพนักงาน ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่านิยมทางวิชาการ ทางสุนทรียภาพ และทางศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และกลุ่มครูยังมีค่านิยมทางเศรษฐกิจและทางสังคมสูงกว่ากลุ่มพนักงาน ในขณะที่เกี่ยวกับค่านิยมทาง เศรษฐกิจและทางศาสนาสูงกว่านักเรียนแผนกบริหารธุรกิจอีกด้วย

จากการใช้เครื่องมือชนิดเดียวกันกับเครื่องมือของไวท์^๑ คือ แอลพอร์ต - เวอร์นอน - ลินเบย์ สัทท์คีย์ ออฟ แวลู (Allport-Vernon-Linze Study of Values) ศึกษาค่านิยมของนักเรียนชั้นปีที่ ๑ - ๔ ของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน ๒๐๐ คน แคมป์เบลล์^๒ (Campbell) ได้พบว่า นักเรียนมีค่านิยมทางเศรษฐกิจ ทางการเมือง และ

๑

Thomas Robert White, "A Study of the Values and Attitudes of Distributive Education Teacher-coordinators as compared to Two Groups of Potential Teacher-coordinators." Dissertation Abstracts, 2(30) : 610, August, 1969.

๒

Doris Klein Campbell, "Difference of Values among College Students at Different Class Levels." Dissertation Abstracts, 10(23) : 3809, April, 1963.

ทางสุนทรียภาพเพิ่มขึ้นทีละน้อย ๆ ตามลำดับชั้นเรียน แต่ค่านิยมทางวิชาการ ทางสังคม และทางศาสนาจะลดลง เป็นผลตรงกับลำดับชั้นของชั้นเรียน นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนมีค่านิยมคงที่ (consistency) อยู่มาก คือมีค่านิยมทางศาสนาสูง ค่านิยมทางวิชาการ และทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง และค่านิยมต่ำสุดเป็นค่านิยมทางสุนทรียภาพ

✓ และ วอคชัน ได้ใช้แบบสำรวจค่านิยม (Inventory of Values) กับ กูเดอร์ ฟรีเฟอร์เรนส์ เรกคอร์ด โวเคชันนอล (Kuder Preference Record Vocational) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางความเป็นผู้นำ และทางการศึกษา กับ การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นปีที่ ๒ และปีสุดท้ายของโรงเรียนมัธยมศึกษาลินคอล์น เซาท์อีสต์ (Lincoln Southeast) กลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด ๓๓๕ คน เป็นนักเรียนชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๘๐ คน และนักเรียนปีสุดท้ายอีก ๒๕๕ คน พบว่า นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีค่านิยมทางสุนทรียภาพ ทางวัตถุ ทางสวัสดิการ และทางศาสนาแตกต่างกัน แต่เมื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น ๕ กลุ่มตามลักษณะอาชีพที่นักเรียนสนใจ คือ ธุรกิจ วิศวกรรม แพทย์ ครู และกลุ่มที่ไม่ทราบจะประกอบอาชีพอะไรเดิมนั้น พบว่านักเรียนแต่ละกลุ่มอาชีพมีค่านิยมทางการศึกษา ทางวัตถุ ทางค่านิยมแบบสัมพันธ์ ทางสวัสดิการ และทางศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอีกด้วย

ในขณะเดียวกันกับที่มีผู้สนใจศึกษาค่านิยมในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนแล้ว ก็ยังมีผลงานวิจัยอื่น ๆ อีกที่จะพยายามศึกษาให้กว้างไปกว่านี้ โดยการเอานิสัยที่มีสัญชาติต่างกันมาเปรียบเทียบค่านิยมในด้านต่าง ๆ ทั้งตัวอย่างที่ เจตนา^๑ ได้ศึกษาค่านิยมของนิสิตปริญญาโททั้งหญิงและชายจากประเทศสหรัฐอเมริกา ปากีสถาน อินเดีย และไทย จำนวน ๒๒๐ คน โดยศึกษาค่านิยม ๑๒ ประเภทด้วยกัน คือ ค่านิยมทางกรณกรวี การแต่งงาน มิตรภาพ รสนิยมใน

^๑ Lawrence E. Vaughan, "Relationship of Values to Leadership, Scholarship, and Vocational Choice." Dissertation Abstracts, 1(20) : 209-210, July, 1959.

^๒ Rustum Jehanbux Sethna, "A Cross-national Comparison of Certain Values among Graduate Students from the United States, Pakistan, India, and Thailand." Dissertation Abstracts, 10 (25) : 5751, April, 1965.

การแต่งกาย การเมือง การนั้ด - ศิลธรรม การค้ม - การพะนัน พระเจ้า ภาสนา การสอเสื่อธรรม การไ้หม - การย้ม และความเป็นผู้มีไทย พหว่า กนอเมวิกัันเนนกา นิยมทางศาสนาากที่สุด แต่ค้ดมีกานิยมทางการแต่งกาย การนั้ด การค้ม - การพะนัน และ เพศ ญู่ในระคัมค้ำ ส่วงานป้ากีสถานและอินเียกก็มีกานิยมทางศาสนาสูงเช่นเียวกััน เฉพาะ ป้ากีสถานนั้ยัง เ็นกานิยมทางการแต่งกายและทางการค้ม - การพะนันอ็กถวย สำหรับคนไทย ฐึ่จะมีเสื่อภาพในการแต่งกายมากกว่าคนเอเซียคยกัน และกานิยมทางศาสนาที่ชนญู่กับ เรืองศีลธรรมจรรยา นอกจากนั้แล้วยังพหว่า นิสั้ทั้ง ๔ ประเทศ ต่างก็เ็นกานิยมทาง มัทรภาพคยกันทั้งนั้

คาวกั ักเ็นกั้กษาเปรียบเทียบกานิยมระหว่างนั้เรียนอเมวิกัันคัวค้ำ อเมวิกัันคัวชา และนั้เรียนญู่คัวชาคัวทางภาคไ้ พหว่า เ็กคัวชาเนนกานิยมทางการชวยเเลื่อว้คู้ ญู่กรงไ้แ่ประเทศเื่อเขาน การเื่อเื่อเื่อแ่ค้อเพือนเพศเียวกััน ความรักภายใน กรอบกรัว และการมีเงินเื่อค่นสูง ๆ ส่วนเ็กคัวค้ำมีกานิยมที่เ็นทางการเื่อพลั้ชั้ของ ญูกค้อค้อ ความสุภาพอ้อเียน มนุษยสัมพันธ์ และความสะอาด สำหรับเ็กคัวชาที่เนนกานิยม ทางมนุษยสัมพันธ์ ความสุภาพเรียวรช การเื่อพลั้ชั้ของญูกค้อค้อ ความรักภายในกรอบกรัว และการมีเ็กค้อ อย่างไรก็ตามเ็กค้อทั้ง ๓ กลุ่มนั้ต่างก็ไมคองการมีเ็กค้อมาก และไมคองพั้พหว่าศาสนา อ็กคย

นอกจากการที่กษากกว่าค้ดกล่าวแล้ ยังมีนั้กั้กษาคานิยมในคานอ้อเ็ก อันเ็นการ ขยายวงงานวิชัยเียวกับเรืองกานิยมในทว้างขวางย้งขึ้น กั้ชเ็นการที่กษาคอง นั้สเือค้อ แกรนค

๑ Donald Jerome Dowd, "A Comparative Study of Attitudes, Goals and Values Between Negro American, White American, and Cuban Refugee Groups in a Large Southern City." Dissertation Abstracts, 10(27) : 3306-3307, April, 1967.

๒ Sister Mary Vera Del Grande, "A Study of the Values of Catholic High School Students of Differing Socio-economic Backgrounds and the Relationship of these values to those of Their Parents." Dissertation Abstracts, 9(20) : 3569, March, 1960.

ซึ่งได้ศึกษาคำนิยมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตชลธิศ ๗ แห่ง ในมณฑลทางภาคตะวันออกของอเมริกา ว่านอบกลุ่มตัวอย่าง ๑,๕๕๐ คน และศึกษาคำนิยม ๗ ประเภทย่อยกัน คือ ความเชื่อต่อในพระเจ้า การเชื่อต่อในเกียรติของแกละบุคคล ประชาธิปไตย - เสรีภาพ บุรณาการ ความรับผิดชอบ การแต่งงาน - กรอบครัว - การหาร่าง และเวลาว่าง - การนัด - การแต่งกาย - สถานที่ ก็พบว่ามีความหมายและบุตรที่อยู่ในสังคมระดับต่ำ มีคำนิยมทางความเชื่อต่อในพระเจ้าและการเชื่อต่อในเกียรติของแกละบุคคลสูงกว่ามีความหมายและบุตรที่อยู่ในสังคมระดับสูง ในขณะที่เกี่ยวกับมีความหมายและบุตรที่อยู่ในสังคมระดับสูงกับบุตรของบุคคลในสังคมระดับกลาง ก็มีความนิยมทางประชาธิปไตย - เสรีภาพ บุรณาการ ความรับผิดชอบ การแต่งงาน - กรอบครัว - การหาร่าง และเวลาว่าง - การนัด - การแต่งกาย - สถานที่ สูงกว่ามีความหมายและบุตรที่อยู่ในสังคมระดับกลางกับบุตรของบุคคลในสังคมระดับต่ำด้วย แต่หากพิจารณาเฉพาะกลุ่มเด็กหญิงและชายแล้ว พบว่า เด็กผู้ชายมีความนิยมทั้ง ๗ ประเภทย่อยสูงกว่าเด็กชั้นปีที่ ๒ เพียงเล็กน้อยเท่านั้น และแม้ว่าจะรวมเด็กในสังคมทั้ง ๓ ระดับ เขาค่อยกันแล้วก็ตาม ก็ยังปรากฏว่า ระหว่างกลุ่มเด็กหญิงและเด็กชายนั้นมีความนิยมทั้ง ๗ ประเภทไม่แตกต่างกันมากนักเช่นเดียวกัน

เกี่ยวกับคำนิยมทางความเชื่อต่อนี้ ซิงเกอร์^๑ ก็ได้ศึกษาความเชื่อต่อในพระเจ้าของนักเรียนชายและหญิงชั้นปีที่ ๔, ๗ และ ๑๐ ของโรงเรียนวันอาทิตย์ยิว (Jewish) เพรสบีเทอเรียน (Presbyterian) และอีพิสโกเพเลียน (Episcopalian) จำนวน ๒๕๕ คน และผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านั้นอีก ๒๒ คน โดยใช้เครื่องมือออกสฤก - ซูไร - แทนเนนแบอุม ซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล (Osgood-Suci-Tannenbaum Semantic Differential) พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง กับพ่อแม่และลูกมีความเชื่อต่อในพระเจ้าเหมือนกัน แต่เด็กและผู้ใหญ่ของยิวมีความเชื่อต่อในพระเจ้าแตกต่างไปจากเด็กและ

^๑ Richard Emil Singer, "A Study of the God Concepts of Children in Three Suburban Religious Schools using the Osgood-Suci-Tannenbaum Semantic Differential Technique." Dissertation Abstracts, 6(20) : 2148-2149, December, 1959.

ผู้ใหญ่ของโปรเทสแตนท์ ส่วนเล็กและผู้ใหญ่ของเพรสบิเทอเรียน กับเด็กและผู้ใหญ่ของอพิสโกลิเพเลียนนั้น มีความเชื่อถือในพระเจ้าเหมือนกัน และนักเรียนชั้นปีที่ ๔ กับชั้นปีที่ ๗ ของยูวีซี มีความเชื่อถือในพระเจ้า พระอาทิตย์ และต้นไม้แตกต่างกันออกไป

และ ชานิน ไกลโซมาตราร่วม ๓ ชนิด คือ เมกกีวาลาร์ แรทชั่นนอลิตี้ สเกล

(Secular Rationality Scale) เฟอร์พอร์ท - ออปติมิซึม สเกล (Effort-optimism Scale) และ เอ็กสทรินซิก จัจจเม้นท์ สเกล (Extrinsic Judgement Scale)

ศึกษากำนิยมและทัศนคติเกี่ยวกับความตายของสมาชิก ๗ โบสถ์แห่งหนึ่งในเมืองไอโอวา (Iowa) จำนวน ๗๘ คน พบว่าบุคคลที่ยึดถือกำนิยมทางวัตถุ (Secular Rationality) จะไม่มีความเชื่อมั่นในศาสนา และบุคคลที่ยึดถือกำนิยมทางผลของการทำความดี (Effort-optimism) อาจจะมีกว่า เจ็ดในสิบในศาสนา ส่วนบุคคลที่ยึดถือกำนิยมทางการพิจารณาสิ่งแวดลอม

(Extrinsic Judgement) นั้น ไม่ปรากฏว่ากำนิยมกับความเชื่อนั้นในศาสนาจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ในทำนองเดียวกันก็พบว่าความเชื่อในศาสนาและความรู้สึกกลัวความตายก็ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญเลย แต่ในทางตรงกันข้ามกลับพบว่า? ความรู้สึกกลัวความตายนี้ มีความโน้มเอียงที่จะมีความสัมพันธ์กับกำนิยมทางวัตถุ ทางผลของการทำความดี และทางการพิจารณาสิ่งแวดลอม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก่อกำนิยมทางวัตถุมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกกลัวความตายสูงมาก

จะเห็นได้ว่าจากการศึกษาต่าง ๆ ที่กล่าวมา เป็นการบอกให้ทราบถึงคุณค่าของกำนิยมของนักเรียนหรือบุคคลในต่างประเทศ ที่เขาให้ความสนใจศึกษากันอย่างกว้างขวาง แต่ถ้าจะหันมาพิจารณากำนิยมของคนไทยนั้นจะหาหลักฐานอ้างอิงไฉนเลย เหลือเกิน ทั้งนี้เพราะยังไม่เคยมีผู้ใดได้ศึกษา นอกจากงานวิจัยว่าหนึ่งซึ่งพอจะยกมากล่าวอ้างอิงได้บ้าง ก็งานวิจัย

๑
Barbara Helen Chasin, "Value-orientations and Attitudes toward Death." Dissertation abstracts, 6(29) : 1963, December, 1968.

ของ เปรมปรีดี ศกุนะสิงห์^๑ ที่ได้ศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่มีอำนาจจิตลึกลับเหนือธรรมชาติของ เด็กชั้นประถมปีที่ ๓ โรงเรียนประถมสาธิต วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๒๒ คน พบว่า ในเวลากลางวันเด็กเชื่อเรื่องผีมากกว่าเวลากลางคืน และเวลากลางคืนเด็กเชื่อเรื่องผีปอบมากกว่าเวลากลางวัน แต่ในขณะที่เด็กอยู่นอกบ้าน นอกโรงเรียนในเวลากลางวันเด็กเชื่อเรื่องศาสนามากที่สุด ส่วนเวลากลางคืนกลับไปเชื่อเรื่องเกี่ยวกับสถานที่มากที่สุด สถานที่ที่เชื่อ วัด เพราะเด็กเชื่อว่าวิญญาณหรือผีอาศัยอยู่ในวัด ในพืชนองเดียวกัน เมื่อเด็กอยู่ในโรงเรียน เด็กก็เชื่อเกี่ยวกับสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของโรงเรียนมากที่สุดเหมือนกัน โดยสรุปแล้ว เด็กเชื่อเรื่องศาสนามากที่สุด ถัดไปคือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีอำนาจจิตลึกลับเหนือธรรมชาติ ของขลัง สถานที่ และสัตว์

✓ จากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นแนวทางชี้ให้เห็นค่านิยมทางความเชื่อถือของ เด็กไทยไคบาง แต่ก็เป็นการศึกษาที่ไ้โดยกว้างขวาง เท่ากับงานวิจัยของชาวต่างประเทศ ดังเช่น ฮิวส์ และ ทอมพสัน^๒ ใช้เครื่องมือวิเคราะห์ค่านิยม (Value-analysis) ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางความรู้ ความสุข ความปลอดภัย ความรัก ครอบครั้ว ความสำเร็จ เภรณกิจ ความเป็นอิสระ ความมั่นคง มิตรภาพ ประสบการณ์ใหม่ กิจกรรม งาน ความยุติธรรม ศาสนา กีฬาธรรม ความเป็นเจ้าของ สุขภาพ สติปัญญา ความสมบูรณ์ ความอดทน และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของ เด็กหนุ่มสาวผิวดำทางภาคใต้กับเด็กผิวขาวทางภาคเหนือ จำนวน ๑,๒๒๕ คน พบว่า เด็กผิวขาว เน้นค่านิยมทางครอบครัวมาก ฉะนั้น เด็กเหล่านี้จึงมีค่านิยมทางความรัก ครอบครั้ว และมิตรภาพสูงกว่าเด็กผิวดำ แต่เขาก็มักรู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับความรู้และความสำเร็จของตนเองอยู่

^๑ เปรมปรีดี ศกุนะสิงห์ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่มีอำนาจจิตลึกลับเหนือธรรมชาติของเด็ก
ในโรงเรียนประถมสาธิตวิทยาลัยครูแพ่งหนึ่ง ปริญญาโท พ.ศ. ๒๕๐ - ๒๕๑.

ซึ่งในขณะเดียวกันนี้เด็กมีค่ากลับไปเน้นค่านิยมทางความยุติธรรม งาน และการรวมกลุ่ม อย่างไรก็ตาม เด็กทั้ง ๒ กลุ่มต่างก็เน้นความสำคัญของการนิยทางเศรษฐกิจและความรู้ ค่านิยมทางเศรษฐกิจนั้น เด็กสนใจเกี่ยวกับการเงิน การงานที่สูง และราคาสินค้าต่ำ ส่วนด้านความรู้ เด็กมีค่ามีความเห็นว่าการรู้เป็นเครื่องส่งเสริมคุณค่าของตนเอง และเด็กใช้ความคิดเป็นข้ออ้างในเรื่องความเสมอภาคทางการศึกษาอีกด้วย สำหรับเด็กผู้ชายกลับมีความเห็นว่าการรู้นั้นช่วยให้ตนเองเจริญก้าวหน้า และรู้สึกว่าการเรียนยังขาดความยุติธรรมต่อเขาในบางสิ่งบางอย่าง เมื่อสรุปแล้วปรากฏว่า เด็กทั้ง ๒ กลุ่มนี้มีค่านิยมที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดคือ ค่านิยมทางความยุติธรรม ภาระกร้ว ความรัก ความสุข และการทำงานเป็นกลุ่ม

นอกจากนี้ สปริงทอลล์^๑ ได้ศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมทางเศรษฐกิจระหว่างครูและนักเรียนชายโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง จำนวน ๑,๕๐๐ คน โดยแยกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง และกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง ในการศึกษานี้ใช้แบบทดสอบแวลูพอร์ท - เวอร์นอน - ลินเซย์ สตั๊ดดี้ ออฟ เวลู (Allport-Vernon-Linzey Study of Values Test) เป็นเครื่องมือศึกษาพบว่าครูและนักเรียนทั้งผลการเรียนสูงมีค่านิยมทางเศรษฐกิจต่ำมาก ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง และผลการเรียนต่ำนั้น มีค่านิยมทางเศรษฐกิจคล้ายคลึงกัน

✓ และ อิลล^๒ ได้ศึกษาค่านิยมของครูอีกกลุ่มหนึ่งในแมริแลนด์ (Connecticut) และอิลลินอยส์ (Illinois) จำนวน ๒๒ คน ค่านิยมที่ศึกษาคือ ค่านิยมทางชื่อเสียงและสถานะความเป็นอยู่ กิจกรรมเสริมความฉลาด บริการสังคม มนุษยสัมพันธ์ สุขทรียภาพ ชีวิตในกรณกร้ว ความสะดวกสบาย และมาตรฐานการดำรงชีวิต พบว่า ครูที่มีภาระกร้วแล้วมีค่านิยมทางชีวิตในกรณกร้วสูงกว่าครูโสด ครูที่เป็นหม้าย และครูที่หย่าร้าง แต่ครูโสดกลับมี

^๑ Norman L. Sprinthall, "A Comparison of Values among Teachers, Academic Underachievers, and Achievers." The Journal of Experimental Education, 2(33) : 193-196, Winter, 1964.

Alberta Dee Hill, "Value of High School Homemaking Teachers." Dissertation Abstracts, 5(20) : 1685-1686, November, 1959.

กานิยมทางบริการสังคมสูงกว่าครูที่มีครุฑแล้ว ในทำนองเดียวกันก็พบว่า ครูที่เรียนสำเร็จและออกจากวิทยาลัยมาแล้วไม่เกิน ๕ ปีนั้น ก็มีกานิยมทางบริการสังคมสูงเช่นกัน ส่วนครูที่ทำงานเกิน ๕ ปีขึ้นไป กลับมีกานิยมทางกิจกรรมเสริมความฉลาดสูงกว่าครูที่ทำงานมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี

จากผลงานต่าง ๆ ที่ยกมาก็พอจะลงความเห็นได้ว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษากานิยมของนักเรียน ดังนั้น การศึกษากานิยมทางการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะนักเรียนต้องมีชีวิตผูกพันอยู่กับการศึกษาเล่าเรียน ดังเช่นการศึกษาของ ลาร์สัน^๑ ที่ใช้ศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาในเขตแห่งหนึ่งของมลรัฐวอชิงตัน จำนวน ๑๒๒ คน รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านั้นด้วย พบว่า กานิยมและการเลือกวิชาเรียนของ เด็กขึ้นอยู่กับชนิดของงานและกานิยมของแม่และเพื่อนของเขา ส่วนกานิยมของพ่อไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกวิชาเรียนของ เด็กเลย

และผลงานวิจัยอีกเรื่องหนึ่ง ที่ช่วยสนับสนุนกานิยมทางการศึกษาก็คือ ผลงานวิจัยของ จอร์แดน และ เวสนา^๒ ซึ่งใช้ศึกษาบุคคลในเมืองโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน ๔ ประเภท ก็คือ นักศึกษายุใหญ่ (SER) ครู (E) ผู้บริหาร (M) และกรรมกร (L) จำนวน ๒๑๑ คน พบว่ากลุ่ม SER หรือกลุ่มนักศึกษายุใหญ่มีกานิยมทางการศึกษาสูงและก้าวหน้ากว่ากลุ่มอื่น ๆ และยังมีทัศนคติต่อเรื่องความสามารถของบุคคลในทางที่ต่ำกว่าอีกด้วย นอกจากนี้ก็พบว่ากานิยมทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดตาม SIV^๓ นั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วย

งานวิจัยที่น่าสนใจอีกงานหนึ่ง คืองานวิจัยของ คีแนน^๓ ซึ่งได้สำรวจเกี่ยวกับแบบแผน

^๑ Wayne Lewis Larson, "The Relationship between Values and Educational Choices of High School Students." Dissertation Abstracts, 2(29) : 685, August, 1968.

^๒ John E. Jordan, and William C. Cessna, "A Comparison of Attitudes of Four Occupational Group toward Education and toward Physically Disabled Persons in Japan." The Journal of Social Psychology, 78 : 283-284, August, 1969.

^๓ Dorothy Maie Keenan, "An Exploration of Value Patterns." Dissertation Abstracts, 2(23) : 546, August, 1962.

(Pattern) กำหนดของนักเรียนและครูแผนกก่อสร้างในอิสตันบูล โดยผู้วิจัยได้จัดอันดับของกานีนิมต่าง ๆ ไว้เป็นระดับดังนี้ คือ กานีนิมระดับสูง ประกอบยกานีนิมทางสุขภาพและการประหยัด กานีนิมระดับกลาง เป็นกานีนิมทางการศึกษา มนุษย์สัมพันธ์ และความสามารถ ส่วนกานีนิมทางการพักผ่อน และความสวยงามนั้นจัดอยู่ในระดับต่ำ จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มจัดระดับของกานีนิมต่าง ๆ อยู่ในแบบแผนเดิมทุกอย่าง ยกเว้นกลุ่มครูจำนวน ๒๔ คนเท่านั้น ที่จัดเบากานีนิมทางการประหยัดไปไว้ในระดับต่ำเพิ่มขึ้นอีก นอกจากการจัดดังกล่าวแล้ว กลุ่มครู ๒๔ คนนี้ รวมทั้งครูที่ไม่ได้รับปริญญาและนักเรียนยังชดเชยจัดอันดับและเปลี่ยนแปลงแบบแผนกานีนิมทางการประหยัดและทางมนุษย์สัมพันธ์มากกว่าครูที่ได้รับปริญญาและครูที่สูงอายุอีกด้วย แต่หากเปรียบเทียบเฉพาะกลุ่มนักเรียนเท่านั้นก็พบว่า การจัดอันดับกานีนิมต่าง ๆ ของนักเรียนที่มีแม่ออกไปทำงานข้างนอกบ้านกับนักเรียนที่แม่ไม่ไปทำงานข้างนอกบ้านนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และผลการสำรวจโดยใช่ มีเคียน เทส (Median Test) ก็ปรากฏว่านักเรียนและครูได้จัดอันดับของกานีนิมแตกต่างไปจากบุคคลอื่นทั่ว ๆ ไป ซึ่งบุคคลเหล่านั้นจัดอันดับของกานีนิมเรียงตามลำดับดังนี้ คือ กานีนิมทางความสวยงาม ทางสุขภาพ มนุษย์สัมพันธ์ และการประหยัด ส่วนนักเรียนและครูได้จัดกานีนิมทางการประหยัดออก กางจัดเฉพาะกานีนิมทางความสวยงาม ทางสุขภาพ และมนุษย์สัมพันธ์เท่านั้น

ควมผลงานและเอกสารต่าง ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดถึงถึงลักษณะของการยึดถือกานีนิมประเภทต่าง ๆ ดังที่กล่าวมา ทำให้ทราบว่าการศึกษาการศึกษากานีนิมของบุคคลนั้นสามารถศึกษาได้หลาย ๆ ด้าน และบุคคลก็จะมีกานีนิมที่สอดคล้องกับสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ซึ่ง เป็นการช่วยบ่งบอกให้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคล จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษากานีนิมของนักเรียนครูในระดับชั้นนี้ ก่อให้เกิดออกไปประกอบอาชีพครู เพราะในโอกาสต่อไปนักเรียนเหล่านี้จะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น ๆ ในสังคมอีกมาก.

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเทคนิคการนับ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษากันถาวรนี้ ได้แก่นักเรียน ป.กศ.ชั้นปีที่ ๑, ๒ และนักเรียน ป.กศ.สูง ปีที่ ๑, ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๓ จากวิทยาลัย ๕ แห่ง ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ วิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยจันทระเกษม วิทยาลัยสวนสุนันทา วิทยาลัยสวนดุสิต และวิทยาลัยบ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา โดยมีจำนวนนักเรียนตามวิทยาลัยทั้ง ๕ แห่ง ดังแสดงไว้ในตาราง ๑.

ตาราง ๑. จำนวนนักเรียนจากวิทยาลัยที่ทำการศึกษา ๕ แห่ง

วิทยาลัย	ป.กศ. และ ป.กศ.สูง		รวม
	ชาย	หญิง	
พระนครศรีอยุธยา	๕๓	๕๗	๑๐๐
จันทระเกษม	๓๕	๖๕	๑๐๐
สวนสุนันทา	๒๖	๗๔	๑๐๐
สวนดุสิต	—	๑๐๐	๑๐๐
บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	๓๓	๖๗	๑๐๐
รวม	๑๓๗	๓๖๓	๕๐๐

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษารังนี้ ใช้แบบสอบถามวิธีการ คิว - สอร์ต (q-sort) แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ตอนแรกเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการทั่ว ๆ ไปของนักเรียน คือ เรื่องเพศ ผลการเรียน ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และสภาพสมรสของผู้ปกครอง ส่วนตอนหลังเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน เพื่อใช้ศึกษาหาค่านิยมของนักเรียนในค่านิยมต่าง ๆ ๑๖ ชนิดด้วยกัน คือ ค่านิยมทางการเงิน การศึกษา ศาสนา กิจวัตร ชีวิตในครอบครัว มนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม ความซื่อสัตย์ ความกตัญญู ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสำเร็จ ความรัก การเชื่อถือ โลกกลาง การแต่งกาย สุขภาพ และสุนทรียภาพ แบบสอบถามตอนนี้ใช้วิธีการ คิว - สอร์ต (q-sort) โดยให้นักเรียนเขียนอันดับความสำคัญของค่านิยมต่าง ๆ เหล่านั้นลงใน ☐ ที่กำหนดให้เป็น ๗ อันดับ ดังนี้

อันดับที่ ๑	☐				
อันดับที่ ๒	☐	☐			
อันดับที่ ๓	☐	☐	☐		
อันดับที่ ๔	☐	☐	☐	☐	
อันดับที่ ๕	☐	☐	☐		
อันดับที่ ๖	☐	☐			
อันดับที่ ๗	☐				

การทดลองแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้น ป.๗. ปีที่ ๑ วิทยาลัยเกษตรบุรีวิทย์บาลงกรณ์ และนิสิตชั้นปีที่ ๒ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ทั้งสองให้เต็มในตาราง ๒.

ตาราง ๒. จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองตอบแบบสอบถาม

สถานศึกษา	ชั้น	จำนวน	รวม
วิทยาลัยครู เพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ	ป.ท. ปีที่ ๑	๒๐	๑๒๐
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	ปีที่ ๒	๒๐	

สำหรับการดำเนินการให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนั้น ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือจาก นิสิตชั้นปีที่ ๒ ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เป็นผู้ดำเนินการให้ นอกจากวิทยาลัยครู เพชรบุรีวิทยาลัยสงครณเท่านั้นที่ผู้วิจัยไปทำเอง สำหรับเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามนั้น ไม่ได้ กำหนดเวลาแน่นอนลงไป

การทดลองแบบสอบถามได้จัดทำ ๒ ครั้ง โดยใช้แบบสอบถามฉบับเดียวกัน แต่ละครั้ง มีระยะเวลาห่างกัน ๒ สัปดาห์ ครั้งแรกจัดทำเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๓ และครั้งหลัง วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๓ เมื่อทดลองแบบสอบถามเสร็จแล้ว นำแบบสอบถามมาตรวจเช็คคะแนน และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือควยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของความแตกต่างระหว่างอันดับ (Rank-differences Correlation Coefficient) ซึ่งมีสูตรของการคำนวณดังนี้

$$\rho = 1 - \frac{6 \times \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

และค่าวิเคราะห์ต่าง ๆ ที่ได้แสดงไว้ในตาราง ๒. ในภาคผนวก

^๑ Henry E. Garrett, and R.S. Woodworth, Statistics in Psychology and Educations, pp. 372-373.

การดำเนินการสอบ

เมื่อได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถาม พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงแก้ไข เพื่อจะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงแล้ว ก็ได้จัดพิมพ์แบบสอบถามนั้นใหม่ ซึ่งได้เป็นเครื่องมือชุดใหม่ที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาต่อไป

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามชุดใหม่นี้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในวิทยาลัยครูทั้ง ๕ แห่งดังกล่าว และระยะเวลาที่ทำการทดสอบคือ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๓ โดยผู้วิจัยได้ไปดำเนินการจัดกระทำเอง ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดพลาดต่าง ๆ อันอาจจะเกิดขึ้นได้ในช่วงการทดสอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อได้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตนเอง ผลปรากฏว่า แบบสอบถามใช้ได้ครบทุกฉบับ ต่อจากนั้นก็นำแบบสอบถามมาตรวจนับคะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ค่าเฉลี่ยของอันดับ (Weighted-rank mean) กำหนดทั้ง ๑๖ ชนิด ของกลุ่มตัวอย่าง การหาค่าเฉลี่ยของอันดับกำหนดนั้นแยกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแต่ละวิทยาลัย และประเภทค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๕ วิทยาลัยรวมกัน ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มตามต้องการ การหาค่าเฉลี่ยของอันดับ ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{\sum f}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของอันดับ

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum f$ แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

^๑ Taro Yamane, Statistics; An Introductory Analysis, p. 43.

๒. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความแตกต่างระหว่างอันดับ (Rank-differences Correlation Coefficient) เป็นการหาค่าความสัมพันธ์ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร

$$\rho = 1 - \frac{6 \times \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

เมื่อ ρ แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความแตกต่างระหว่างอันดับ
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างระหว่างอันดับยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนของความแตกต่างระหว่างอันดับ

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับของกาน้ำดื่ม โดยวิธี H-test เพื่อหาว่าค่านิยมของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละวิทยาลัย และกาน้ำดื่มของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๔ วิทยาลัยที่แบ่งตามเพศ ผลการเรียน ภูมิฐานะ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของผู้ปกครองนั้น แล้วกาน้ำดื่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยใช้สูตร

$$H = \frac{12}{N(N+1)} \sum \frac{R_n^2}{n} - 3(N+1)$$

เมื่อ N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือมีค่าเท่ากับ $\sum n$
 $\sum R_n^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของอันดับกาน้ำดื่มของกลุ่มตัวอย่างแต่ละแถว (column)
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแถว (column)

^๑ Henry E. Garrett, and R.S. Woodworth, loc.cit.

^๒ Sidney Siegel, Nonparametric Statistics for Behavioral Sciences, p. 185.

๔. ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีอันดับก้ำกึ่งบางชนิดเท่ากัน (Tied Rank) นั้น ได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอันดับก้ำกึ่ง โดยวิธี H-test เท่าได้ยกขึ้นข้อ ๓. แต่ใช้สูตร

$$H = \frac{\frac{12}{N(N+1)} \sum \frac{R^2}{n} - 3(N+1)}{1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}}$$

$$\text{เฉพาะ } 1 - \frac{\sum T}{N^3 - N}$$

เมื่อ T แทน $t^3 - t$
 t แทน จำนวนก้ำกึ่งที่อยู่ในอันดับ เท่ากันของ กลุ่มคะแนนที่มี
 อันดับ เท่ากัน
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หรือมีค่าเท่ากับ $\sum n$

บทที่ ๔

ผลของการวิจัย

บทนี้จะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะแยกกล่าวเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

๑. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและอันดับการนิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูทั้ง ๔ แห่ง รวมกับ

๒. คะแนนเฉลี่ย อันดับการนิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง อันดับการนิยมของนักเรียนในแต่ละแห่ง

๓. ผลคะแนนเฉลี่ย อันดับการนิยม และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง อันดับการนิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ๓.๑ เพศ
- ๓.๒ ผลการเรียน
- ๓.๓ ภูมิลาเนา
- ๓.๔ อาชีพของผู้ปกครอง
- ๓.๕ รายได้ของผู้ปกครอง
- ๓.๖ การศึกษาของผู้ปกครอง
- ๓.๗ สถานะภาพสมรสของผู้ปกครอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

ρ	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
D	แทน	คะแนนความแตกต่างระหว่างอันดับของการนิยมแต่ละประเภท
D^2	แทน	คะแนนความแตกต่างระหว่างอันดับของการนิยมแต่ละประเภทยกกำลังสอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนความแตกต่างระหว่างอันดับของการนิยมแต่ละประเภทยกกำลังสอง

X'	แทน	อันดับกานิยมจากการทดสอบครั้งแรก
Y'	แทน	อันดับกานิยมจากการทดสอบครั้งหลัง
A	แทน	กานิยมทางการเงิน
B	แทน	กานิยมทางการศึกษา
C	แทน	กานิยมทางศาสนา
D	แทน	กานิยมทางศีลธรรม
E	แทน	กานิยมทางชีวิตในครอบครัว
H	แทน	กานิยมทางมนุษยสัมพันธ์
L	แทน	กานิยมทางความยุติธรรม
N	แทน	กานิยมทางอารมณ์สัต์ย์
P	แทน	กานิยมทางความกตัญญู
R	แทน	คานิยมทางความเชื่อเพื่อผู้อื่น
S	แทน	กานิยมทางการสำเร็จ
T	แทน	กานิยมทางความรัก
V	แทน	กานิยมทางการเชื่อถือใจกลาง
W	แทน	กานิยมทางการแต่งกาย
X	แทน	คานิยมทางสุขภาพ
Z	แทน	กานิยมทางสุนทรีย์ภาพ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกานิยม
H	แทน	หาความแตกต่างของการเลือกกานิยมของนักเรียน ซึ่งเป็นผาจากการทดสอบแบบ H - test
R	แทน	อันดับของกานิยมแต่ละประเภท
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

๑. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและอันดับการนิยามของนักเรียนวิทยาลัยครูทั้ง ๕ แห่งรวมกัน

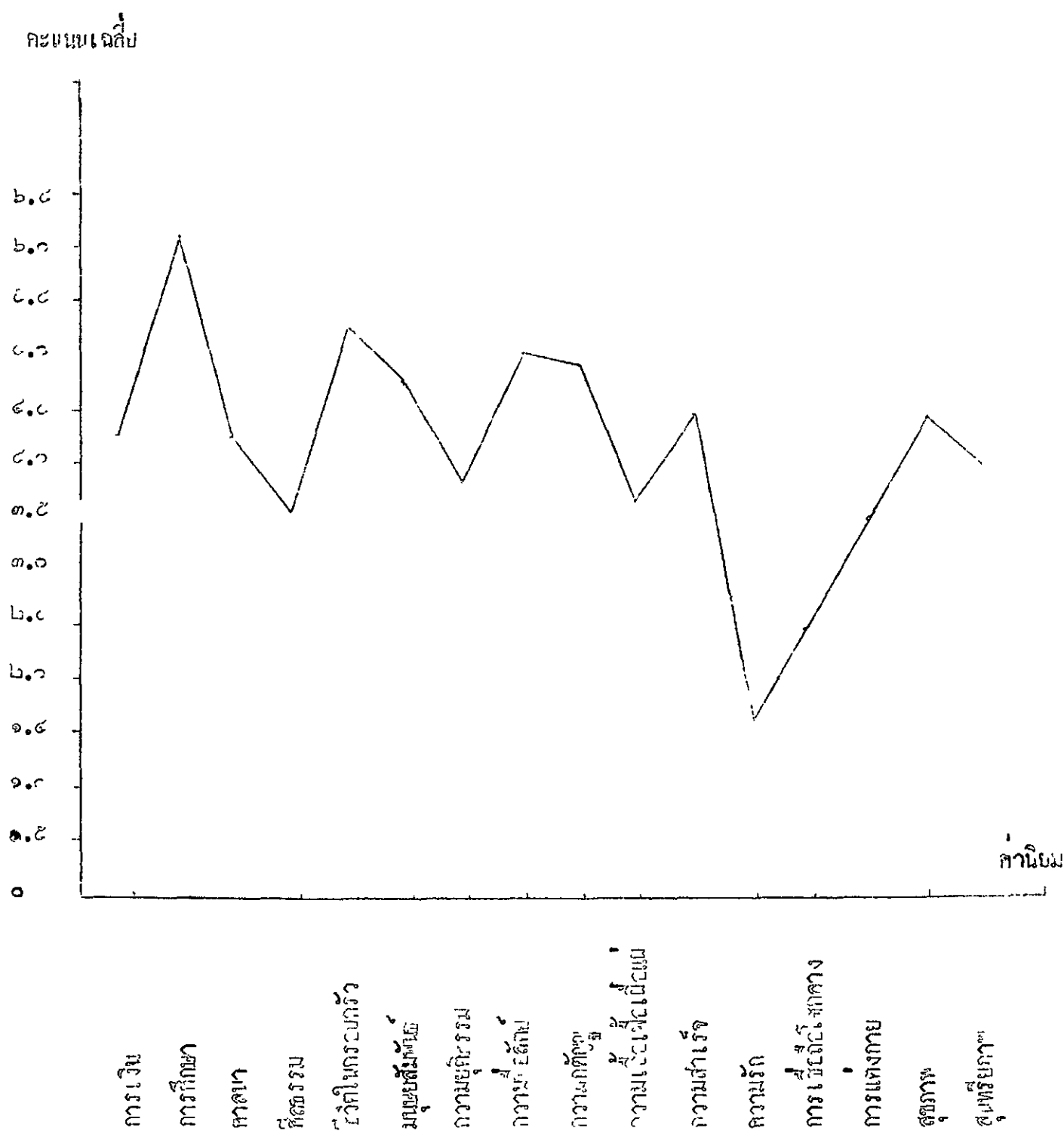
ขั้นแรกนี้จะเป็นการเสนอผลจากการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยและอันดับการนิยามของนักเรียนทั้ง ๕ แห่งรวมกัน จำนวนทั้งหมด ๔๐๐ คน ดังแสดงในตาราง ๓.

ตาราง ๓. แสดงคะแนนเฉลี่ยและอันดับการนิยามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๐๐ คน

การนิยาม		คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	อันดับ (R)
การเงิน	A	๔.๐๖	๘.๕
การศึกษา	B	๕.๘๔	๑
ศาสนา	C	๔.๐๖	๘.๕
ศีลธรรม	D	๓.๔๔	๑๔
ชีวิตในกรมกรั้ว	E	๔.๐๓	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๕๘	๕
ความยุติธรรม	L	๓.๓๓	๑๑
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๐	๓
ความกล้าหาญ	P	๔.๗๐	๔
ความเชื่อใจผู้อื่น	R	๓.๕๖	๑๒
ความสำเร็จ	S	๔.๓๑	๗
ความรัก	T	๑.๕๖	๑๖
การเชื่อถือในกลาง	V	๒.๔๔	๑๔
การแต่งกาย	W	๓.๔๘	๑๓
สุขภาพ	X	๔.๓๕	๖
สุนทรียภาพ	Z	๓.๘๓	๑๐

จากตาราง ๓. จะเห็นได้ว่า นักเรียนวิทยาลัยครูทั้ง ๔ แห่งรวมกันนั้นมีกำนิมทาง การศึกษาสูงที่สุด ดังจะสังเกตเห็นได้ว่า นักเรียนได้จัดอันดับความสำคัญไว้เป็นอันดับแรก ความสำคัญอันดับที่ ๒ และอันดับรองลงมาอีก คือ กำนิมทางชีวิตในครอบครัวและกำนิมทาง ความซื่อสัตย์ ความสำคัญ ส่วนอันดับสุดท้ายที่มีความสำคัญน้อยที่สุด คือ กำนิมทางความรัก

เพื่อให้เห็นลักษณะการเลือกกำนิมของกลุ่มตัวอย่างดีขึ้น จึงได้เสนอแผนภาพเพื่อแสดง กระบวนการเลือกกำนิมไว้ดังนี้

ภาพ ๑. เสนอภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่าในแนวนอนของกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕๐ คน.

๒. คะแนนเฉลี่ย อันดับกานินม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับกานินมของนักเรียนในแต่ละแห่ง

เพื่อให้ทราบว่านักเรียนวิทยาลัยครูแต่ละแห่งนี้มีคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานินมต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ ชนิดเป็นเช่นไร และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ได้ทำการทดสอบความแตกต่างโดยวิธี H - test ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง ๔. และตาราง ๕.

ตาราง ๔. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานินมของนักเรียนแต่ละวิทยาลัย

กานินม		พระนคร		จันทระเกษม		สวนสุนันทา		สวนกุหลาบ		บ้านสมเด็จเจ้า	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเงิน	A	๔.๑๐	๕	๔.๑๓	๘	๔.๐๐	๕	๔.๒๒	๗	๓.๘๕	๑๐
การศึกษา	B	๔.๖๖	๑	๔.๕๘	๑	๔.๕๔	๑	๔.๘๘	๑	๔.๘๒	๑
ศาสนา	C	๔.๑๔	๘	๔.๐๕	๙	๔.๐๒	๘	๔.๑๒	๘	๔.๐๐	๙
ศีลธรรม	D	๓.๕๑	๑๓	๓.๔๔	๑๓.๕	๓.๒๖	๑๔	๓.๖๑	๑๒.๕	๓.๔๐	๑๔
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๖๔	๒	๔.๒๔	๒	๔.๒๒	๒	๔.๓๕	๒	๔.๘๘	๓
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๔๗	๔	๔.๖๐	๔	๔.๖๔	๕	๔.๔๗	๔	๔.๖๔	๔
ความยุติธรรม	L	๓.๗๖	๑๑	๓.๗๒	๑๐	๓.๖๔	๑๑	๓.๗๑	๑๐	๓.๗๔	๑๑
ความซื่อสัตย์	N	๔.๖๓	๔	๔.๕๘	๓	๔.๗๓	๔	๔.๗๘	๔	๔.๕๐	๒
ความกตัญญู	P	๔.๖๔	๓	๔.๗๔	๔	๔.๘๐	๓	๔.๘๐	๓	๔.๔๑	๕
ความเชื่อเพื่อเพื่อน	R	๓.๖๒	๑๒	๓.๕๒	๑๒	๓.๗๓	๑๓	๓.๖๔	๑๑	๓.๖๔	๑๓
ความสำเร็จ	S*	๔.๓๗	๗	๔.๓๐	๖	๔.๓๑	๗	๔.๒๑	๘	๔.๔๐	๖
ความรัก	T*	๑.๔๖	๑๖	๑.๕๔	๑๖	๑.๖๔	๑๖	๑.๔๘	๑๖	๑.๔๗	๑๖
การเชื่อถือใจกลาง	V	๒.๔๔	๑๔	๒.๓๑	๑๔	๒.๔๑	๑๔	๒.๒๔	๑๕	๒.๔๗	๑๔
การออกกำลังกาย	W	๓.๔๑	๑๔	๓.๔๔	๑๓.๔	๓.๔๔	๑๒	๓.๔๑	๑๔	๓.๗๐	๑๒
สุขภาพ	X	๔.๕๕	๖	๔.๒๖	๗	๔.๔๘	๖	๔.๓๕	๖	๔.๓๑	๗
สุขภาพภาพ	Z	๔.๐๗	๑๐	๓.๗๑	๑๑	๓.๔๖	๑๐	๓.๖๑	๑๒.๕	๔.๐๑	๘

จากตาราง ๔. เมื่อพิจารณาถึงการเลือกทานิยมของนักเรียนแต่ละวิทยาลัยแล้ว จะเห็นได้ว่า นักเรียนแต่ละแห่งมีทานิยมที่ค่อนข้างเหมือนกัน ทั้งนี้สังเกตจากการที่นักเรียนได้อันดับทานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับแรกทุกวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยก็มีค่าใกล้เคียงกันด้วย นักเรียนวิทยาลัยจุฬารัตนธรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด และนักเรียนวิทยาลัยกุญชรนครมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนทานิยมอันดับอื่น ๆ นั้นแตกต่างกันไปบ้าง แต่ก็ไม่มากนัก เฉพาะทานิยมทางสุนทรียภาพเท่านั้นที่แตกต่างกันมากกว่าทานิยมอื่น ๆ จากทานิยมประเภทนี้ นักเรียนวิทยาลัยกุญชรนครมีค่าเฉลี่ยทานิยมทางสุนทรียภาพสูงกว่านักเรียนวิทยาลัยกุญชรอื่น ๆ และนักเรียนวิทยาลัยกุญชรนครมีค่าเฉลี่ยทานิยมทางสุนทรียภาพสูงสุด สำหรับทานิยมที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับ ๒ ต่อไป ก็คือ ทานิยมทางชีวิตในครอบครัว ยกเว้นนักเรียนวิทยาลัยกุญชรนครมีค่าเฉลี่ยทานิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับ ๓ และทานิยมอันดับ ๒ ของนักเรียนวิทยาลัยกุญชรแห่งนี้ กลับเป็นทานิยมทางความซื่อสัตย์ ส่วนทานิยมอันดับ ๓ ของนักเรียนวิทยาลัยกุญชรนคร ส่วนสุนันทา และสุนฤติ คือ ทานิยมทางความกตัญญู ในขณะที่เด็กนักเรียนวิทยาลัยกุญชรธรรมได้เลือกทานิยมทางความซื่อสัตย์เป็นอันดับ ๓ อย่างไรก็ตาม นักเรียนวิทยาลัยกุญชรแต่ละแห่งนั้นต่างก็ให้ทานิยมทางความรักเป็นทานิยมที่อยู่ในอันดับที่มีความสำคัญน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันและต่ำมากทุกวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนวิทยาลัยกุญชรนครเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด

กล่าวโดยสรุปแล้ว นักเรียนวิทยาลัยกุญชรธรรม ส่วนสุนันทา และสุนฤติ ต่างเน้นทานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ อันดับี่ ๒ เน้นทานิยมทางชีวิตในครอบครัว อันดับี่ ๓ ทานิยมทางความกตัญญู และอันดับสุดท้ายก็ือทานิยมทางความรัก ส่วนนักเรียนวิทยาลัยกุญชรธรรมเน้นทานิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว และความซื่อสัตย์เป็นอันดับ ๑, ๒, ๓ ตามลำดับ และอันดับสุดท้ายก็เน้นทานิยมทางความรัก เชนเดียวกับนักเรียนวิทยาลัยกุญชรทั้ง ๓ สถาบันข้างต้น สำหรับนักเรียนวิทยาลัยกุญชรนครมีค่าเฉลี่ยทานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับแรกเช่นเดียวกับนักเรียนวิทยาลัยกุญชรอื่น ๆ ทานิยมอันดับรอง ๆ ลงมา ก็ือทานิยมของความซื่อสัตย์ และทานิยมทางชีวิตในครอบครัว ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายก็เน้นทานิยมทางความรักเช่นกัน.

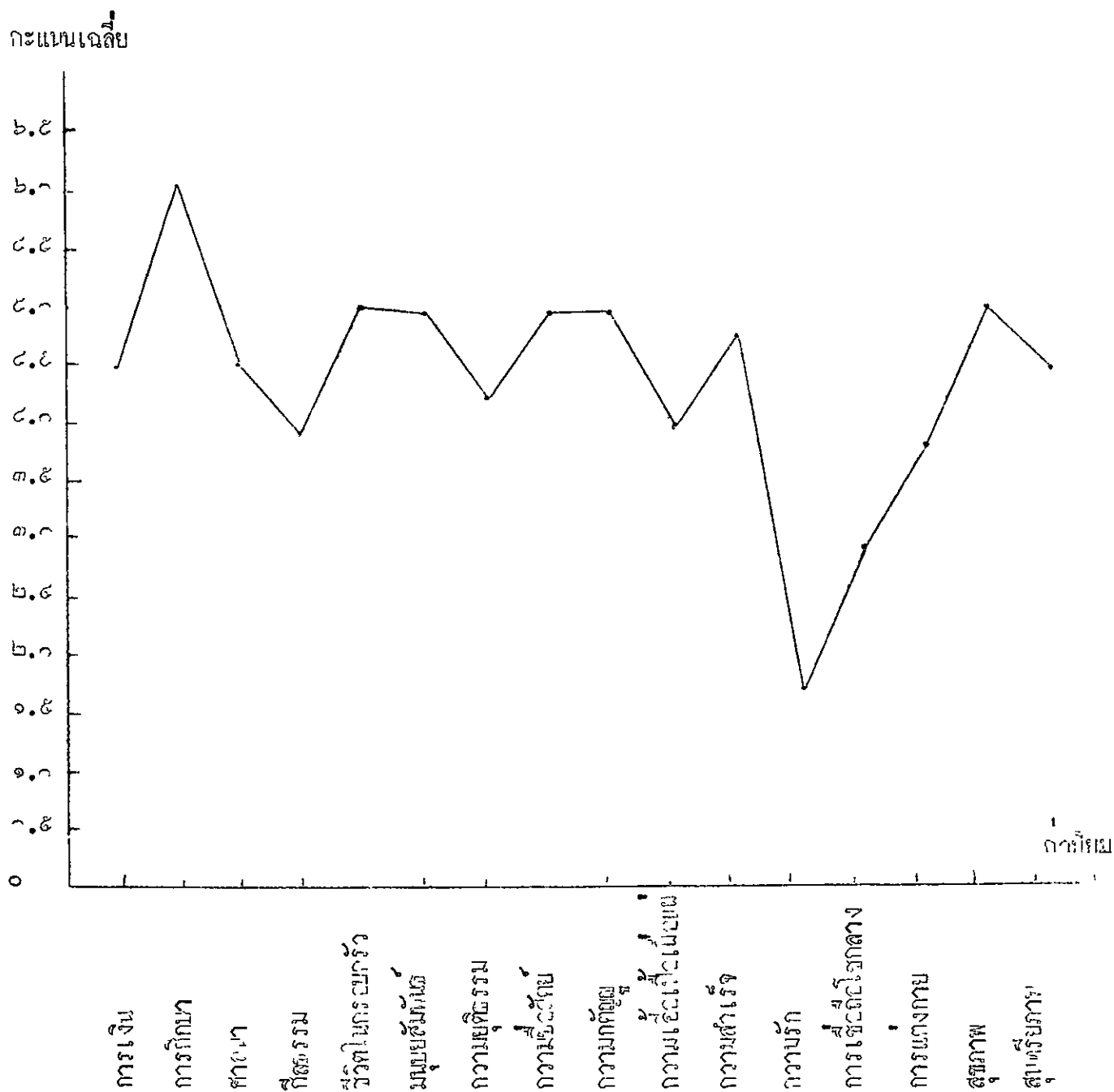
ตาราง ๔. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับการนิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันดับการนิยมของนักเรียนแต่ละวิทยาลัย

การนิยม	พระนกร		จันทร์เกษม		สวนสุนันทา		สวนกุหลาบ		บ้านสมเด็จเจ้าพระยา		df	H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
A	๔.๑๐	๔๑	๔.๑๓	๔๓	๔.๐๐	๓๔.๕	๔.๒๒	๔๖	๓.๘๔	๓๓	๔	๐.๐๑๐๗
B	๔.๖๖	๗๖	๔.๕๘	๘๐	๔.๙๔	๗๙	๕.๘๘	๗๘	๕.๘๒	๗๗		
C	๔.๑๕	๔๔	๔.๐๕	๓๙	๔.๐๒	๓๘	๔.๑๒	๔๒	๔.๐๐	๓๔.๕		
D	๓.๕๑	๑๕	๓.๔๕	๑๖.๕	๓.๒๖	๑๑	๓.๖๑	๒๑.๕	๓.๔๐	๑๓		
E	๔.๖๙	๖๔	๔.๒๔	๗๔	๔.๒๒	๗๓	๕.๓๔	๗๕	๔.๘๘	๗๐		
H	๔.๕๗	๕๘	๔.๖๐	๕๙	๔.๖๔	๖๓	๔.๔๗	๔๕	๔.๖๔	๖๑.๕		
L	๓.๗๖	๓๑	๓.๗๒	๓๐	๓.๖๙	๒๙.๕	๓.๗๑	๒๘.๕	๓.๗๕	๓๒		
N	๔.๖๓	๖๐	๔.๕๘	๗๒	๔.๓๓	๖๕	๔.๗๘	๖๗	๔.๕๐	๗๑		
P	๔.๖๔	๖๑.๕	๔.๗๔	๖๖	๔.๘๐	๖๘.๕	๔.๘๐	๖๘.๕	๔.๕๑	๔๖		
R	๓.๖๒	๒๓	๓.๖๒	๒๐	๓.๓๓	๑๒	๓.๖๙	๒๕.๕	๓.๖๕	๒๔		
S	๔.๓๗	๔๒	๔.๓๐	๔๘	๔.๓๑	๔๕.๕	๔.๒๑	๔๕	๔.๔๐	๕๓		
T	๑.๔๖	๑	๑.๔๔	๒	๑.๖๕	๕	๑.๕๘	๔	๑.๕๗	๓		
V	๒.๕๙	๑๓	๒.๓๑	๗	๒.๕๑	๘	๒.๕๔	๖	๒.๕๗	๕		
W	๓.๔๑	๑๔.๕	๓.๔๔	๑๖.๕	๓.๔๕	๑๘	๓.๔๑	๑๔.๕	๓.๗๐	๒๗		
X	๔.๔๕	๕๗	๔.๒๖	๕๗	๔.๔๘	๕๕	๔.๓๔	๕๑	๔.๓๑	๔๕.๕		
Z	๔.๐๗	๔๐	๓.๗๑	๒๘.๕	๓.๕๖	๓๔	๓.๖๑	๒๑.๕	๔.๖๑	๓๓		

ตาราง ๘. กา $H = ๐.๖๑๐๗$ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
อันดับกานิยมของนักเรียนแต่ละวิทยาลัยนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีัยสำคัญทางสถิติ

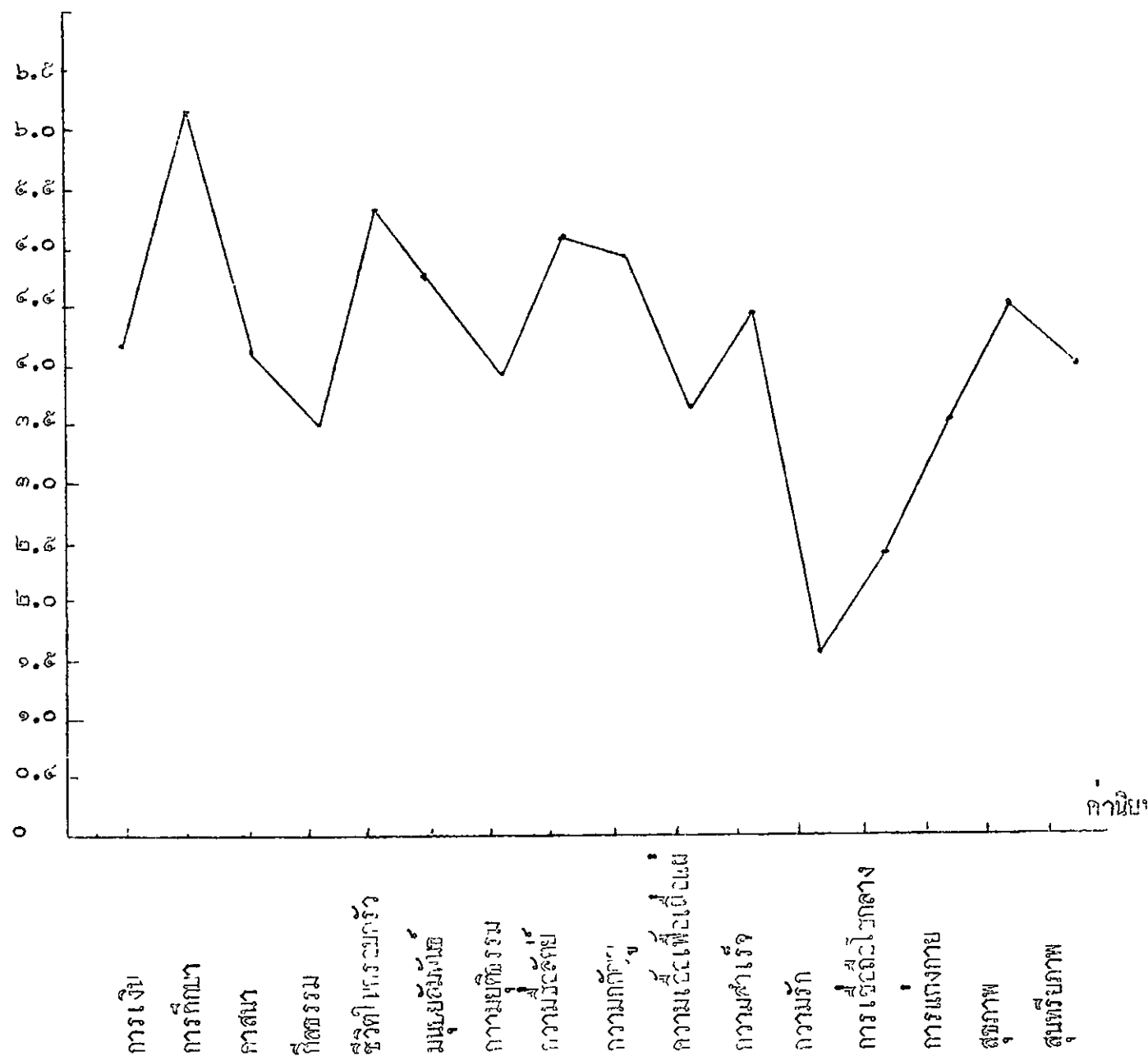
น. ระกับ ๐.๕ เป็นการชี้ให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้ง
สมมุติฐานซึ่งตั้งไว้แต่เดิมว่า กานิยมของนักเรียนวิทยาลัยกรุแต่ละแห่งไม่มีความแตกต่างกับ
ันันก็ือ อันดับของการเลือกกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยกรุแต่ละแห่งมาจากอันดับที่ของมวลหมู่
ประชากรเดียวกัน

เพื่อให้เห็นลักษณะการเปรียบเทียบวิธีเลือกกานิยมของกลุ่มตัวอย่างแต่ละวิทยาลัยอย่าง
เด่นชัด จึงได้เสนอแผนภาพเพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยกานิยมไว้ ดังภาพ ๒. - ๒.

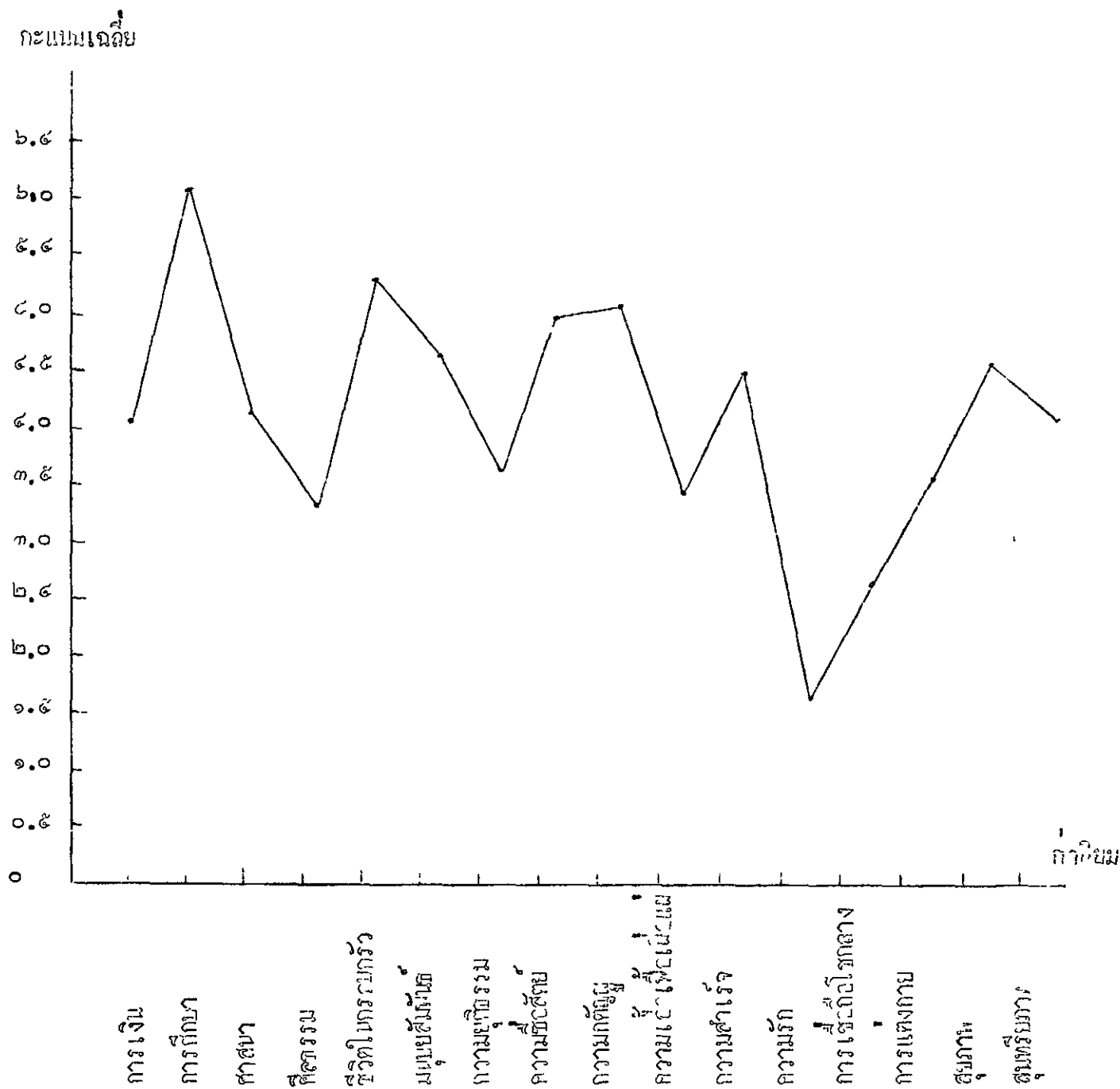

ภาพ ๒. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยการพระนคร จำนวน ๑๐๐ คน.

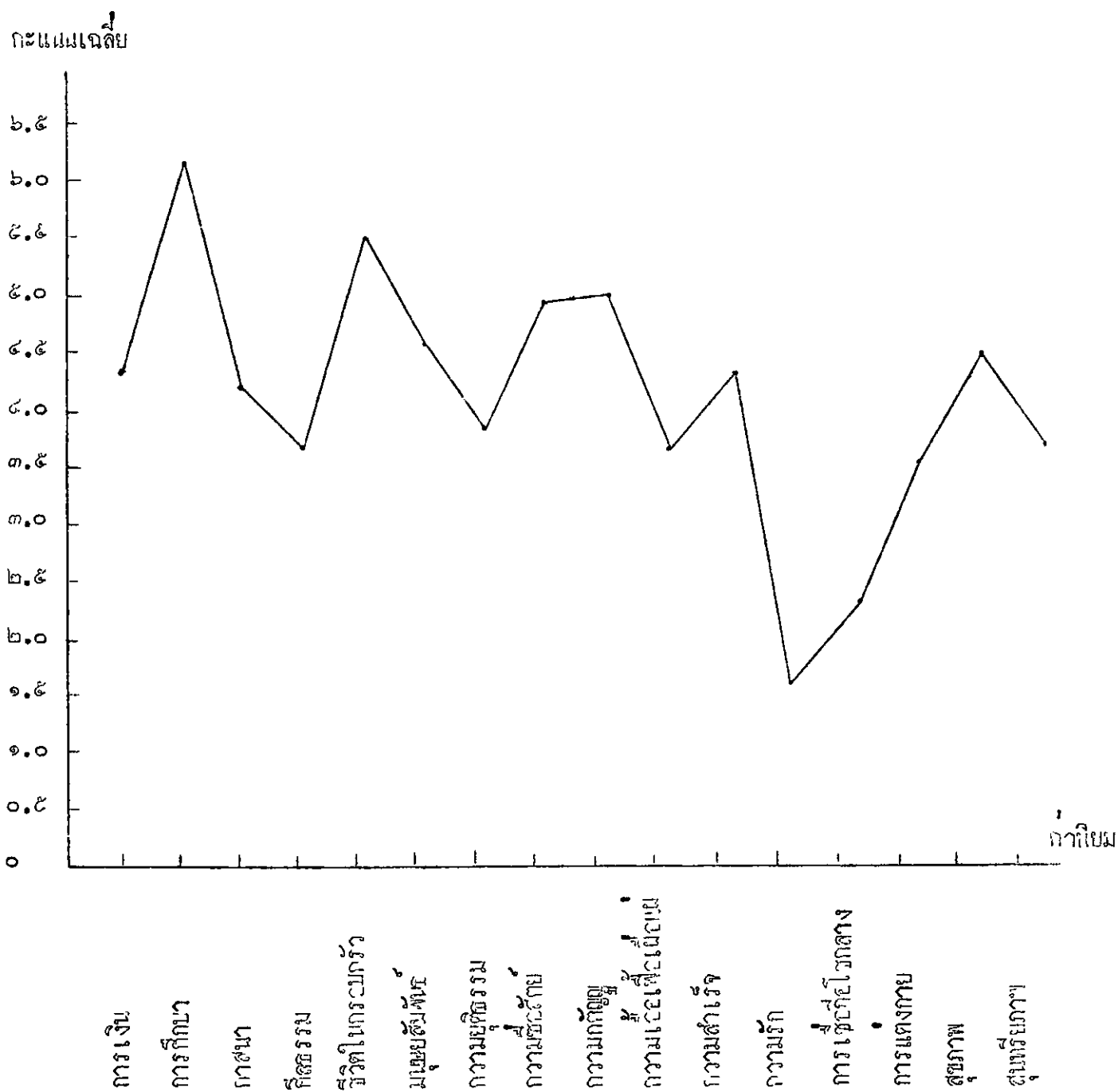
คะแนนเฉลี่ย

ภาพ ๓. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยด้านนิยามของนักเรียนวิทยาลัยครูวัดพระบาท จำนวน ๑๐๐ คน

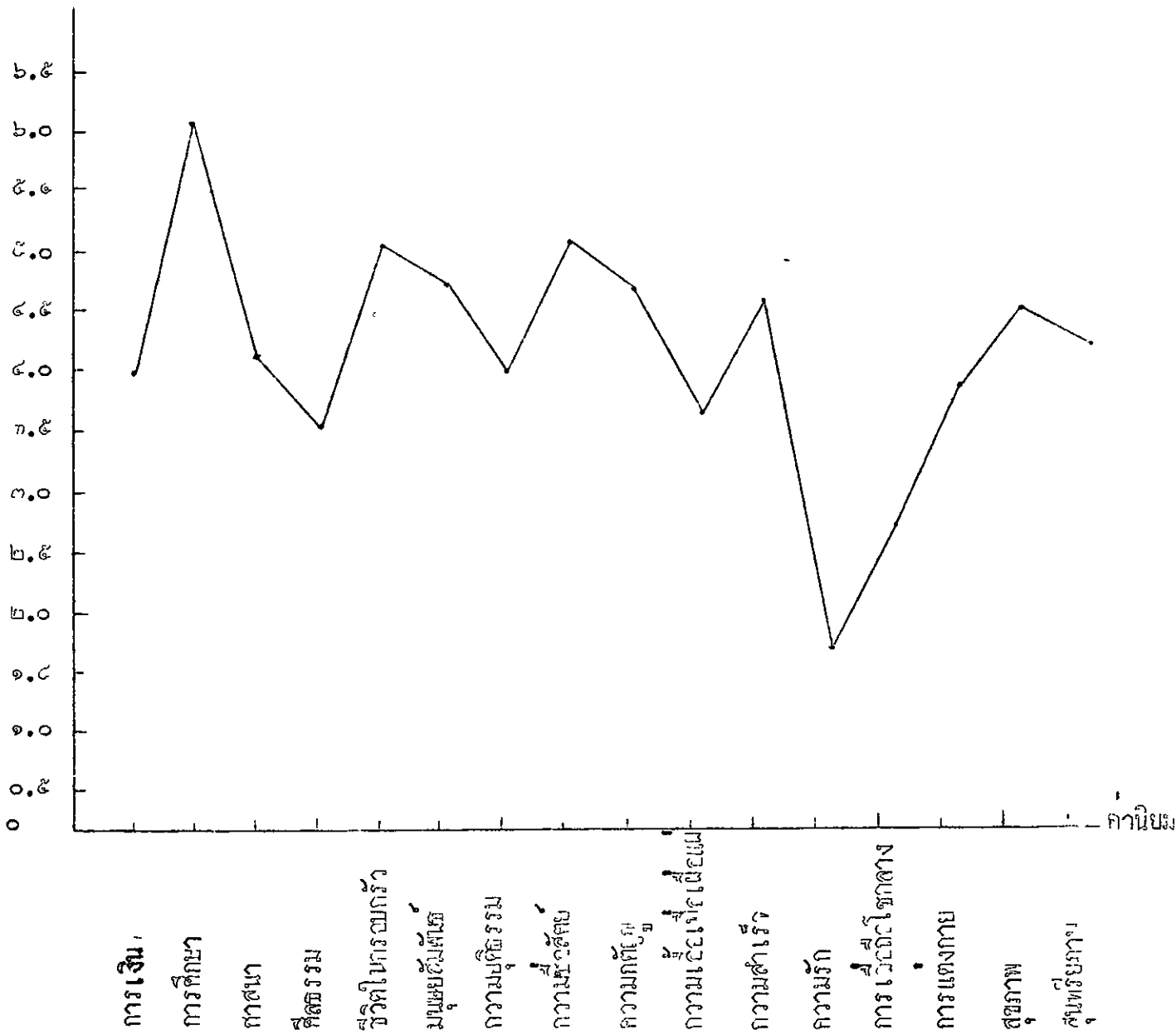

ภาพ ๔. เส้นภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยด้านนิมของนักเรียนวิทยาลัยครูสวนสุนันทา จำนวน ๑๐๐ คน

ภาพ ๕. เส้นกราฟแสดง เกระดับเฉลี่ยตามนิยามของนักเรีบนวิเคาห์สัคครูสวนกุสึต จำนวน ๑๐๐ คน.

กะแนมเฉลี่ย

ภาพ ๒. เสนภาพแสดง กะแนมเฉลี่ยกานักเรียนของนักเรียนวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๑๐๐ คน.

๓. ผลคะแนนเฉลี่ย อันดับกานินม และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับกานินมของนักเรียนวิทยาลัทธิ ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ความลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ เพศ

๓.๒ ผลการเรียน

๓.๓ ภูมิสำเนา

๓.๔ อาชีพของผู้ปกครอง

๓.๕ รายได้ของผู้ปกครอง

๓.๖ การศึกษาของผู้ปกครอง

๓.๗ สถานะภาพสมรสของผู้ปกครอง

เพื่อเปรียบเทียบกันให้มีความหมายยิ่งขึ้น ซึ่งต่อไปจึงเป็นการแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานินมของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งออกตามลักษณะต่าง ๆ ๗ ประเภท ดังกล่าวข้างต้น แล้วทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างอันดับกานินมของกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้น โดยวิธี H - test ก็จะแสดงให้เห็นดังตาราง ๖. - ๒๗.

๓.๑ เพศ

ตาราง ๖. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานินมระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๕๐๐ คน

กานินม		ชาย		หญิง	
		คะแนนเฉลี่ย	อันดับ	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
การเงิน	A *	๔.๐๘	๕	๔.๐๐	๘
การศึกษา	B	๕.๕๘	๑	๔.๕๔	๑
ศาสนา	C	๔.๒๑	๓	๔.๖๐	๕
ศีลธรรม	D	๓.๓๖	๑๒	๓.๒๕	๑๔

ตาราง ๖. (ต่อ)

กาภิยม		ชาย		หญิง	
		คะแนนเฉลี่ย	อันดับ	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๗๕	๓	๔.๑๕	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๖	๔	๔.๔๔	๕
ความบกพร่อง	L *	๓.๗๘	๑๑	๓.๗๑	๑๑
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๓	๒	๔.๗๔	๓
ความกตัญญู	P	๔.๖๓	๕	๔.๗๒	๔
ความเชื่อใจผู้อื่น	R	๓.๑๘	๑๔	๓.๕๘	๑๒
ความสำเร็จ	S *	๔.๑๘	๘	๔.๓๖	๗
ความรัก	T *	๑.๖๘	๑๖	๑.๕๑	๑๖
การเชื่อถือโชคกลาง	V *	๒.๖๖	๑๕	๒.๕๒	๑๔
การแต่งกาย	W *	๓.๔๓	๑๓	๓.๔๔	๑๓
สุขภาพ	X *	๔.๒๓	๖	๔.๔๓	๖
สุนทรีภาพ	Z	๓.๘๒	๑๐	๓.๘๕	๑๐

* กาภิยมที่มีอันดับเท่ากัน

จากตาราง ๖. จะสังเกตเห็นว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีกาภิยมทางการศึกษาสูงสุด ทั้งนี้เพราะนักเรียนทั้ง ๒ ฝ่าย จัดกาภิยมประเภทนี้ไว้เป็นอันดับแรก แต่ นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของกาภิยมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายเล็กน้อย แสดงว่า นักเรียนทั้ง ๒ ฝ่ายมีกาภิยมทางการศึกษาที่ใกล้เคียงกันมาก กาภิยมอันดับ ๒ และอันดับ ๓ ของนักเรียนชาย คือ กาภิยมทางความซื่อสัตย์และกาภิยมทางชีวิตในครอบครัว ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงเลือกกาภิยมทางชีวิตในครอบครัวและกาภิยมทางความซื่อสัตย์เป็นอันดับ ๒ และอันดับ ๓ ตามลำดับ สำหรับกาภิยมอื่น ๆ ก็แตกต่างกันไปบ้างเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม

นักเรียนทั้ง ๒ ฝ่ายต่างก็มีกานิยมทางความรักเป็นอันดับค่าสุด โดยนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายเพียงเล็กน้อย นั่นคือ นักเรียนทั้ง ๒ ฝ่าย มีกานิยมทางความรักที่ค่อนข้างเท่าเทียมกัน.

ตาราง ๓. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับกานิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับกานิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน ๒๐๐ คน

กานิยม		ชาย		หญิง		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
การเงิน	A	๔.๐๘	๑๓	๔.๖๕	๑๖	๑	๐.๐๐๐๓
การศึกษา	B	๔.๕๘	๓๑	๕.๕๘	๓๒		
ศาสนา	C	๔.๒๑	๑๕	๔.๖๖	๑๕		
กีฬารวม	D	๓.๗๐	๑๖	๓.๒๔	๖		
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๗๔	๒๗.๕	๕.๑๔	๓๓		
น่ายิ้มสัมผัส	H	๔.๖๖	๒๔	๔.๕๔	๒๓		
ความยุติธรรม	L	๓.๗๔	๑๒	๓.๗๑	๑๑		
ความซื่อสัตย์	N	๔.๕๓	๒๕	๔.๗๔	๒๗.๕		
ความกตัญญู	P	๔.๖๓	๒๔	๔.๗๒	๒๖		
ความเชื่อเพื่อพ่อแม่	R	๓.๑๔	๕	๓.๔๘	๕		
ความสำเร็จ	S	๔.๑๘	๑๘	๔.๓๖	๒๑		
ความรัก	T	๑.๖๘	๒	๑.๔๑	๑		
การเชื่อต่อโซกลาง	V	๒.๖๒	๔	๒.๔๒	๓		
การแต่งกาย	W	๓.๔๓	๗	๓.๔๔	๘		
สุขภาพ	X	๔.๒๗	๒๓	๔.๕๓	๒๒		
สุนทรีภาพ	Z	๓.๘๒	๑๔	๓.๘๕	๑๓		

ตาราง ๗. ถ้า $H = 0.0003$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับ
 กานิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 '๗ - ระดับ .๐๕ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้ง
 สมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า กานิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะไม่แตกต่างกัน นั่นคือ
 อันดับของการเลือกกานิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมาจากอันดับที่ของมวลหมู่ประชากร
 เดียวกัน

เพื่อให้เห็นลักษณะการเลือกกานิยมของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างเด่นชัดจึงได้
 เสนอแผนภาพเพื่อแสดง กระบวนการเลือกกานิยมระหว่างนักเรียน ๒ กลุ่มนั้นไว้ดังนี้

๓.๒ ผลการเรียนรู้

ตาราง ๔. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานิยมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียน
ต่ำกว่า ๒.๕๐ และนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๒.๕๐ ขึ้นไป
จำนวน ๕๐๐ คน

กานิยม		ต่ำกว่า ๒.๕๐		๒.๕๐ ขึ้นไป	
		คะแนนเฉลี่ย	อันดับ	คะแนนเฉลี่ย	อันดับ
การเงิน	A *	๔.๐๕	๕	๔.๐๖	๘
การศึกษา	B	๕.๗๗	๑	๕.๕๑	๑
ศาสนา	C	๔.๑๖	๘	๔.๐๐	๕
กีฬารวม	D *	๓.๔๔	๑๓	๓.๔๔	๑๔
ชีวิตในครอบครัว	E *	๕.๐๓	๒	๕.๑๐	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๕๒	๔	๔.๖๒	๕
ความขี้อริรวม	L *	๓.๗๗	๑๓	๓.๗๐	๑๑
ความซื่อสัตย์	N *	๔.๘๓	๓	๔.๗๘	๓
ความกล้าหาญ	P *	๕.๗๕	๔	๔.๖๓	๔
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๔๔	๑๒	๓.๕๗	๑๒
ความสำเร็จ	S *	๔.๓๒	๖	๔.๓๑	๗
ความรัก	T *	๑.๕๒	๑๖	๑.๕๘	๑๖
การเร่ร่อนโซกกลาง	V	๒.๖๔	๑๕	๒.๓๗	๑๕
การแต่งกาย	W	๓.๔๒	๑๔	๓.๕๒	๑๓
สุขภาพ	X	๔.๓๑	๗	๔.๔๔	๖
สุนทรียภาพ	Z	๓.๗๓	๑๑	๓.๕๐	๑๐

* กานิยมที่มีอันดับเท่ากัน

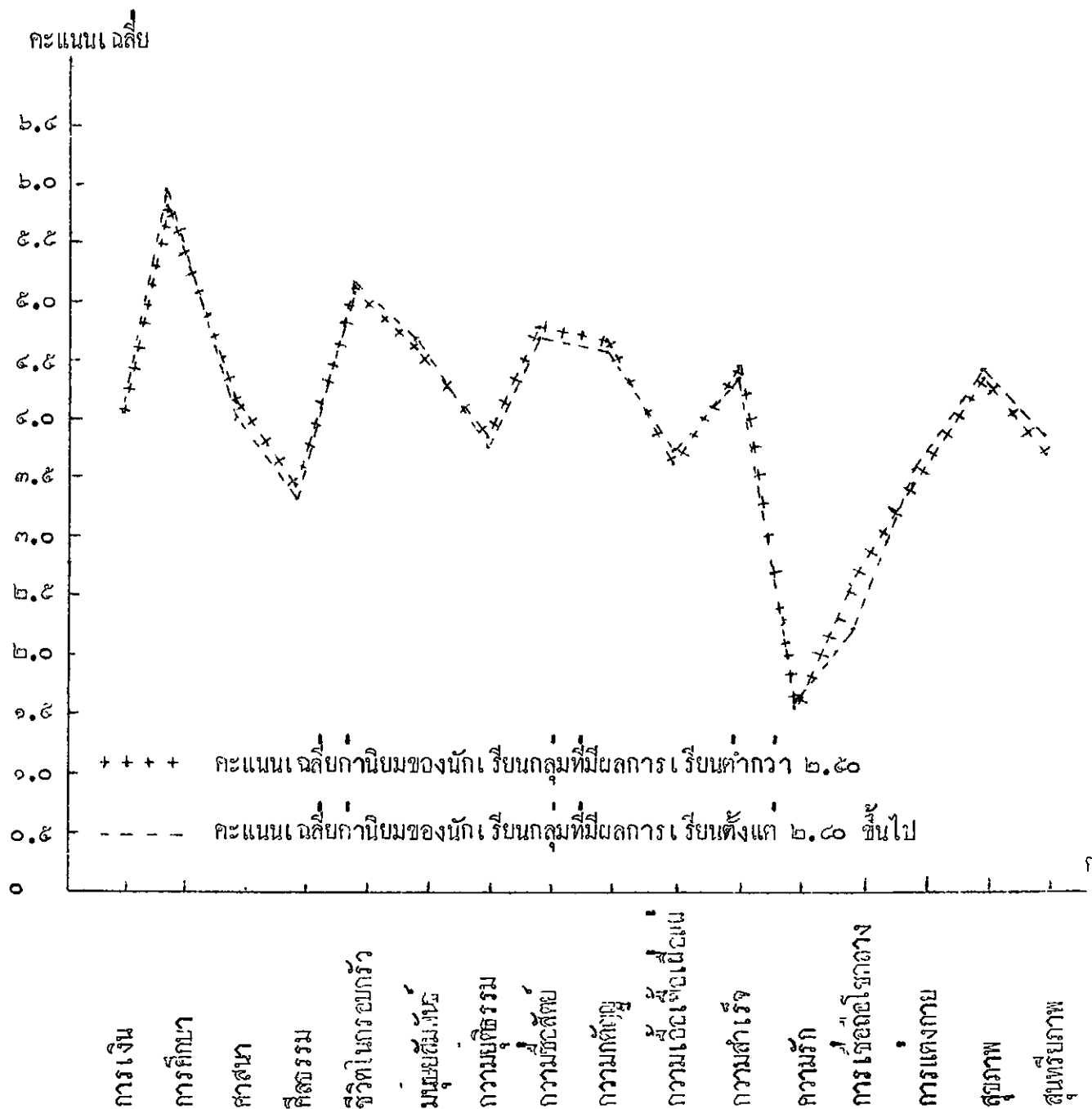
จากตาราง ๘. เมื่อเปรียบเทียบความถี่เห็นเกี่ยวกับการเลือกค่านิยมของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งแยกตามผลการเรียนแล้วจะเห็นว่า นักเรียนทั้ง ๒ ฝ่ายต่างเน้นค่านิยมทางการศึกษา ชีวิตใญ่รอบบกรัว และความซื่อสัตย์เป็นอันดับแรกและอันดับรองลงมาตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายเป็นค่านิยมทางความรักเช่นเดียวกัน ถ้าพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่า นักเรียนกลุ่มเรียนดีกว่ามีคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมทั้งกล่าวมาข้างต้น สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง ยกเว้นคะแนนเฉลี่ยของค่านิยมทางความซื่อสัตย์เท่านั้นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า สำหรับค่านิยมอื่นๆ ก็มีความแตกต่างกันไปบ้างเล็กน้อย สรุปแล้ว นักเรียนทั้ง ๒ ฝ่ายมีค่านิยมต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ ชนิดใกล้เคียงกันมาก.

ตาราง ๔. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับการนิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับการนิยมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕๐ และกลุ่มที่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๒.๕๐ ขึ้นไป จำนวน ๕๐๐ คน

การนิยม		ต่ำกว่า ๒.๕๐		๒.๕๐ ขึ้นไป		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
การเงิน	A	๔.๐๔	๑๖	๔.๐๖	๑๗	๑	๐.๐๐๐๓
การศึกษา	B	๕.๓๗	๓๑	๔.๕๑	๓๒		
ศาสนา	C	๔.๑๖	๑๘	๔.๐๐	๑๔		
ศีลธรรม	D	๓.๔๔	๗	๓.๔๔	๖		
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๖๓	๒๕	๕.๑๖	๓๐		
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๕๒	๒๓	๔.๖๒	๒๔		
ความยุติธรรม	L	๓.๓๗	๑๓	๓.๓๐	๑๑		
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๓	๒๘	๔.๗๘	๒๖		
ความกตัญญู	P	๔.๗๔	๒๗	๔.๖๓	๒๕		
ความเชื่อเพื่อพ่อแม่	R	๓.๕๔	๙	๓.๕๓	๑๐		
ความสำเร็จ	S	๔.๓๒	๒๑	๔.๓๑	๑๙.๕		
ความรัก	T	๑.๔๒	๑	๑.๔๘	๒		
การเชื่อฟังโศภกลาง	V	๒.๖๔	๔	๒.๓๗	๓		
การออกกำลังกาย	W	๓.๔๒	๕	๓.๕๒	๘		
สุขภาพ	X	๔.๓๑	๑๙.๕	๔.๔๔	๒๒		
สุนทรียภาพ	Z	๓.๓๓	๑๒	๓.๕๐	๑๔		

ตาราง ๔. ถ้า $H = 0.0003$ เป็นผลจากการวิเคราะห์ความแตกต่างของอันดับ
 กานิยมระหว่างนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕ กับนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนตั้งแต่
 ๒.๕ ขึ้นไป ถ้าที่ใดนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ . ณ ระดับ .๐๕
 จึงแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้
 แต่เดิมว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕ และนักเรียนที่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๒.๕
 ขึ้นไปนั้นจะมีกานิยมที่ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ อันที่จริงของการเลือกคานิยมของนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม
 มาจากอันดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

เพื่อให้เห็นลักษณะการเปรียบเทียบคานิยมของนักเรียน ๒ กลุ่มที่มีผลการเรียนต่างกัน
 นั้นอย่างเด่นชัด จึงได้เสนอแผนภาพเพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยคานิยมระหว่างนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่ม
 นั้นไว้ ดังนี้.

ภาพ ๔. แสดง คะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕๐ และนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๒.๕๐ ขึ้นไป จำนวน ๔๐๐ คน.

๓.๓ ภูมิสำเนา

ตาราง ๑๐. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับการนิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๕๐๐ คน แยกตามภูมิสำเนา

การนิยม		ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคใต้		ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเงิน	A *	๓.๘๔	๙	๔.๑๑	๙	๓.๙๐	๑๑	๔.๐๒	๘
การศึกษา	B	๕.๔๙	๑	๕.๙๐	๑	๕.๘๒	๑	๔.๗๑	๑
ศาสนา	C	๓.๓๙	๑๓	๔.๑๔	๘	๓.๙๑	๑๐	๓.๗๘	๑๑
กีฬารวม	D *	๓.๕๓	๑๑	๐.๔๓	๑๖	๓.๔๘	๑๓	๓.๔๓	๑๔
ชีวิตในครอบครัว	E	๕.๒๕	๒	๕.๐๖	๒	๕.๐๐	๒	๕.๑๓	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๘๔	๔	๔.๖๐	๔	๔.๒๙	๘	๔.๖๕	๕
ความยุติธรรม	L	๔.๑๘	๗	๓.๖๑	๑๑	๔.๑๑	๙	๓.๘๐	๑๐
ความซื่อสัตย์	N	๔.๙๓	๓	๔.๘๐	๓	๔.๘๐	๔	๔.๖๙	๔
ความกตัญญู	P	๔.๘๑	๕	๔.๖๒	๔	๔.๕๑	๓	๔.๙๑	๓
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๗๕	๑๐	๓.๕๐	๑๒	๓.๗๗	๑๒	๓.๕๘	๑๓
ความสำเร็จ	S	๔.๐๙	๘	๔.๑๓	๗	๔.๔๓	๖	๔.๑๗	๗
ความรัก	T	๑.๕๐	๑๖	๑.๕๖	๑๕	๑.๖๙	๑๖	๑.๓๙	๑๖
การเชื่อถือใจกลาง	V	๒.๓๗	๑๔.๕	๒.๕๒	๑๔	๒.๑๖	๑๕	๒.๖๓	๑๕
การแต่งกาย	W	๒.๓๗	๑๔.๕	๓.๔๘	๑๓	๓.๓๓	๑๔	๓.๖๓	๑๒
สุขภาพ	X	๔.๓๔	๖	๔.๓๘	๖	๔.๓๓	๗	๔.๕๔	๖
สุนทรีย์ภาพ	Z	๓.๕๐	๑๒	๓.๘๗	๑๐	๔.๗๖	๔	๓.๙๓	๙

* การนิยมที่มีอันดับเท่ากัน

ตาราง ๑๐. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนวิทยาลัยครูทุกภาคเน้นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ และมีค่านิยมทางชีวิตในกรอบรั้วเป็นอันดับที่ ๒ ส่วนค่านิยมอันดับ ๓ นั้น นักเรียนภาคเหนือและภาคกลางเน้นค่านิยมทางความซื่อสัตย์ นักเรียนภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลับเน้นค่านิยมทางความกตัญญู สำหรับค่านิยมอันดับสุดท้ายของนักเรียนภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ค่านิยมทางความรัก ส่วนนักเรียนภาคกลางเน้นค่านิยมทางศีลธรรม สำหรับค่านิยมค่านื่น ๆ นอกจากที่กล่าวแล้วนั้นมีอันดับและคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ก็ยังมีค่านิยมบางประเภทที่แตกต่างกันพอเห็นได้ชัด คือ ค่านิยมทางศาสนา ศีลธรรม มนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม และสุนทรียภาพ กล่าวโดยสรุปแล้วจะเห็นว่า นักเรียนทุกภาคมีค่านิยมทางการศึกษาสูงสุด และมีค่านิยมทางชีวิตในกรอบรั้วเป็นอันดับรองลงมา ซึ่งนักเรียนแต่ละภาคก็มีคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันด้วย เป็นที่เรารู้สึกว่า ค่านิยมอันดับสุดท้ายของนักเรียนภาคกลางนั้นแตกต่างไปจากนักเรียนภาคอื่น ๆ อีก ๓ ภาค ทั้งยังมีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมประเภทนี้ต่ำมากอีกด้วย ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจากสภาพสิ่งแวดล้อมของนักเรียนภาคนี้ก็เป็นได้.

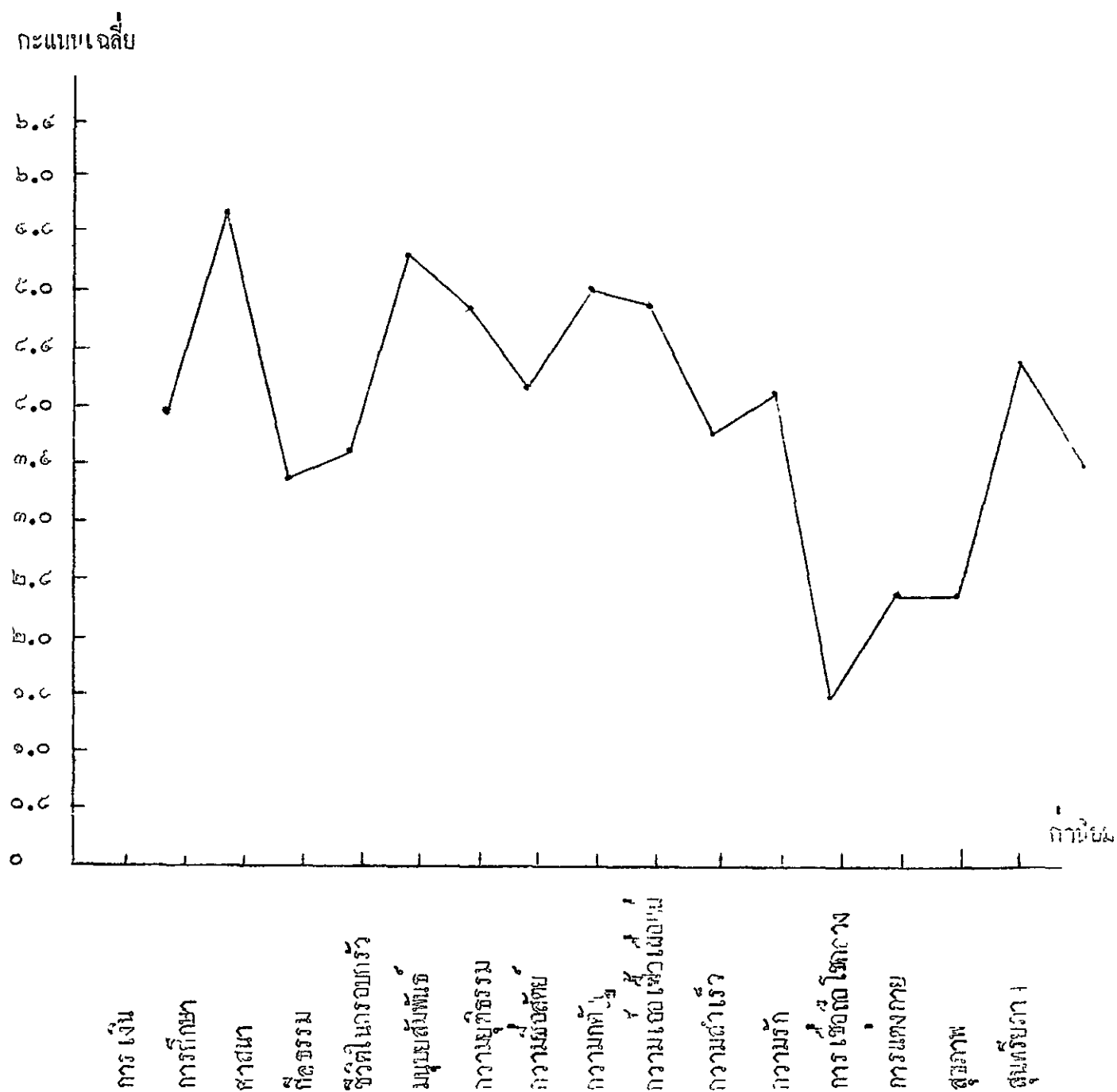
ตาราง ๑๑. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับค่านิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๕๐๐ คน
แยกตามภูมิภาค

ค่านิยม	ภาคเหนือ		ภาคกลาง		ภาคใต้		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		df	H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
A	๓.๘๔	๒๖	๔.๑๑	๓๓.๕	๓.๕๐	๒๘	๔.๐๒	๓๑	๓	๐.๑๙๔๙
B	๕.๕๕	๖๑	๕.๕๐	๖๔	๕.๘๒	๖๓	๕.๗๑	๖๒		
C	๓.๓๙	๑๒	๔.๑๔	๓๕	๓.๔๑	๒๙	๓.๙๘	๒๔		
D	๓.๕๓	๑๘	๐.๔๓	๑	๓.๔๘	๑๔.๕	๓.๔๓	๑๓		
E	๕.๒๕	๖๐	๕.๐๖	๕๘	๕.๐๐	๕๗	๕.๑๓	๕๙		
H	๔.๘๔	๕๓	๔.๖๐	๔๕	๔.๒๙	๓๘	๔.๖๕	๔๗		
L	๔.๑๘	๓๗	๓.๖๑	๒๐	๔.๑๑	๓๓.๕	๓.๘๐	๒๕		
N	๔.๔๓	๕๖	๔.๘๐	๕๐.๕	๔.๘๐	๕๐.๕	๔.๖๙	๔๘		
P	๔.๘๑	๕๒	๔.๖๒	๔๖	๔.๙๑	๕๔.๔	๔.๙๑	๕๔.๕		
R	๓.๗๕	๒๒	๓.๕๐	๑๖.๕	๓.๗๗	๒๓	๓.๕๘	๑๙		
S	๔.๐๙	๓๒	๔.๓๓	๓๙.๕	๔.๔๓	๔๓	๔.๑๗	๓๖		
T	๑.๕๐	๓	๑.๕๖	๔	๑.๖๙	๕	๑.๓๙	๒		
V	๒.๓๗	๗.๕	๒.๔๒	๙	๒.๑๖	๖	๒.๖๓	๑๐		
W	๒.๓๗	๗.๔	๓.๔๘	๑๔.๕	๓.๓๓	๑๑	๓.๖๓	๒๑		
X	๔.๓๔	๔๑	๔.๓๘	๔๒	๔.๓๓	๓๙.๕	๔.๕๔	๔๔		
Z	๓.๕๐	๑๖.๕	๓.๘๗	๒๗	๔.๗๖	๔๙	๓.๕๓	๓๐		

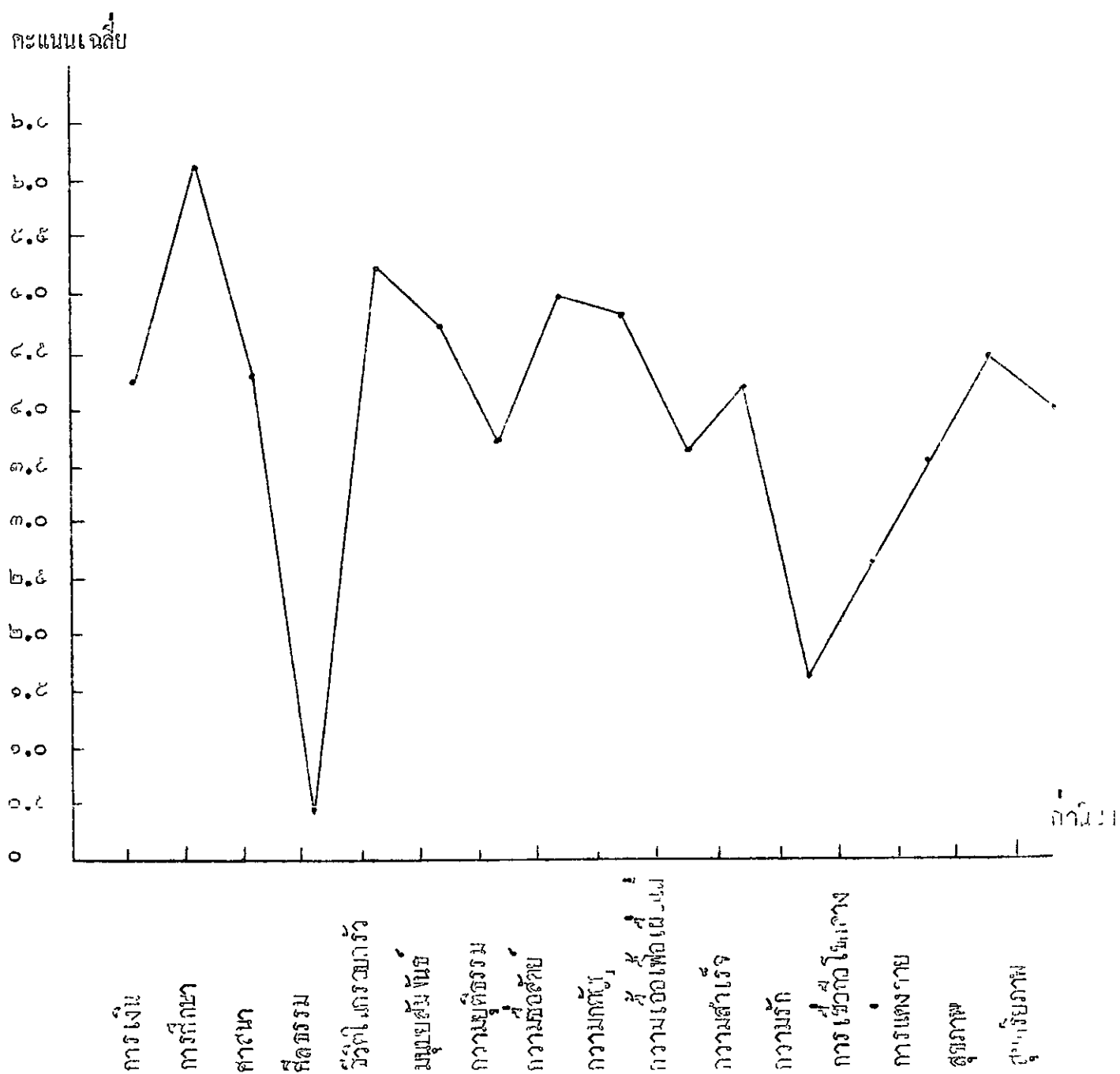
ตาราง ๑๑. ค่า $H = 0.9648$ นั้นได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
 อันกับค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูที่มีภูมิลำเนาต่าง ๆ กับ พบว่า เป็นค่าที่ไม่มีความแตกต่าง
 กับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ จึงแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการ
 วิจัยครั้งนี้ ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า ค่านิยมของนักเรียนที่มีภูมิลำเนา
 ต่าง ๆ กันจะไม่แตกต่างกัน นั่นก็อันที่ของการเลือกค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูที่มี
 ภูมิลำเนาต่างกันมาจากอันที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

เพื่อเป็นการฉายใ้มองเห็นลักษณะการเลือกค่านิยมของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่าง ๆ กันนี้
 อย่างเด่นชัด จึงได้เสนอเค้าภาพเพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนกลุ่มนี้ไว้ ดังภาพ

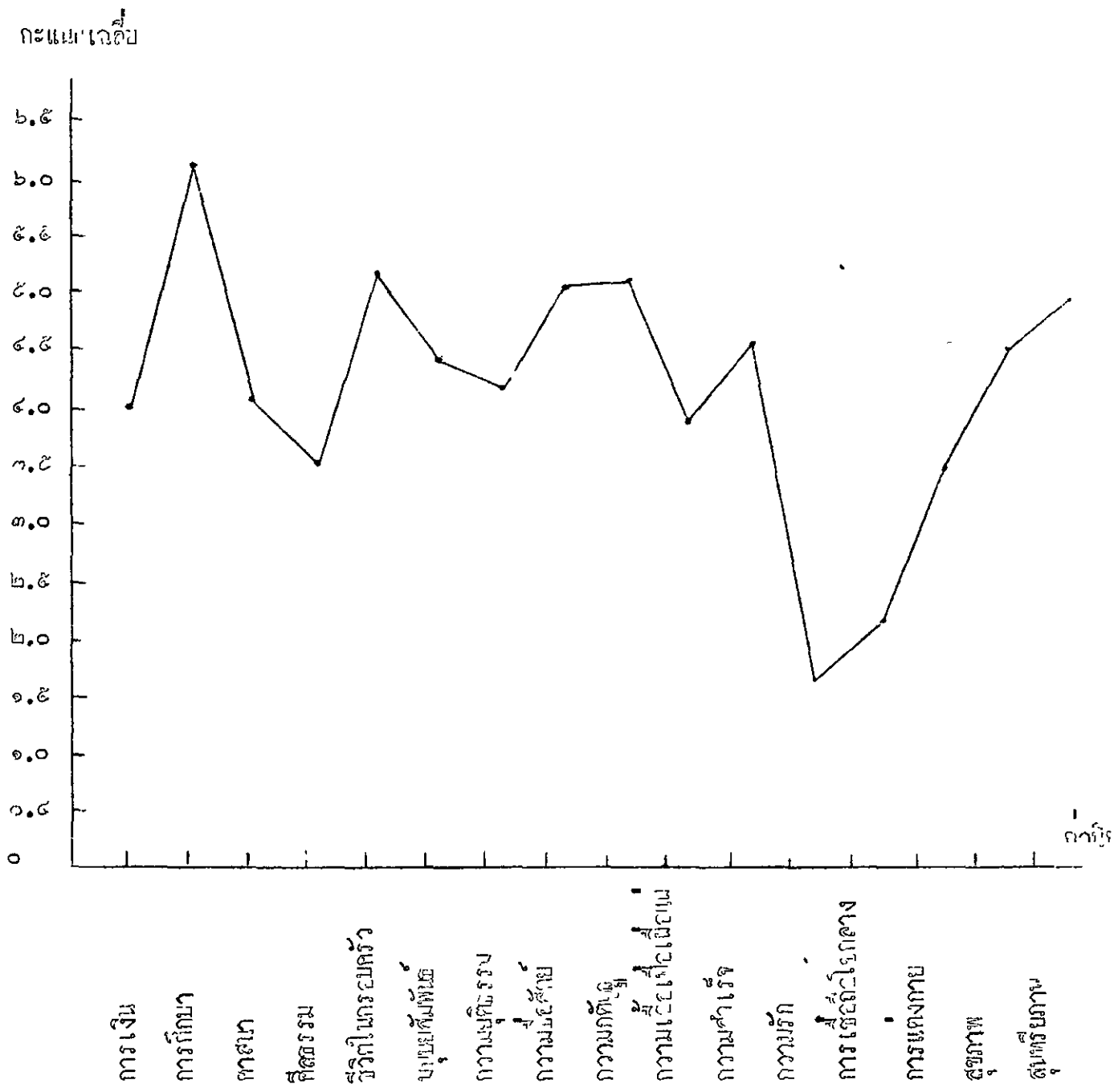
๔. - ๑๒.

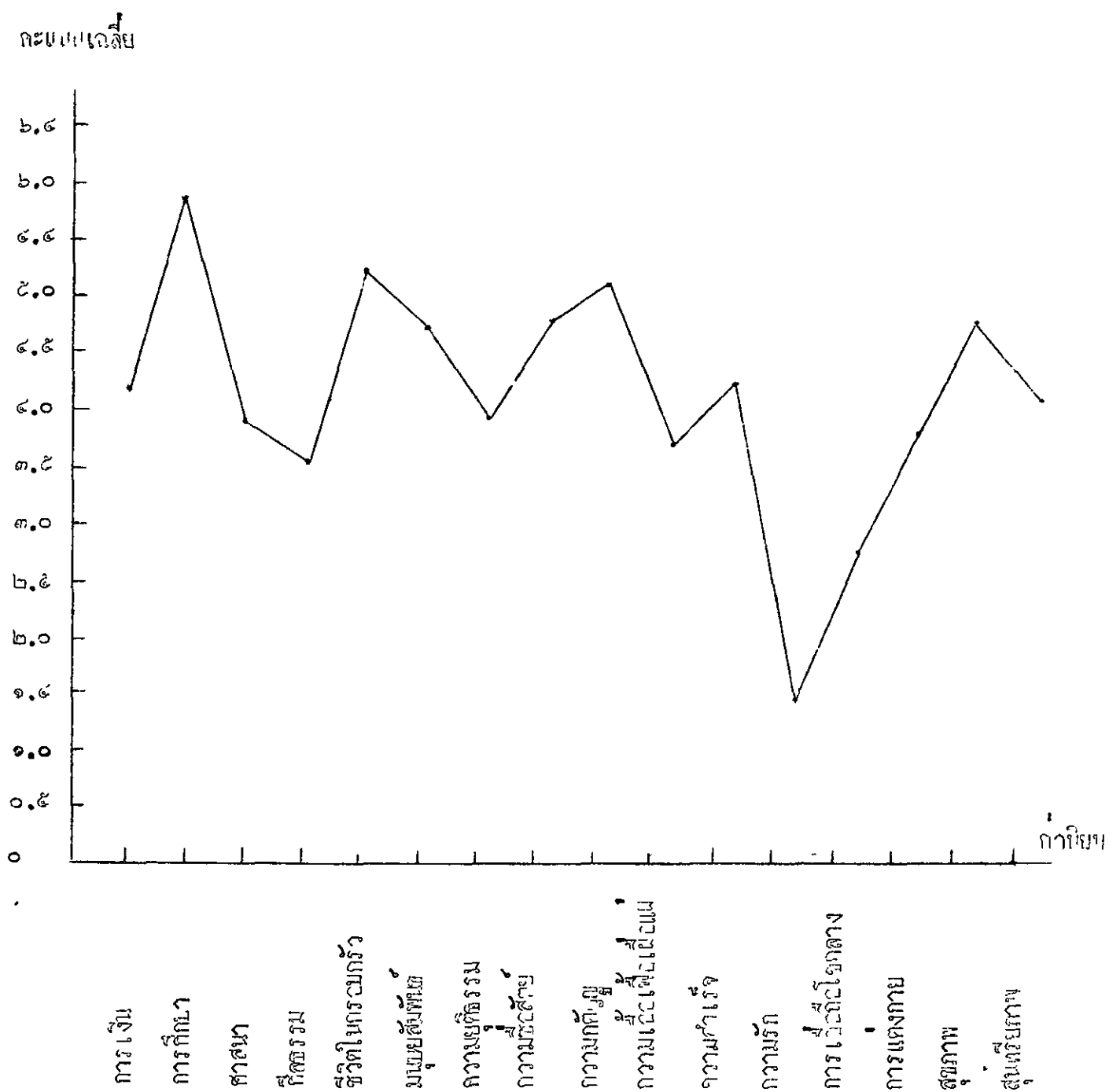
ภาพ ๕. เสนอภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยก่านิยมของนักเรียนภาคเหนือ จำนวน ๓๒ คน

ภาพ ๑๐. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนภาคกลาง จำนวน ๓๖๐ คน.

ภาพ ๑๑. แผนภาพแสดง าระแณนเวลายับกานัณมของนักเรียนภาทไก่ จำนวน ๒๒ คน.

ภาพ ๑๒. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยกานโนยของนักเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ๔๖ กน.

๓.๔ อาชีพของผู้ปกครอง

เพื่อให้การเปรียบเทียบมีความหมายยิ่งขึ้น จึงได้แยกเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะอาชีพของผู้ปกครอง และแบ่งการเปรียบเทียบเป็น ๓ ตอน ดังต่อไปนี้

๑. อาชีพของบิดา
๒. อาชีพของมารดา
๓. อาชีพของบิดาและมารดา
 - เหมือนกัน
 - ต่างกัน
 - ประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

อาชีพของบิดา

ตาราง ๑๒. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับการนิยามของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๓๘๓ คน แยกตามอาชีพของบิดา

การนิยาม		รับราชการ		ค้าขาย		เกษตรกรรม	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเจ็บ	A	๔.๐๘	๘	๔.๑๕	๘	๓.๙๒	๑๐
การศึกษา	B *	๕.๙๑	๑	๔.๙๘	๑	๕.๘๖	๑
ศาสนา	C	๔.๐๔	๙	๔.๐๐	๙	๔.๐๓	๘
ศีลธรรม	D	๓.๖๐	๑๒	๓.๖๐	๑๒	๓.๓๕	๑๔
ชีวิตในครอบครัว	E *	๔.๐๓	๒	๕.๐๘	๒	๔.๙๖	๓
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๕๒	๔	๔.๕๐	๔	๔.๙๑	๕
ความบริสุทธิ์	L	๓.๙๘	๑๑	๓.๖๔	๑๐	๓.๘๙	๑๑
ความซื่อสัตย์	N	๔.๙๐	๓	๔.๘๙	๓	๔.๙๘	๒

ตาราง ๑๒. (ต่อ)

กานิยม		รับราชการ		เกษียณ		เกษตรกรรม	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
ความกตัญญู	P *	๔.๕๔	๔	๔.๖๔	๔	๔.๗๔	๔
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๕๓	๑๓	๓.๕๔	๑๓.๕	๓.๔๓	๑๒
ความสำเร็จ	S *	๔.๓๔	๗	๔.๓๔	๗	๔.๒๓	๗
ความรัก	T *	๑.๕๖	๑๖	๑.๕๔	๑๖	๑.๖๑	๑๖
การช่วยเหลือโยกลาง	V *	๒.๕๕	๑๕	๒.๕๐	๑๕	๒.๓๓	๑๕
การแต่งกาย	W *	๓.๕๐	๑๔	๓.๕๔	๑๓.๕	๓.๓๔	๑๓
สุขภาพ	X	๔.๔๒	๖	๔.๔๐	๖	๔.๓๔	๖
สุนทรีภาพ	Z	๓.๔๖	๑๐	๓.๖๓	๑๑	๓.๕๔	๙

* กานิยมที่มีอันดับเท่ากัน

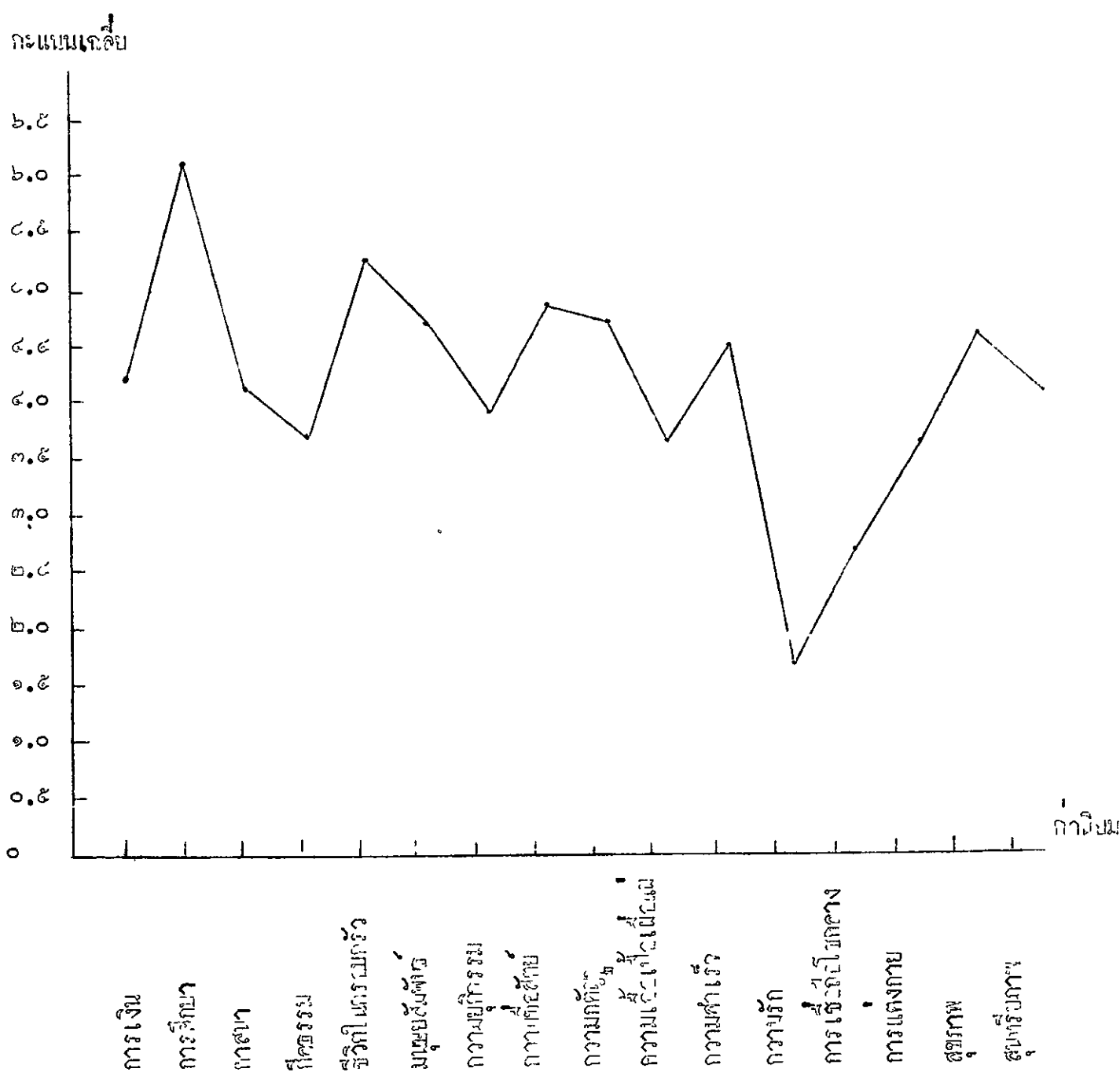
ตาราง ๑๒. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ วิชาชีพ และทำการเกษตรกรรมนั้นค่าที่เน้นกานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับสูงสุด และมีคะแนนเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันด้วย สำหรับกานิยมอันดับรองลงมาของนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการและวิชาชีพ กานิยมทางชีวิตในครอบครัวและกานิยมทางความซื่อสัตย์ ตามลำดับ ทั้งยังมีคะแนนเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมกลับไปเน้นกานิยมทางความซื่อสัตย์และกานิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับ ๒ และอันดับ ๓ ตามลำดับ แต่ก็ยังมีคะแนนเฉลี่ยของกานิมนั้น ๆ ใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ สำหรับกานิยมอันดับสุดท้ายของนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่ม คือ กานิยมทางความรัก ซึ่งนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีคะแนนเฉลี่ยของกานิยมสูงกว่านักเรียนอีก ๒ กลุ่มเล็กน้อย ส่วนกานิยมกานิมนั้น ๆ นั้นนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่มเน้นกานิยมในลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก.

ตาราง ๑๓. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับความนิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับความนิยมของนักเรียน จำนวน ๓๘๓ คน แยกตามอาชีพของบิดา

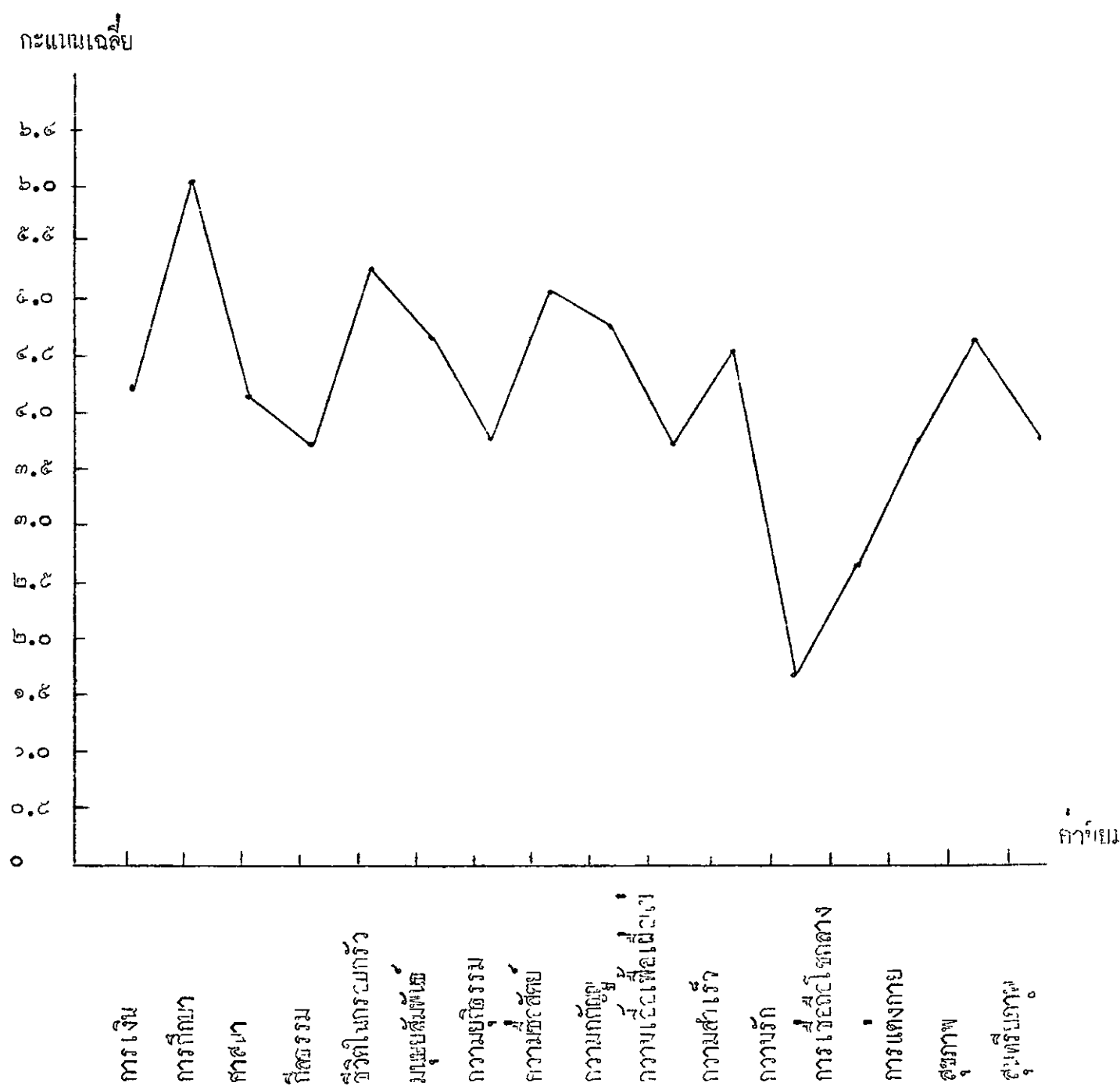
ความนิยม		รับราชการ		ทนาย		เกษตรกรรม		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
การเงิน	A	๔.๐๘	๒๖	๔.๑๕	๒๓	๓.๙๒	๒๐	๒	๐.๐๒๐๒
การศึกษา	B	๕.๙๑	๔๘	๕.๓๘	๔๖	๕.๘๖	๔๓		
ศาสนา	C	๔.๐๔	๒๕	๔.๐๐	๒๓	๔.๐๓	๒๔		
กีฬารวม	D	๓.๖๐	๑๔.๕	๓.๖๐	๑๔.๕	๓.๓๕	๓		
ชีวิตในครอบครัว	E	๕.๐๓	๔๔	๔.๐๘	๔๕	๔.๙๖	๔๒		
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๕๒	๓๕	๔.๕๐	๓๔	๔.๓๐	๓๙		
ความยุติธรรม	L	๓.๓๘	๑๘	๓.๖๔	๑๓	๓.๘๙	๑๙		
ความซื่อสัตย์	N	๔.๓๐	๓๘	๔.๘๓	๔๑	๔.๙๘	๔๓		
ความกตัญญู	P	๔.๔๙	๓๖	๔.๖๙	๓๓	๔.๓๘	๔๐		
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๕๓	๑๑	๓.๘๘	๑๒.๕	๓.๙๓	๙		
ความสำเร็จ	S	๔.๓๘	๒๙	๔.๓๘	๓๐.๔	๔.๒๓	๒๘		
ความรัก	T	๑.๕๖	๑	๑.๕๙	๒	๑.๖๑	๓		
การเชื่อฟังโอหังกลาง	V	๒.๔๕	๖	๒.๕๐	๕	๒.๓๓	๔		
การแต่งกาย	W	๓.๕๐	๑๐	๓.๕๘	๑๒.๕	๓.๓๙	๘		
สุขภาพ	X	๔.๔๒	๓๓	๔.๔๐	๓๒	๔.๓๘	๓๐.๕		
สุนทรีย์ภาพ	Z	๓.๙๖	๒๑	๓.๖๓	๑๖	๓.๙๘	๒๒		

ตาราง ๑๓. ถ้า $H = 0.0100$ ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
 อันดับค่านิยมของนักเรียนที่แบ่งแยกตามอาชีพของบิดา ซึ่งเป็นค่าที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ ๐.๐๕ เป็นการชี้ให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการวิจัย
 ครั้งนี้ ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า ค่านิยมของนักเรียนที่มีผู้ปกครอง
 ประกอบอาชีพต่างกันนั้นจะไม่แตกต่างกัน นั่นคืออันดับที่ของการเลือกค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดา
 ประกอบอาชีพต่างกันมาจากอันดับที่ของหมวดหมู่ประชากรเดียวกัน

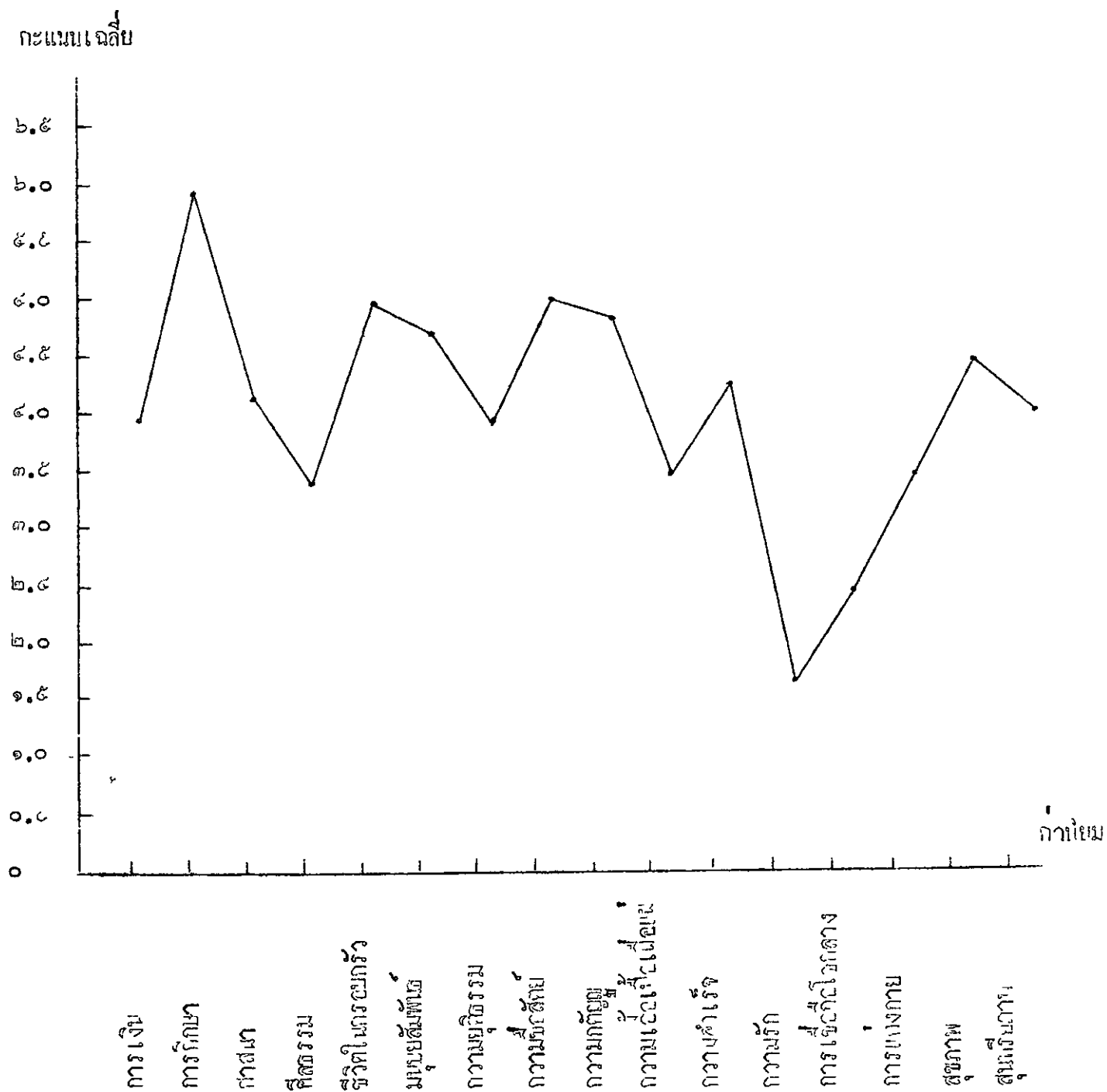
เพื่อให้สังเกตเห็นลักษณะการเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพ
 ต่างกันนี้ให้เด่นชัด จึงได้เสนอแผนภาพเพื่อแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนกลุ่มนี้ไว้
 ดังภาพ ๑๓. - ๑๕.

ภาพ ๑๓. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่ากิจกรรมของนักเรียนที่มีคาบประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน ๑๔๔ คน

ภาพ ๑๘. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่ศึกษาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน ๑๑๐ คน.

ภาพ ๑๕. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่วัดกายประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน ๔๕ คน.

อาชีพของมารดา

ตาราง ๑๔. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานินมของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๔๗๑ คน แยกตามอาชีพของมารดา

กานินม		ไม่มีอาชีพ		รับราชการ		เกษียณ		เกษตรกร		รับจ้าง	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเงิน	A *	๔.๐๒	๕	๔.๐๓	๘	๔.๑๘	๘	๔.๐๔	๘	๓.๗๖	๑๐
การศึกษา	B	๕.๘๕	๑	๕.๗๗	๑	๕.๘๐	๑	๕.๕๔	๑	๕.๖๑	๑
ศาสนา	C	๔.๒๑	๘	๔.๐๐	๙	๓.๙๔	๙	๓.๙๖	๙	๔.๒๖	๕
กีฬารวม	D	๓.๔๒	๑๔	๓.๒๖	๑๔	๓.๖๑	๑๒	๓.๔๐	๑๓	๓.๒๓	๑๔
ชีวิตในครอบครัว	E *	๕.๐๘	๒	๕.๐๖	๒	๕.๐๘	๒	๕.๐๙	๒	๕.๒๓	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๕	๕	๔.๖๐	๕	๔.๔๒	๖	๔.๘๑	๔	๔.๕๗	๕
ความยุติธรรม	L	๓.๕๔	๑๑	๓.๘๐	๑๒	๓.๘๘	๑๐	๓.๘๙	๑๑	๓.๕๗	๑๑
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๐	๓	๔.๖๓	๓.๕	๔.๗๘	๓	๔.๙๓	๓	๔.๖๙	๔
ความกตัญญู	P	๔.๗๑	๔	๔.๖๓	๓.๔	๔.๖๘	๔	๔.๗๗	๕	๕.๑๑	๓
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๔๒	๑๒	๓.๘๘	๑๐	๓.๕๕	๑๓	๓.๕๕	๑๒	๓.๓๔	๑๓
ความสำเร็จ	S *	๔.๔๖	๖	๔.๓๑	๗	๔.๒๓	๗	๔.๒๒	๗	๔.๓๔	๖
ความรัก	T *	๑.๔๘	๑๖	๑.๖๘	๑๖	๑.๕๔	๑๖	๑.๖๒	๑๖	๑.๖๕	๑๖
การเชื่อถือโชคกลาง	V	๒.๕๒	๑๕	๒.๔๗	๑๕	๒.๔๘	๑๕	๒.๓๓	๑๕	๒.๔๖	๑๕
การแต่งกาย	W	๓.๕๐	๑๓	๓.๕๕	๑๓	๓.๕๐	๑๔	๓.๓๒	๑๔	๓.๕๐	๑๒
สุขภาพ	X	๔.๒๗	๗	๔.๔๐	๖	๔.๕๕	๕	๔.๓๔	๖	๔.๓๐	๗.๕
สุขภาพจิต	Z	๓.๘๘	๑๐	๓.๘๖	๑๑	๓.๖๙	๑๑	๓.๙๓	๑๐	๔.๓๐	๗.๕

* กานินมที่มีอันดับเท่ากัน

ตาราง ๑๔. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน ๔ ประเภท คือ อาชีพรับราชการ ค้าขาย เกษตรกรรม และรับจ้าง รวมทั้งนักเรียนที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเลยนั้นต่างก็เน้นกานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับสูงสุด และอันดับรองลงมาคือ กานิยมทางชีวิตในครอบครัว สำหรับกานิยมรองลงมาอีก เป็นกานิยมทางความซื่อสัตย์ ยกเว้นนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับจ้างเท่านั้น ที่มีกานิยมทางความกตัญญูเป็นอันดับสาม ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยของกานิยมประเภทนี้สูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ๆ อีกด้วย อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพแตกต่างกันเหล่านี้ต่างก็ให้กานิยมทางความรักเป็นกานิยมอันดับสุดท้ายที่มีความสำคัญน้อยที่สุด โดยนักเรียนกลุ่มที่มารดาไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเลยเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยค่าที่สุด ส่วนกานิยมกานอื่น ๆ ก็มีอันดับและคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก เฉพาะกานิยมทางความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่นั้นที่มีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย.

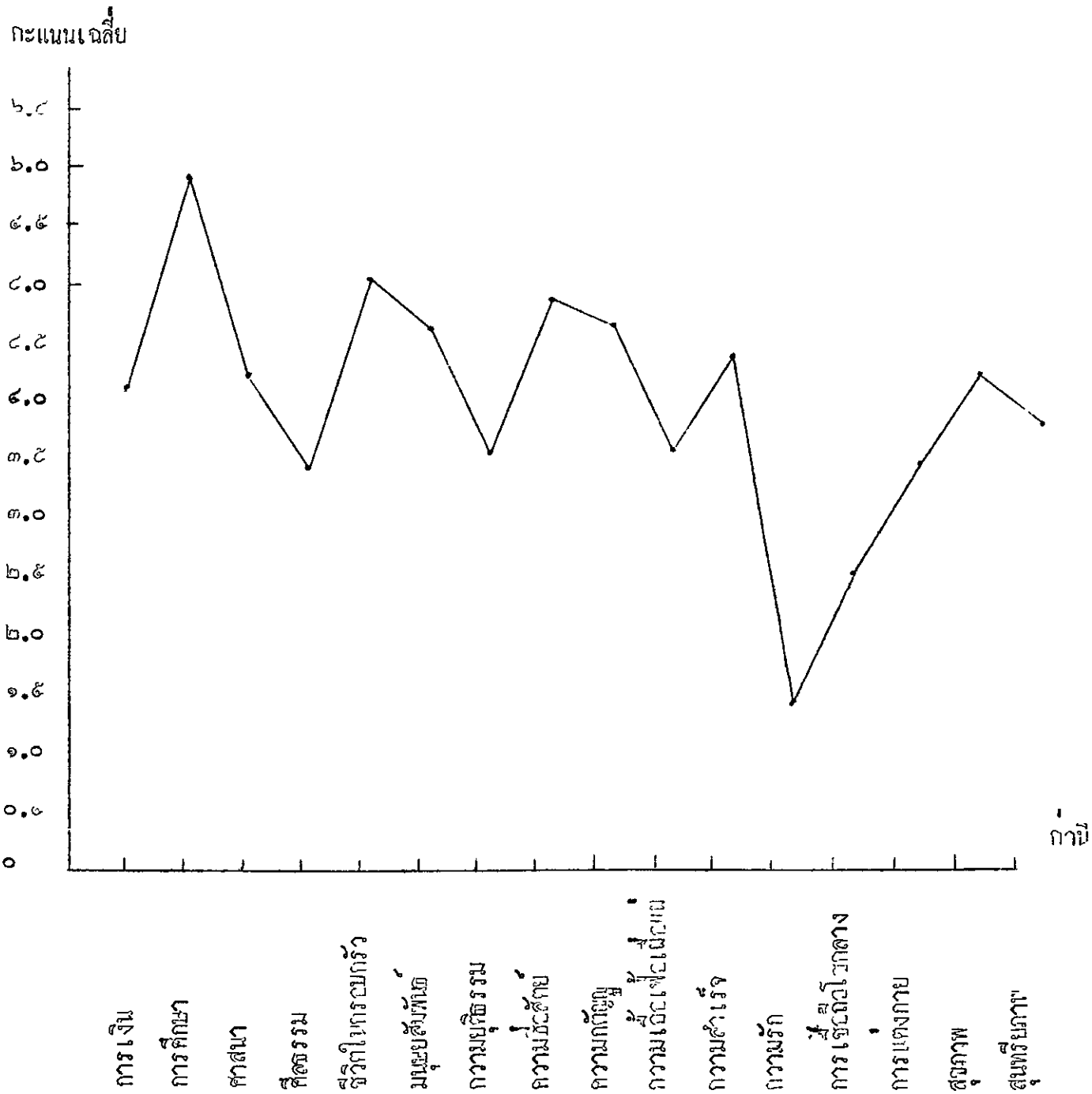
ตาราง ๑๕. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับการนิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันดับการนิยมของนักเรีบนวิทยาลัยครู จำนวน ๔๗ คน
แยกตามอาชีพของมารดา

การนิยม	ไม่มีอาชีพ		รับราชการ		เกษียณ		เกษตรกร		รับจ้าง		df	H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
A	๔.๐๒	๓๕	๔.๐๓	๔๐	๔.๑๘	๔๒	๔.๐๘	๔๑	๓.๙๖	๒๘	๘	๐.๐๑๔๐
B	๔.๘๕	๓๕	๕.๙๓	๓๓	๔.๘๐	๓๘	๕.๕๔	๘๐	๕.๖๑	๓๖		
C	๔.๒๑	๔๓	๔.๐๑	๓๘	๓.๙๕	๓๖	๓.๙๖	๓๗	๔.๒๖	๔๖		
D	๓.๙๒	๑๖	๓.๒๖	๑๒	๓.๖๑	๒๖	๓.๔๐	๑๕	๓.๒๓	๑๑		
E	๕.๐๘	๓๑.๕	๕.๐๖	๓๐	๕.๐๘	๓๑.๕	๕.๐๙	๓๓	๕.๒๓	๓๕		
H	๔.๖๔	๖๑	๔.๖๐	๕๘	๔.๘๒	๕๔	๔.๘๑	๖๘	๔.๕๓	๕๓		
L	๓.๕๔	๒๑	๓.๘๐	๒๙	๓.๘๘	๓๒	๓.๘๙	๓๔	๓.๕๓	๒๕		
N	๔.๘๐	๖๓	๔.๖๓	๕๙.๕	๔.๓๘	๖๖	๔.๙๓	๖๙	๔.๖๙	๖๓		
P	๔.๙๑	๖๔	๔.๖๓	๕๙.๕	๔.๖๘	๖๒	๔.๙๓	๖๕	๕.๑๑	๓๔		
R	๓.๕๒	๒๐	๓.๘๘	๓๒	๓.๔๕	๒๓	๓.๕๕	๒๓	๓.๓๔	๑๔		
S	๔.๙๖	๕๕	๔.๓๑	๕๐	๔.๒๓	๔๕	๔.๒๒	๔๔	๔.๓๔	๕๑.๕		
T	๑.๘๘	๑	๑.๖๘	๕	๑.๕๔	๒	๑.๖๒	๓	๑.๖๕	๔		
V	๒.๕๒	๑๐	๒.๙๓	๘	๒.๘๘	๙	๒.๓๓	๖	๒.๙๖	๓		
W	๓.๕๐	๑๘	๓.๕๕	๒๓	๓.๕๐	๑๘	๓.๓๒	๑๓	๓.๕๐	๑๘		
X	๔.๒๓	๔๓	๔.๘๐	๕๓	๔.๕๕	๕๖	๔.๓๔	๕๑.๕	๔.๓๐	๔๘.๕		
Z	๓.๘๘	๓๒	๓.๘๖	๓๐	๓.๖๙	๒๓	๓.๙๓	๓๕	๔.๓๐	๔๘.๕		

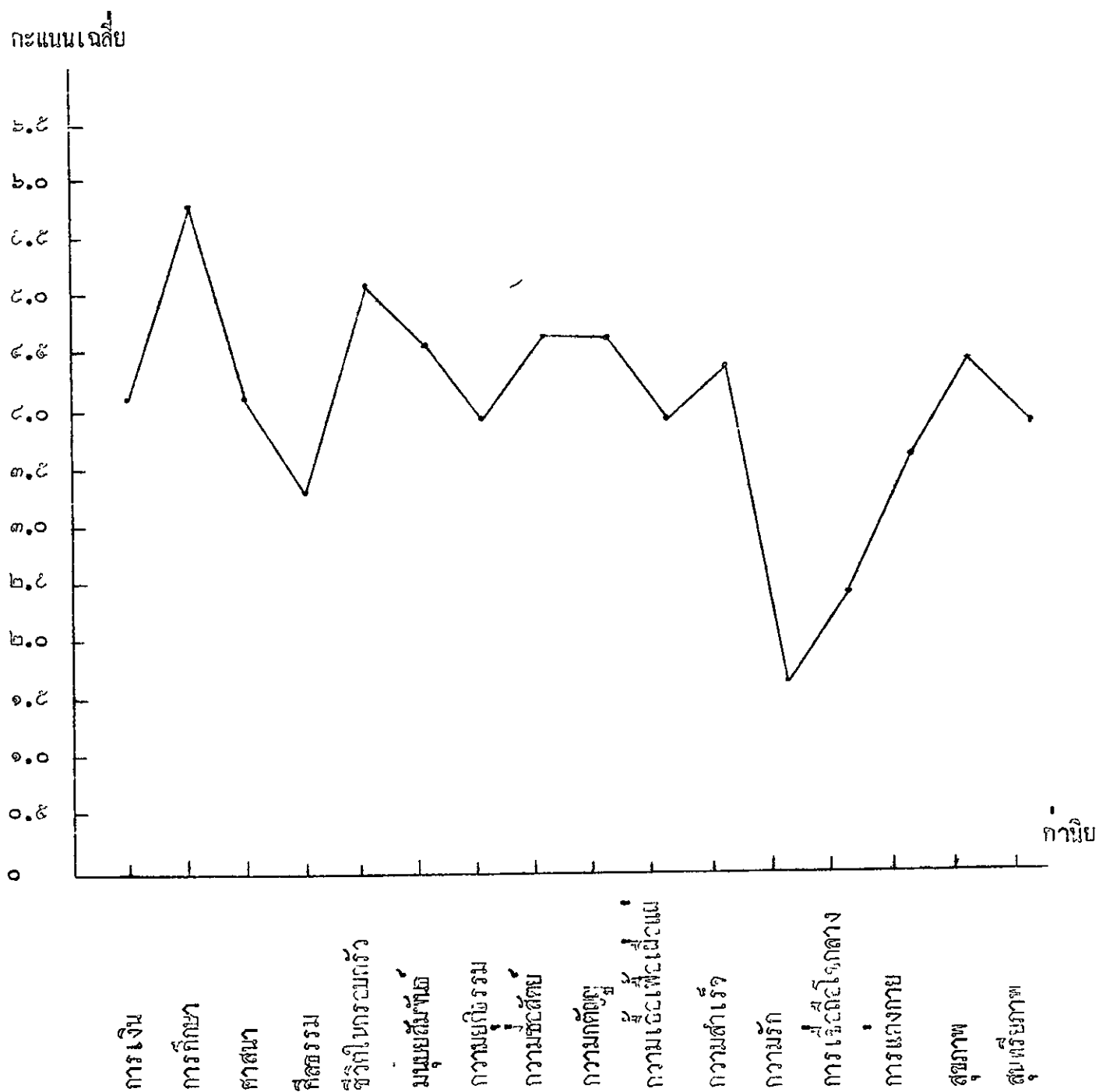
ตาราง ๑๔. ถ้า $H = 0.0040$ ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
อันดับค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพต่างกัน ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้
ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน
จะมีค่านิยมไม่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า อันดับของการเลือกค่านิยมของนักเรียน
ที่มีมารดาประกอบอาชีพต่างกันมาจากอันดับของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

เพื่อช่วยให้สังเกตคุณลักษณะการเลือกค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพต่างกัน
ได้ง่ายขึ้น จึงได้เสนอแผนภาพเพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนกลุ่มนี้ตามภาพ

๑๖. - ๒๐.

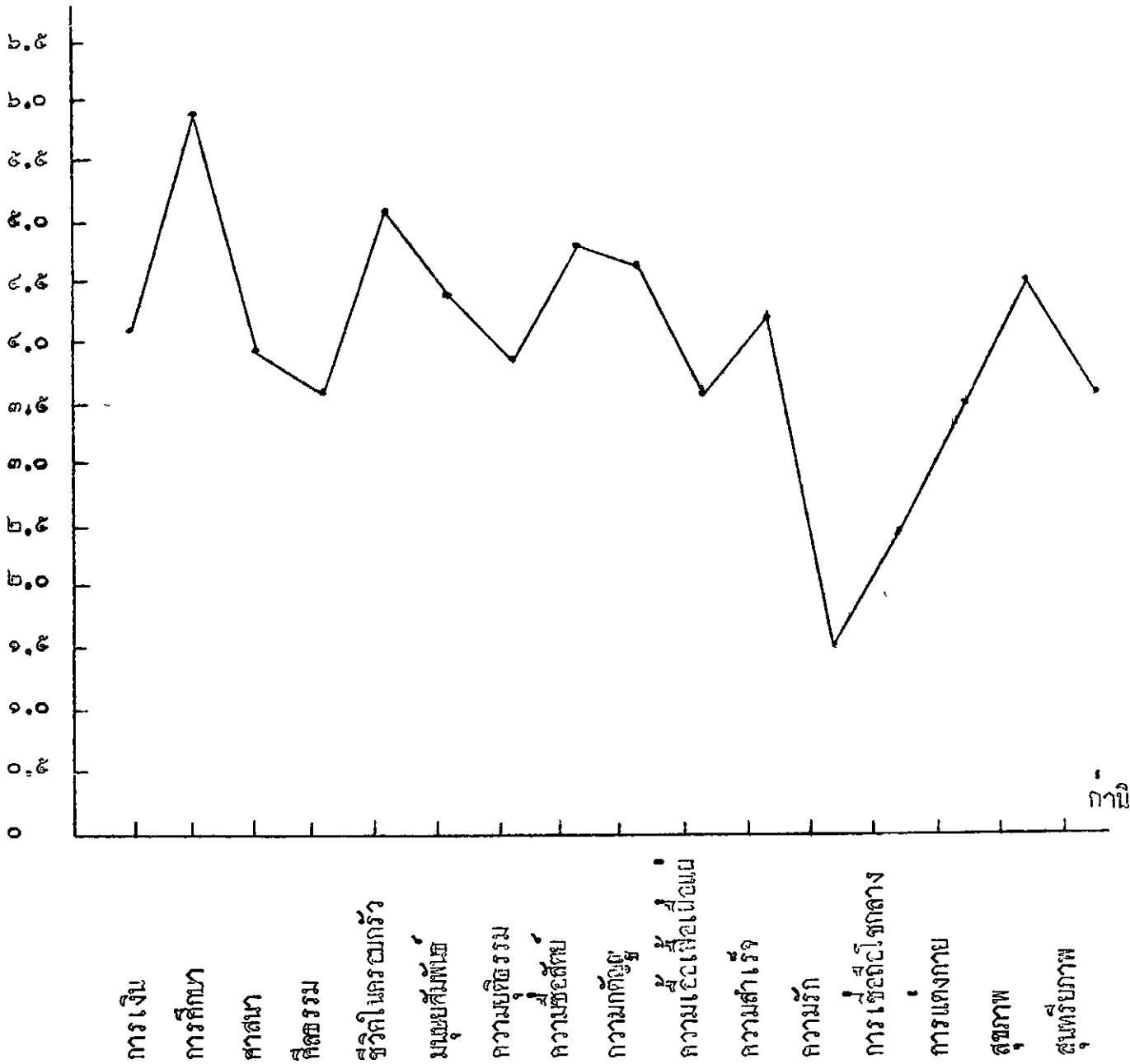

ภาพ ๑๖. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่าภูมิของนักเรียนที่มาจากไม่มีอาชีพ จำนวน ๑๕๐ คน.

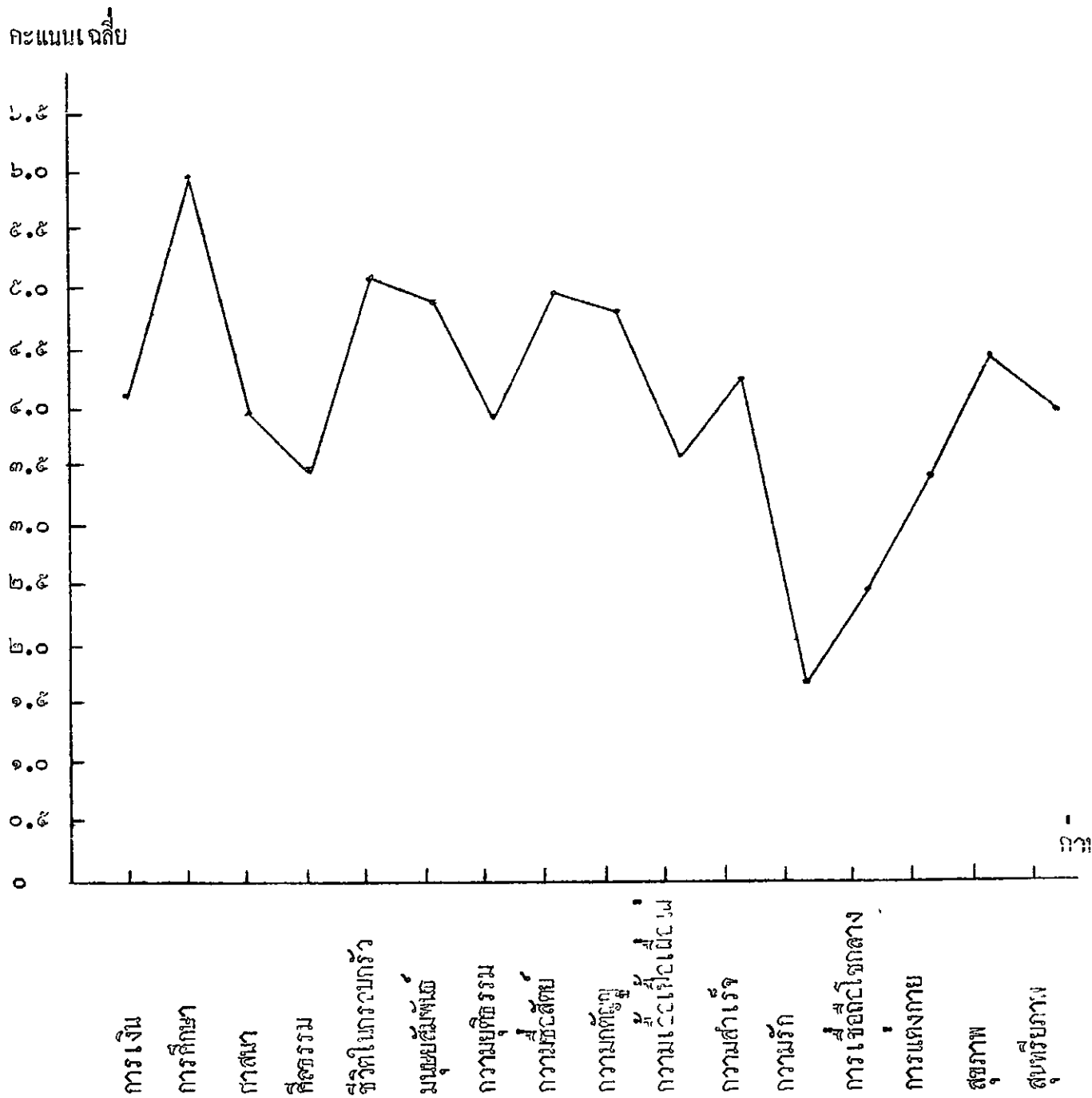

ภาพ ๑๗. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยกานินของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับราชการ
จำนวน ๖๑ คน.

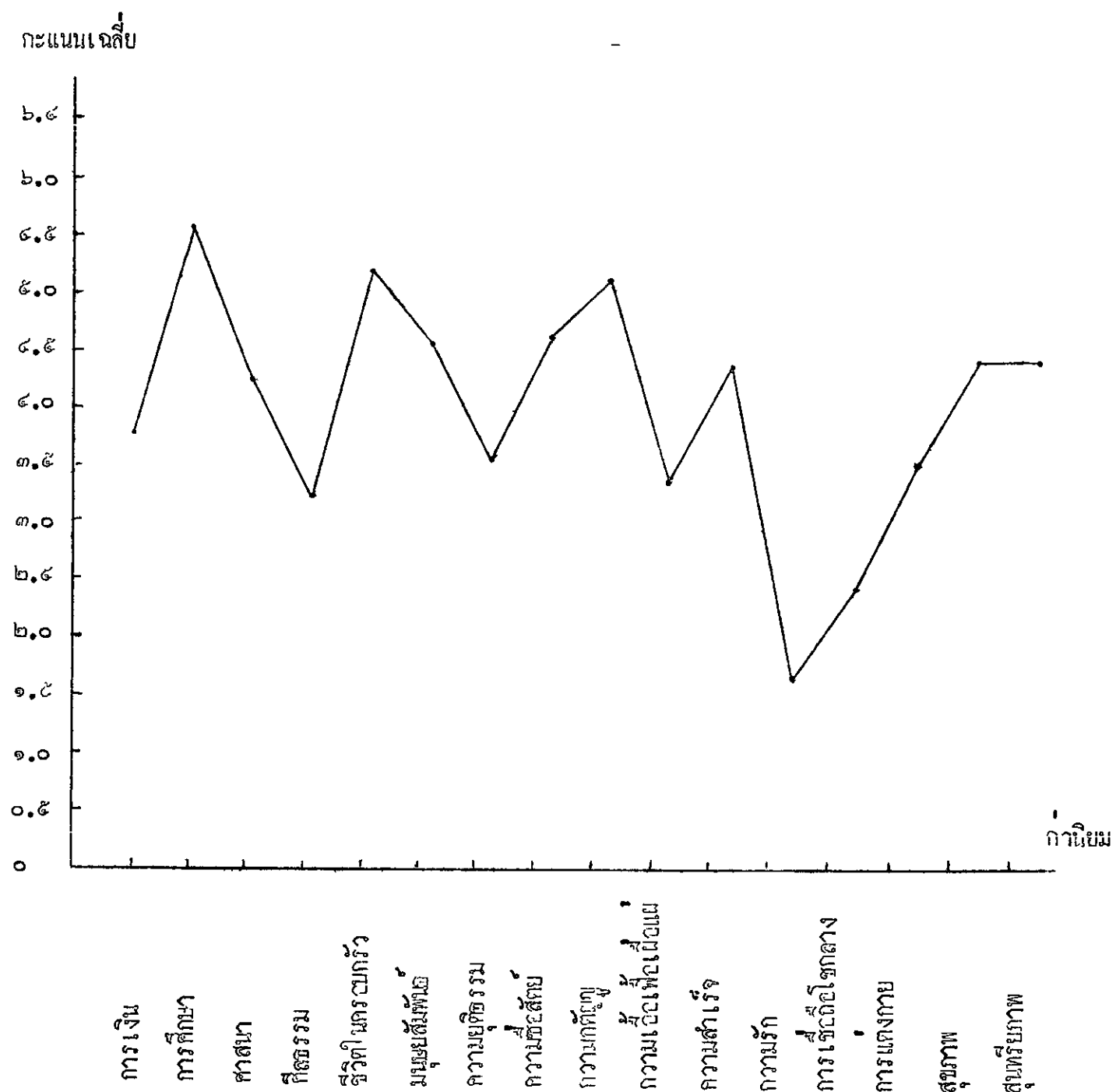
คะแนนเฉลี่ย

ภาพ ๑๔. แสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน ๑๔ คน.

ภาพ ๑๔. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่ไม่มีมารยาทประกอบอาชีพเกษตรกรรม
จำนวน ๑๒ คน.

ภาพ ๒. แสดงคะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน ๒๖ คน.

อาชีพของบิดาและมารดา

ตาราง ๑๖. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานินมของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๔๕๔ คน แยกตามอาชีพของบิดาและมารดา

กานินม		เหมือนกัน		ต่างกัน		ประกอบอาชีพ เพียงฝ่ายเดียว	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเงิน	A *	๔.๐๓	๘	๔.๒๕	๗	๔.๐๒	๙
การศึกษา	B	๕.๘๑	๑	๕.๘๓	๑	๕.๙๐	๑
กาสนา	C *	๓.๙๘	๙	๓.๘๘	๑๑	๔.๑๙	๘
ศิลปะกรรม	D *	๓.๘๘	๑๔	๓.๓๕	๑๔	๓.๘๘	๑๔
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๙๓	๒	๕.๒๓	๒	๕.๐๘	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๓	๔.๕	๔.๔๓	๖	๔.๓๖	๔
ความยุติธรรม	L *	๓.๓๓	๑๑	๓.๙๕	๙	๓.๕๘	๑๑
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๕	๓	๔.๘๒	๓	๔.๗๗	๓
ความกตัญญู	P *	๔.๖๓	๔.๕	๔.๓๕	๔	๔.๖๘	๕
ความเชื่อเพื่อผู้อื่น	R	๓.๖๖	๑๒	๓.๔๘	๑๒	๓.๖๖	๑๒.๕
ความสำเร็จ	S *	๔.๒๓	๗	๔.๑๖	๘	๔.๔๓	๖
ความรัก	T *	๑.๖๕	๑๖	๑.๕๑	๑๖	๑.๕๐	๑๖
การเชื่อถือไขกลาง	V *	๒.๔๕	๑๕	๓.๑๖	๑๕	๒.๕๖	๑๔
การแต่งกาย	W	๓.๕๑	๑๓	๓.๓๙	๑๓	๓.๖๖	๑๒.๕
สุขภาพ	X *	๔.๔๐	๖	๔.๔๓	๕	๔.๓๐	๗
สุนทรียภาพ	Z	๓.๗๘	๑๐	๓.๙๔	๑๐	๓.๙๒	๑๐

* กานินมที่มีอันดับเท่ากัน

ตาราง ๑๒. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเหมือนกัน ต่างกัน และบิดาหรือมารดาประกอบอาชีพแค่เพียงฝ่ายเดียวนั้นต่างก็ให้กานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ กานิยมทางวิถีชีวิตในครอบครัวและกานิยมทางความซื่อสัตย์มาเป็นอันดับ ๒ และอันดับ ๓ ตามลำดับ สำหรับอันดับสุดท้ายคือกานิยมทางความรักและกานิยมต่าง ๆ ดังกล่าวก็มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก ส่วนกานิยมอื่น ๆ ก็มีอันดับและคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก เช่นเดียวกัน แต่หากกานิยมทางศาสนานั้นมีอันดับแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย สรุปแล้ว นักเรียนทั้ง ๓ กลุ่มมีกานิยมอันดับ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้ายเหมือนกันทุกอันดับ.

ตาราง ๑๓. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันธกานิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันธกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๔๔ คน
แยกตามอาชีพของบิดาและมารดา

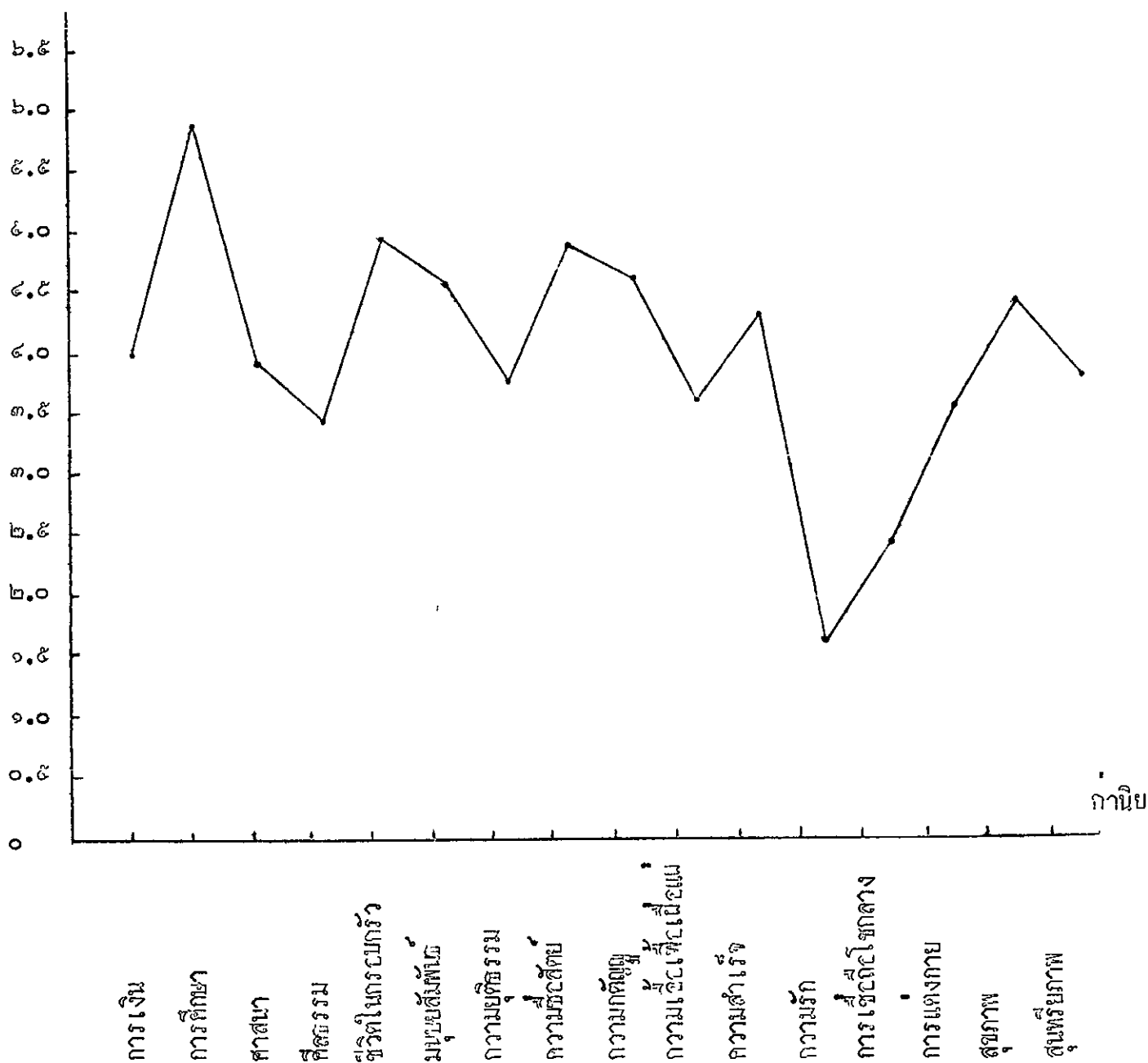
กานิยม		เมื่อเกิด		ต่างถิ่น		ประกอบอาชีพ เพียงฝ่ายเดียว		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
การเงิน	A	๔.๐๐	๒๔	๔.๒๕	๒๘	๔.๐๒	๒๕	๒	๐.๐๐๗๘
การศึกษา	B	๕.๘๑	๔๖	๕.๘๓	๔๗	๕.๘๐	๔๕		
ศาสนา	C	๓.๕๘	๒๓	๓.๕๘	๑๕	๔.๑๕	๒๓		
ศีลธรรม	D	๓.๕๘	๑๒.๕	๓.๓๕	๗	๓.๔๔	๕		
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๕๓	๔๓	๔.๒๓	๔๔	๕.๐๘	๔๔		
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๓	๓๔.๔	๔.๔๓	๓๒	๔.๗๖	๓๕		
ความยุติธรรม	L	๓.๗๓	๑๓	๓.๕๕	๑๒	๓.๕๘	๑๕		
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๕	๔๒	๔.๘๒	๔๑	๔.๗๓	๔๐		
ความกตัญญู	P	๔.๖๓	๓๔.๕	๔.๗๕	๓๘	๔.๖๘	๓๗		
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๖๖	๑๖	๓.๔๘	๑๒.๕	๓.๔๖	๑๐.๕		
ความสำเร็จ	S	๔.๒๓	๒๕	๔.๑๖	๒๖	๔.๔๓	๓๓.๕		
ความรัก	T	๑.๖๕	๓.๗	๑.๕๑	๓	๑.๕๑	๑.๗		
การเชื่อถือโซกลาง	V	๒.๔๕	๔.๕	๓.๑๖	๖	๒.๕๖	๕		
การแต่งกาย	W	๓.๕๑	๑๔	๓.๓๕	๘	๓.๔๖	๑๐.๕		
สุขภาพ	X	๔.๔๐	๓๑	๔.๕๓	๓๓.๕	๔.๓๐	๓๐		
สุนทรีย์ภาพ	Z	๓.๗๘	๑๘	๓.๕๔	๒๑	๓.๕๒	๒๐		

ตาราง ๑๓. ถ้า $H = 0.00๓๘$ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับกานิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเหมือนกัน หรือต่างกัน หรือบิดาและมารดาประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียวนั้น เป็นค่าที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ . ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันจะมีกานิยมที่ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ อันดับของการเลือกกานิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเหมือนกัน ต่างกันหรือบิดาและมารดาประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียวนั้นมาจากอันดับของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

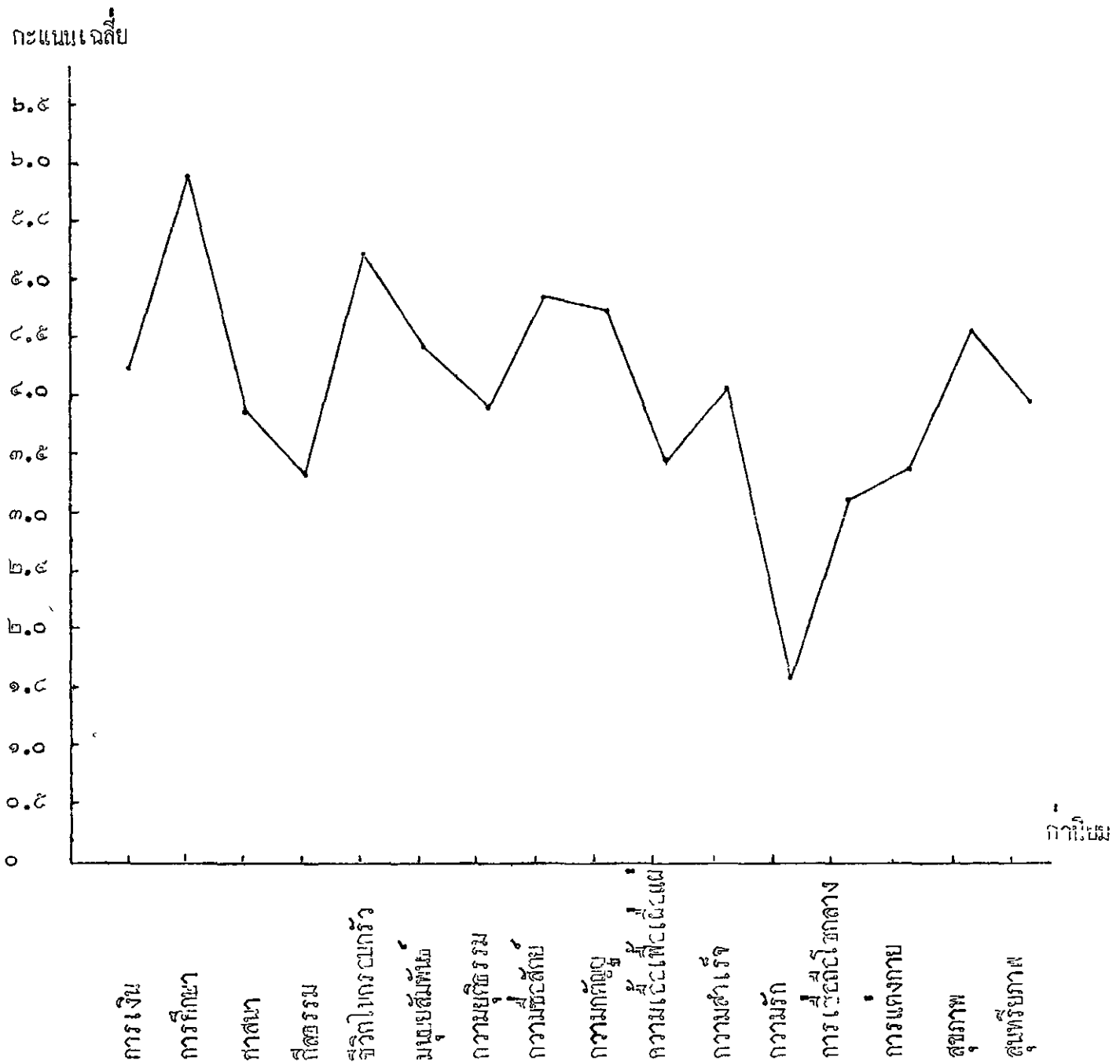
โดยสรุปแล้ว ผลการวิเคราะห์จากตาราง ๑๓., ๑๕., และ ๑๗. นั้น จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันนั้นเลือกกานิยมที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันจะไม่มีกานิยมที่แตกต่างกัน

เพื่อช่วยให้เห็นลักษณะการเลือกกานิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเหมือนกัน ต่างกัน หรือประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียวนั้นได้ชัดเจน จึงได้เสนอเส้นทางเพื่อแสดง คะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนเหล่านี้ ดังภาพ ๒๑. - ๒๓.

คะแนนเฉลี่ย

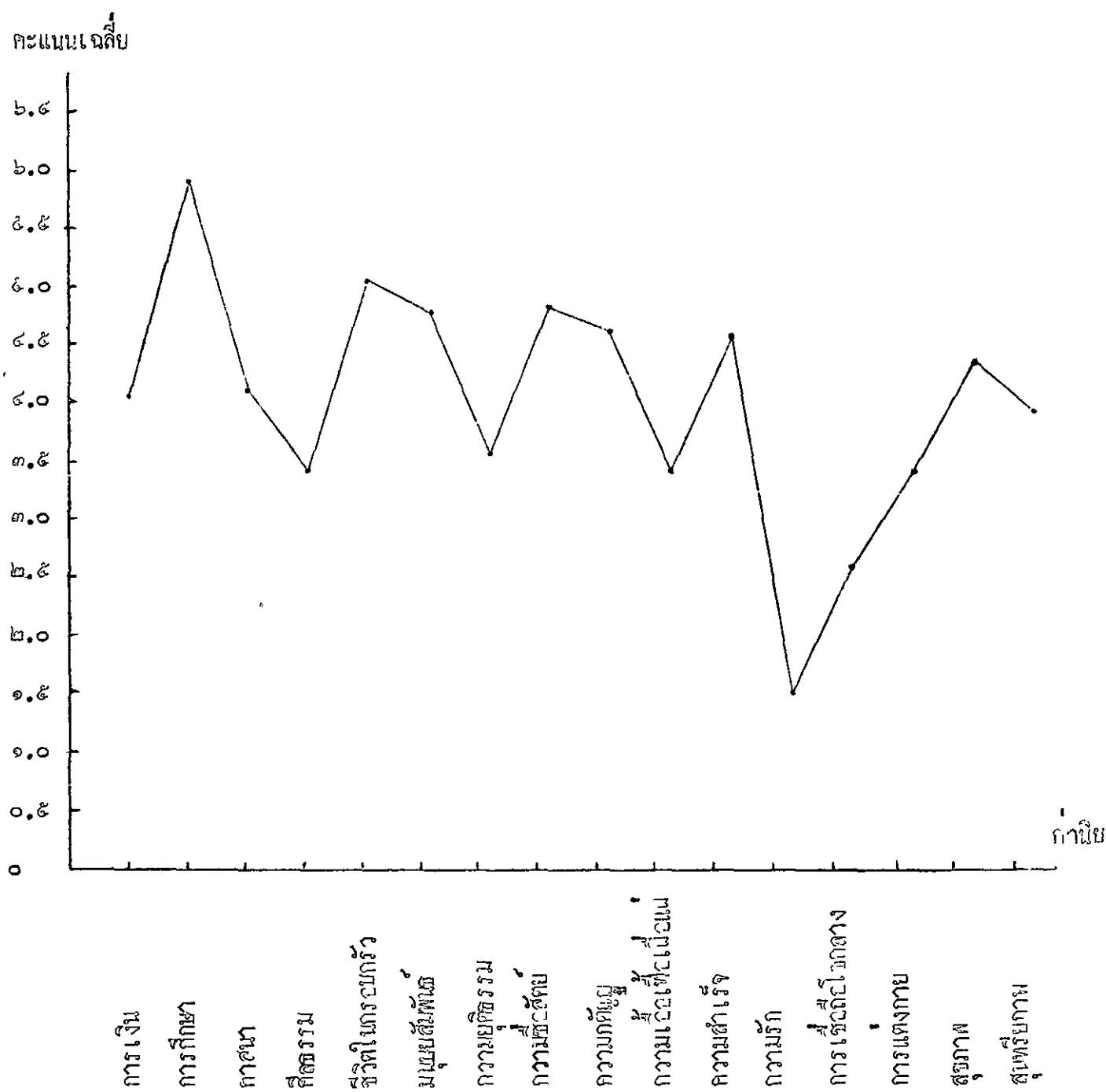

ภาพ ๒๑. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพเหมือนกัน
จำนวน ๑๕๕ คน.

ภาพ ๒๒. เส้นภาพแสดง กะแนแนเจลีบกับปัจจัยของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพต่างกัน

จำนวน ๑๐๖ คน.

ภาพ ๒๓. เสนอภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยด้านนิมของนักเรียนที่มีปัญหาหรือมารดาประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียว จำนวน ๑๕๐ คน.

๓.๕ รายไ้ของผู้ปกครอง

ตาราง ๑๘. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๔๖๕ คน แยกตามรายไ้ของผู้ปกครอง

กานิยม		ต่ำกว่า ๑,๐๐๐บาท		๑,๐๐๐ — ๒,๐๐๐บาท		๒,๐๐๑ — ๓,๐๐๐บาท		๓,๐๐๑ — ๔,๐๐๐บาท		สูงกว่า ๔,๐๐๐บาท	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเจ็บ	A	๔.๓๐	๗	๓.๕๔	๑๐	๔.๐๒	๘	๔.๑๑	๘	๔.๕๖	๖
การศึกษา	B *	๖.๐๐	๑	๔.๘๑	๑	๔.๕๑	๑	๔.๗๓	๑	๕.๘๘	๑
ศาสนา	C	๔.๑๑	๕	๔.๑๒	๕	๓.๕๐	๕	๓.๗๖	๑๐.๕	๔.๓๔	๗
ศีลธรรม	D *	๓.๔๑	๕๒	๔.๕๗	๖	๓.๕๐	๑๔	๓.๓๔	๑๔	๓.๓๔	๑๓
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๑๗	๒	๔.๐๐	๒	๕.๐๓	๒	๕.๑๑	๒	๕.๓๐	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๘๓	๓	๔.๔๔	๕	๔.๐๓	๗	๔.๖๔	๔	๔.๕๗	๕
ความยุติธรรม	L	๓.๓๔	๑๔	๓.๗๕	๑๒	๓.๘๕	๑๐	๓.๖๖	๑๒	๔.๐๓	๑๐
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๑	๔	๔.๘๐	๓	๔.๗๐	๖	๔.๕๒	๓	๔.๗๓	๓
ความกตัญญู	P	๔.๖๔	๕	๔.๗๕	๔	๔.๖๒	๕	๔.๕๗	๕	๔.๖๕	๔
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๓๗	๑๓	๓.๕๔	๑๓	๓.๖๖	๑๒	๓.๗๖	๑๐.๕	๓.๕๐	๑๒
ความสำเร็จ	S *	๔.๖๑	๘	๔.๓๓	๘	๔.๕๗	๖	๔.๓๕	๖	๔.๑๕	๕
ความรัก	T *	๑.๖๔	๑๖	๑.๕๖	๑๖	๑.๖๗	๑๖	๑.๗๑	๑๖	๑.๖๑	๑๖
การเชื่อถือโชคกลาง	V	๒.๕๐	๑๕	๒.๖๒	๑๕	๒.๓๘	๑๕	๒.๓๘	๑๕	๒.๐๗	๑๔
การแก่งกาย	W	๓.๔๕	๑๑	๓.๔๔	๑๔	๓.๕๒	๑๓	๓.๕๕	๑๓	๓.๑๕	๑๔
สุขภาพ	X	๔.๔๔	๖	๔.๓๘	๗	๔.๖๕	๔	๔.๖๑	๔	๔.๖๓	๘
สุนทรียภาพ	Z	๓.๗๕	๑๐	๓.๕๐	๑๑	๓.๘๒	๑๑	๔.๐๗	๕	๓.๘๔	๑๑

* กานิยมที่มีอันดับเท่ากัน

ตาราง ๑๘. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ผู้ปกครอง หรือบิดามารดา มีรายได้ในระดับต่าง ๆ กัน คือ จากระดับต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ระดับ ๑,๐๐๐ – ๒,๐๐๐ บาท ระดับ ๒,๐๐๑ – ๓,๐๐๐ บาท ระดับ ๓,๐๐๑ – ๔,๐๐๐ บาท และสูงกว่า ๔,๐๐๐ บาท ตารางนี้เน้นกานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ กานิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับที่ ๒ และกานิยมอันดับที่ ๓ เป็นกานิยมทางความซื่อสัตย์ ยกเว้นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทเท่านั้นที่เลือกกานิยมทางมนุษยสัมพันธ์มาเป็นอันดับที่ ๓ แทน สำหรับคานิยมอันดับสุดท้ายของนักเรียนทุกกลุ่ม คือ กานิยมทางความรัก วิจารณ์จากคะแนนเฉลี่ยแล้ว นักเรียนทุกกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยคานิยมต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก เพียงแต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทเท่านั้น ที่มีคะแนนเฉลี่ยกานิยมทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ๆ เล็กน้อย ส่วนกานิยมอื่น ๆ นอกเหนือจากกานิยมดังกล่าวมาแล้วนักเรียนทุกกลุ่มให้อันดับ ๑ และคะแนนเฉลี่ยที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน แต่ที่แตกต่างกันพอเห็นไ้ชัดบ้าง คือ กานิยมทางการเงิน ศาสนา คีลธรรม มนุษยสัมพันธ์ ความยุติธรรม ความสำเร็จ การแ่่งกาย และสุขภาพ.

ตาราง ๑๙. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับคานิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันดับคานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๖๖ คน
แยกตามรายไ้ของผูปกครอง

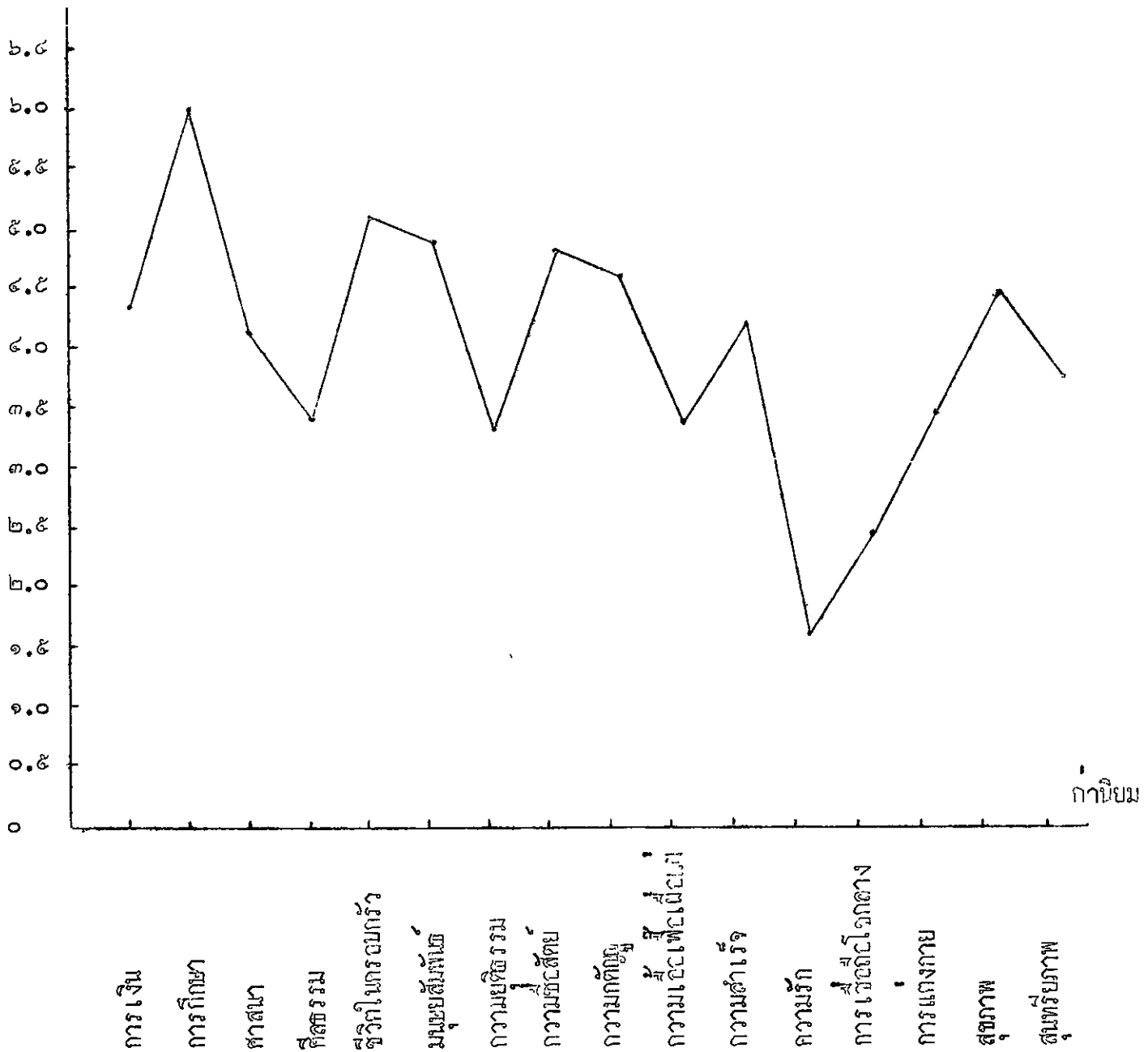
คานิยม	ค่ากว่า ๑,๐๐๐บาท		๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐บาท		๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐บาท		๓,๐๐๑ - ๔,๐๐๐บาท		สูงกว่า ๔,๐๐๐บาท		df	H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
A	๔.๓๐	๔๓	๓.๕๔	๓๔	๔.๐๒	๓๖	๔.๑๑	๔๐.๕	๔.๕๖	๕๓	๔	๐.๐๖๑๘
B	๖.๐๐	๘๐	๕.๘๑	๗๗	๕.๕๑	๗๕	๔.๗๓	๗๖	๕.๘๘	๗๘		
C	๔.๑๑	๔๐.๕	๔.๑๒	๔๒	๓.๕๐	๓๓.๕	๓.๗๖	๓๗.๕	๔.๓๔	๔๕		
D	๓.๕๑	๑๖	๔.๔๗	๕๔.๕	๓.๕๐	๑๕.๕	๓.๓๕	๑๔	๓.๓๔	๑๒.๕		
E	๕.๑๗	๗๔	๕.๐๐	๗๑	๕.๐๓	๗๒	๕.๑๐	๗๓	๕.๓๐	๗๕		
H	๔.๘๓	๖๘	๔.๕๕	๕๖	๔.๐๓	๓๓.๕	๔.๖๔	๖๐	๔.๕๗	๕๗.๕		
L	๓.๓๔	๑๒.๕	๓.๗๕	๒๕	๓.๘๕	๓๒	๓.๖๖	๒๔.๕	๔.๐๓	๓๓.๕		
N	๔.๘๑	๖๘	๔.๘๐	๖๗	๔.๗๐	๖๔	๔.๗๒	๗๐	๔.๗๓	๖๕		
P	๔.๖๕	๖๑.๕	๔.๗๕	๖๖	๔.๖๒	๕๕	๔.๕๗	๕๗.๕	๔.๖๕	๖๓		
R	๓.๓๗	๑๕	๓.๕๔	๒๒	๓.๖๖	๒๔.๕	๓.๗๖	๒๗.๕	๓.๕๐	๑๕.๕		
S	๔.๒๑	๔๔.๕	๔.๓๓	๔๘	๔.๔๗	๕๔.๕	๔.๓๔	๕๐	๔.๑๕	๔๓		
T	๑.๖๔	๓	๑.๕๖	๑	๑.๖๗	๔	๑.๗๑	๕	๑.๖๑	๒		
V	๒.๔๐	๕	๒.๖๖	๑๐	๒.๓๘	๗.๕	๒.๓๘	๗.๕	๒.๐๗	๖		
W	๓.๕๕	๑๘	๓.๔๔	๑๗	๓.๕๒	๒๑	๓.๕๕	๒๓	๓.๑๕	๑๑		
X	๔.๔๔	๕๒	๔.๓๘	๕๑	๔.๖๔	๖๑.๕	๔.๒๑	๔๔.๕	๔.๒๓	๔๖		
Z	๓.๗๕	๒๖	๓.๕๐	๓๓.๕	๓.๘๒	๓๐	๔.๐๗	๓๕	๓.๘๔	๓๑		

ตาราง ๑๔. ถ้า $H = 0.9694$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
อันดับกานินมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันนั้น ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติ (ระดับ .๐๕) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้
ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า ค่ากานินมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้
ต่างกันนั้นจะไม่มี ความแตกต่างกัน ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า อันดับของการเลือกค่ากานินมของ
นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันมาจากอันดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

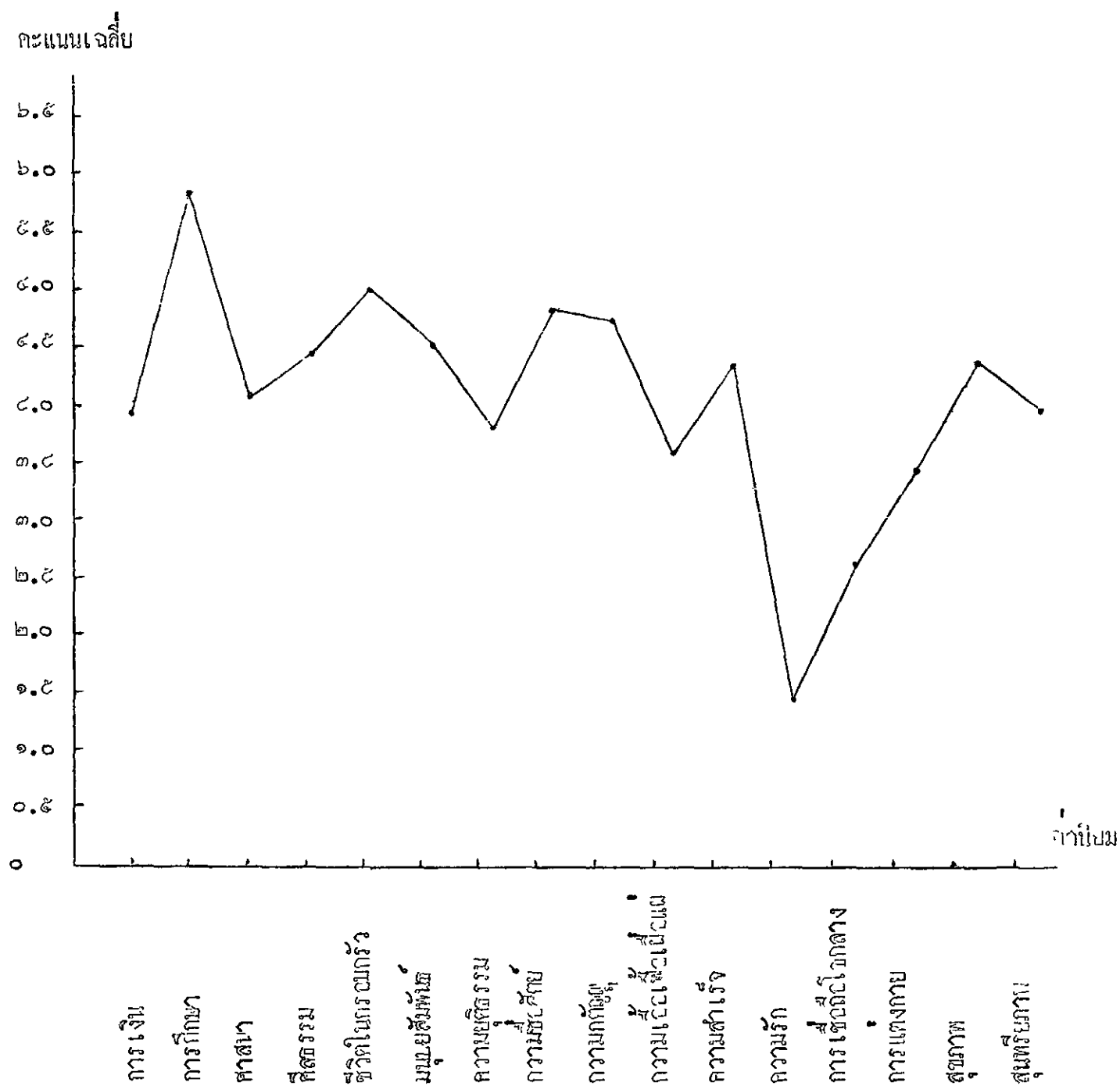
เพื่อให้สังเกตลักษณะการเลือกกานินมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันง่าย
ยิ่งขึ้น จึงได้เสนอแนวทางเพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยกานินมของนักเรียนกลุ่มนี้ไว้ ดังภาพ ๒๔. -

๒๔.

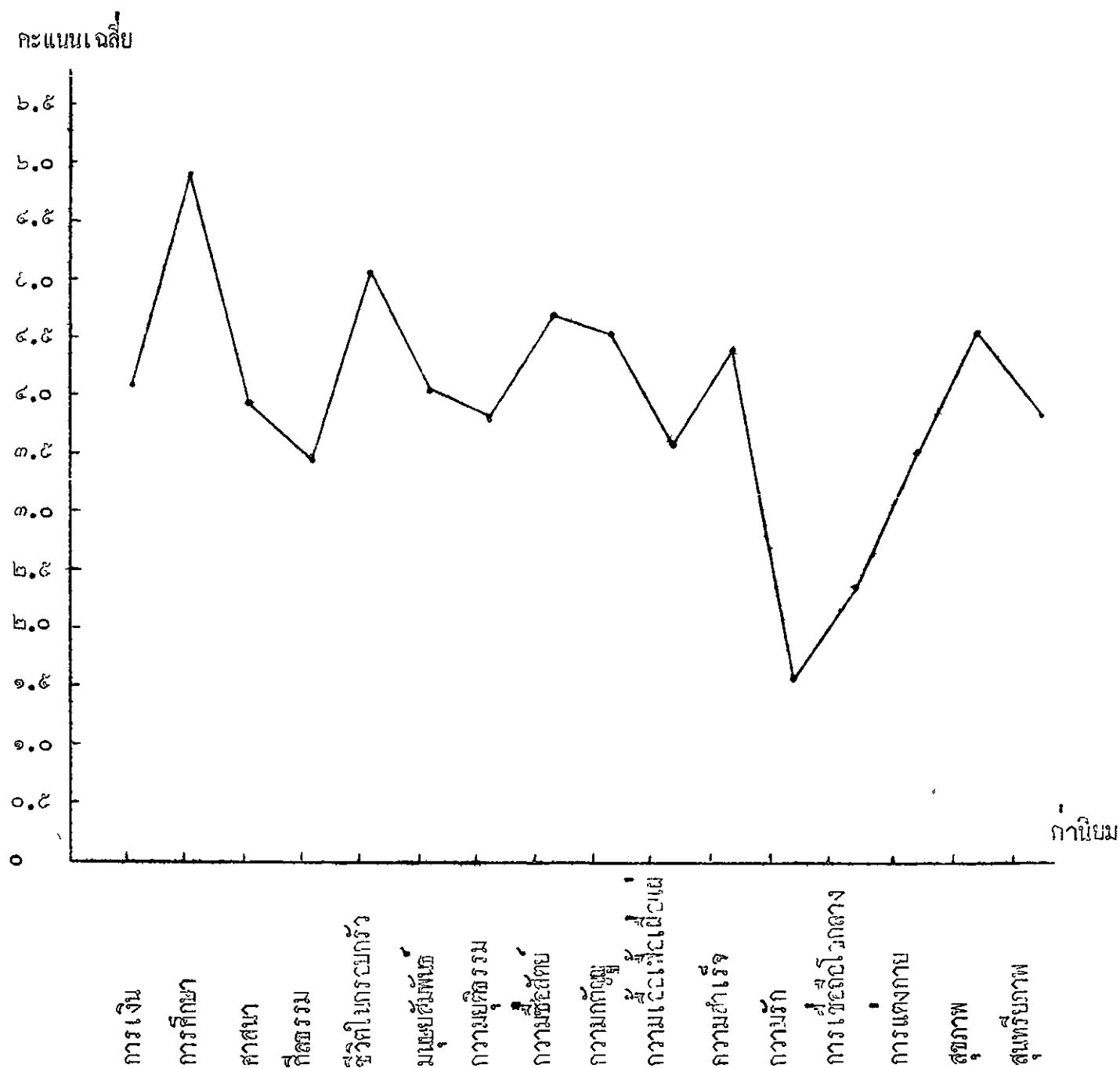
คะแนนเฉลี่ย

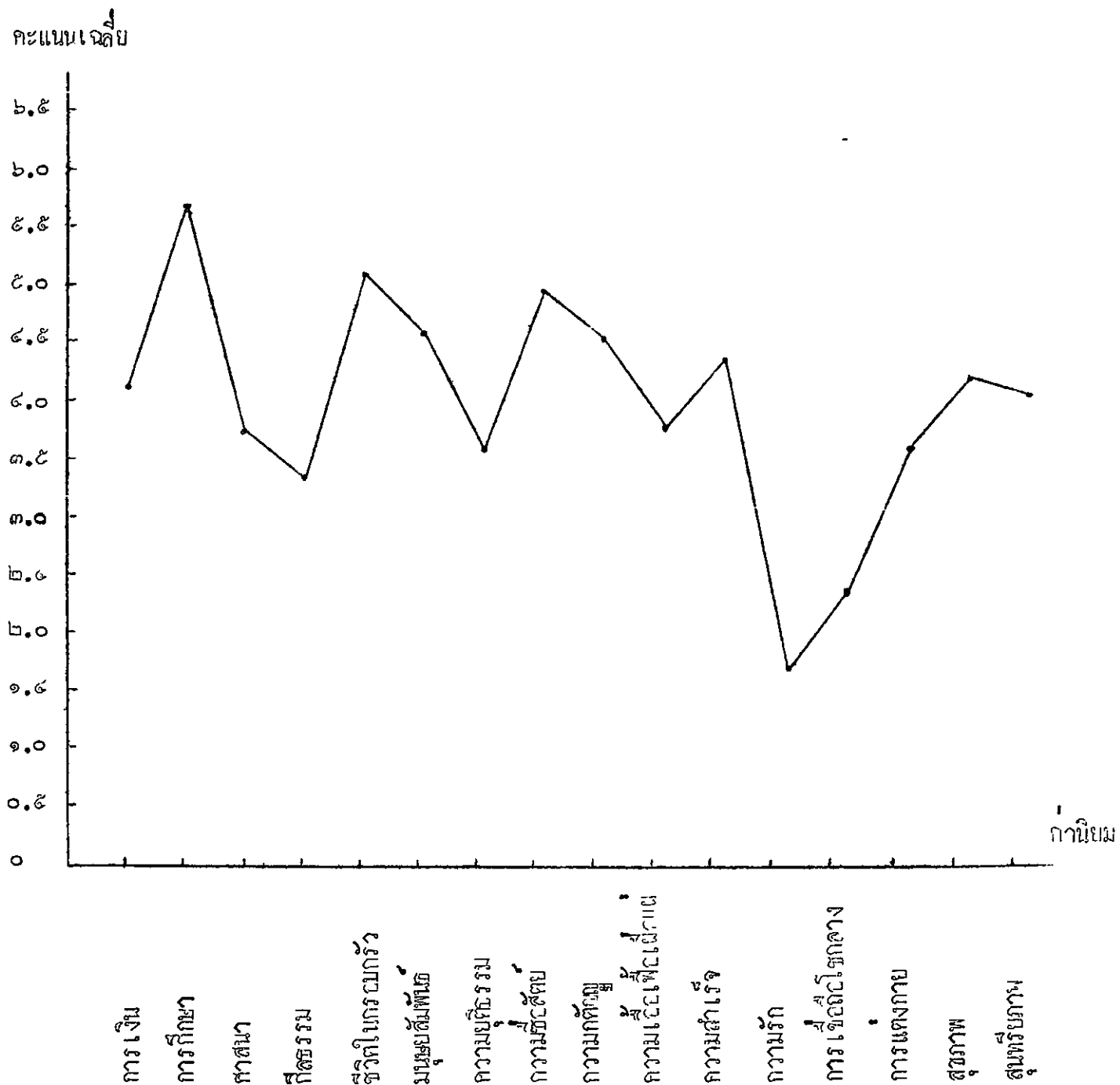
ภาพ ๒๔. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยวิชานี้ของนักเรียนที่ปลูกกรองมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท
จำนวน ๗๕ คน.

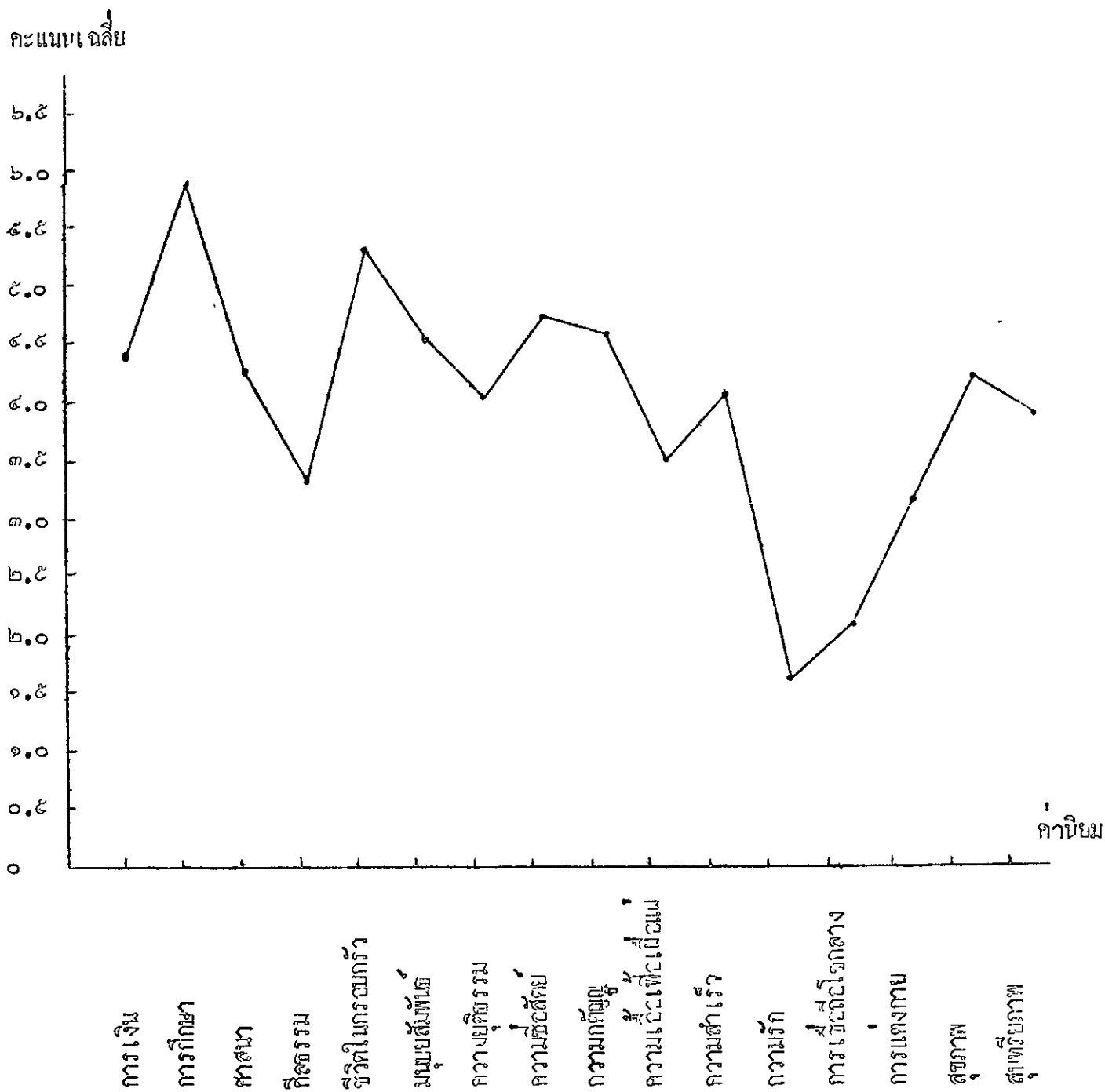
ภาพ ๒๕. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยค่าไขว้ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท
จำนวน ๒๓๒ คน.

ภาพ ๒๖. เสนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยกานินมของนักเรียนที่อุปการองมีรายได ๒,๐๐๑ - ๓,๐๐๐ บาท
จำนวน ๔๖ กน.

ภาพ ๒๗. แผนภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกานนิยมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ ๓,๐๐๑ - ๔,๐๐๐ บาท
จำนวน ๔๒ คน.

ภาพ ๒๔. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า ๕,๐๐๐ บาท
จำนวน ๒๒ คน.

๓.๖ การศึกษาของผู้ปกครอง

เพื่อให้การเปรียบเทียบได้กระทำได้กว้างขวางและมีความหมายยิ่งขึ้น จึงได้แยกเปรียบเทียบการศึกษาของผู้ปกครองของนักเรียนออกเป็น ๓ ตอน ดังต่อไปนี้

๑. การศึกษาของบิดา
๒. การศึกษาของมารดา
๓. การศึกษาของบิดาและมารดา
 - การศึกษาของบิดาและมารดาอยู่ในระดับเท่ากัน
 - การศึกษาของบิดาส่งกว่ามารดา
 - การศึกษาของมารดาสูงกว่าบิดา

การศึกษาของบิดา

ตาราง ๒๐. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับถ้านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๔๔๔ คน แยกตามการศึกษาของบิดา

กานินยม		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		ระดับอื่น ๆ	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเงิน	A *	๔.๐๒	๙	๔.๐๙	๘	๔.๓๓	๒.๕	๔.๐๐	๙
การศึกษา	B	๕.๗๒	๑	๖.๐๒	๑	๔.๑๔	๑	๕.๘๓	๑
ศาสนา	C	๔.๑๑	๘	๔.๐๒	๙	๔.๓๓	๒.๕	๓.๖๗	๑๑.๕
กีฬารวม	D *	๓.๔๐	๑๓	๓.๓๗	๑๔	๓.๗๐	๑๒	๓.๓๘	๑๔
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๙๐	๒	๕.๑๙	๒	๕.๐๗	๒	๕.๓๘	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๙	๕	๔.๕๗	๔	๔.๔๔	๕	๔.๔๑	๖
ความยุติธรรม	L	๓.๗๘	๑๑	๓.๖๒	๑๑	๓.๘๘	๙.๕	๓.๖๗	๑๑.๕
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๘	๓	๔.๖๙	๓	๔.๗๗	๔	๔.๖๗	๔

ตาราง ๒๐. (ต่อ)

กานิยม		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		ระดับอื่น ๆ	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
ความกตัญญู	P	๔.๗๖	๔	๔.๕๔	๔	๔.๘๕	๓	๔.๗๔	๓
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๘๔	๑๒	๓.๖๑	๑๒	๓.๖๖	๑๓	๓.๕๔	๑๓
ความสำเร็จ	S *	๔.๒๕	๗	๔.๓๘	๖	๔.๒๒	๘	๔.๓๕	๗
ความรัก	T *	๑.๖๕	๑๖	๑.๕๐	๑๖	๑.๗๗	๑๖	๑.๖๕	๑๖
การเชื่อถือโศลกต่าง	V	๒.๔๓	๑๘	๒.๕๓	๑๕	๒.๕๑	๑๕	๒.๕๘	๑๕
การแต่งกาย	W	๓.๔๓	๑๔	๓.๔๔	๑๓	๓.๕๔	๑๔	๓.๗๗	๑๐
สุขภาพ	X	๔.๔๒	๖	๔.๓๖	๗	๓.๘๘	๕.๕	๔.๔๘	๕
สุนทรีย์ภาพ	Z	๓.๘๐	๑๐	๓.๕๕	๑๐	๓.๗๗	๑๑	๔.๒๒	๘

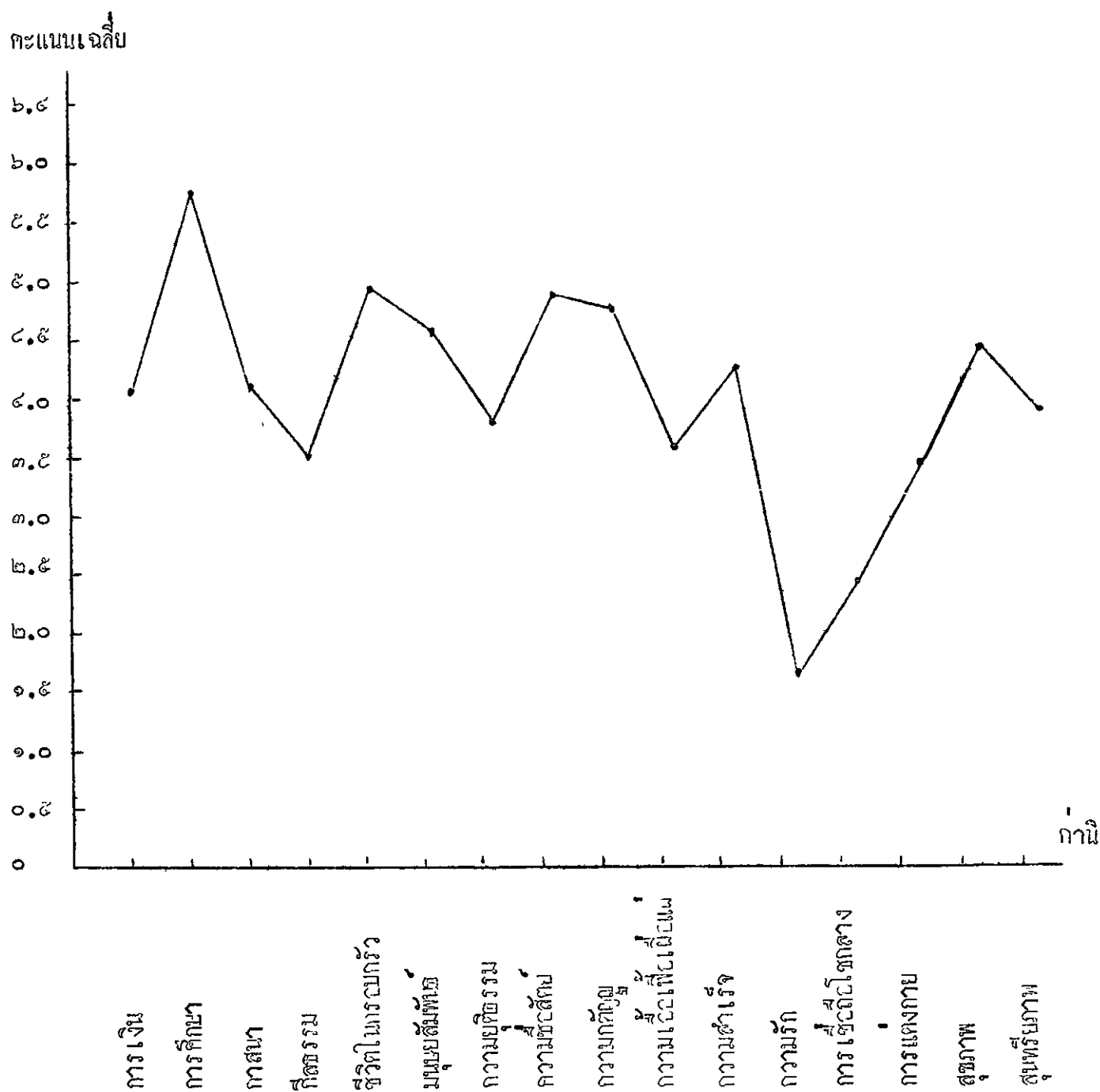
* กานิยมที่มีอันดับเท่ากัน

ตาราง ๒๐. จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาในระดับต่าง ๆ กัน ก็อยู่ในกลุ่มที่บิดาได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และระดับอื่น ๆ นั้น ต่างก็มีกานิยมอันดับที่ ๑, ๒ และอันดับสุดท้ายเหมือนกัน คือ เป็นกานิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว และความรัก ความสำคัญ โดยแต่ละกลุ่มก็มีคะแนนเฉลี่ยค่ากานิยมแตกต่างกันไปบ้างเล็กน้อย ส่วนกานิยมอันดับที่ ๓ ของนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัศึกษานั้นเป็นกานิยมทางความเชื่อสัจย์ แต่นักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและระดับอื่น ๆ กลับไปเป็นกานิยมทางความกตัญญูเป็นอันดับที่ ๓ สำหรับกานิยมประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว นักเรียนทุกกลุ่มก็ยึดถือไว้ในลักษณะคล้ายคลึงกัน ยกเว้นกานิยมทางศาสนา การแต่งกาย สุขภาพ และสุนทรีย์ภาพเท่านั้นที่มีอันดับแตกต่างกันไปบ้าง.

ตาราง ๒๑. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับค่านิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๔๕๔ คน
แยกตามการศึกษาของบิดา

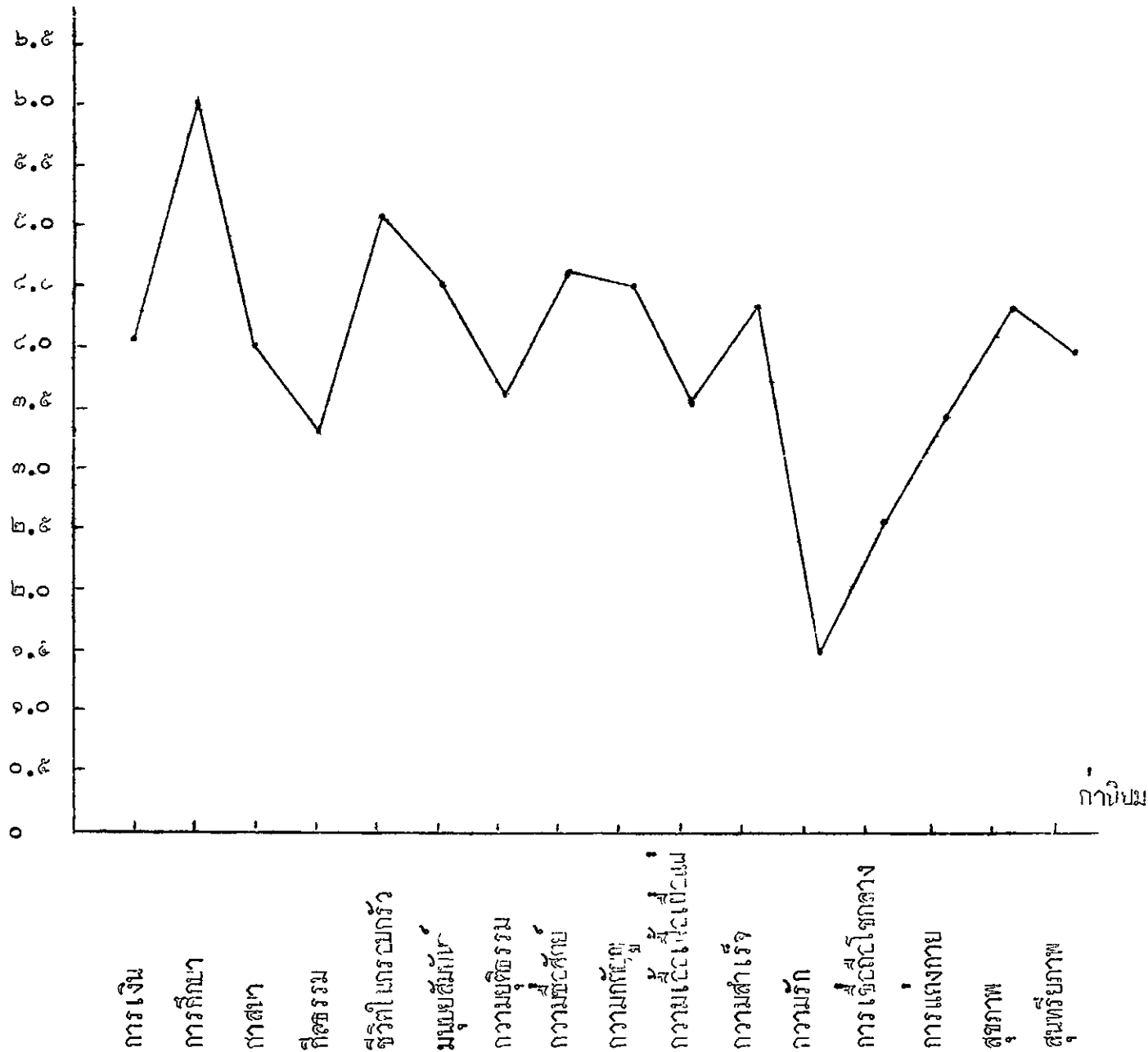
กานิยม	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		ระดับอื่น ๆ		df	H
	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
A	๔.๐๒	๓๑.๘	๔.๐๙	๓๓	๔.๓๓	๓๘.๘	๔.๐๐	๓๐	๓	๐.๐๓๑๔
B	๕.๗๖	๖๒	๖.๐๒	๖๔	๕.๑๔	๕๙	๕.๘๓	๖๓		
C	๔.๖๑	๓๘	๔.๐๒	๓๑.๘	๔.๓๓	๓๘.๘	๓.๖๗	๒๐.๕		
D	๓.๕๐	๑๓	๓.๓๗	๙	๓.๗๐	๒๒	๓.๓๘	๑๐		
E	๔.๙๐	๕๗	๔.๑๙	๖๐	๕.๐๗	๕๘	๕.๓๘	๖๑		
H	๔.๖๙	๕๐.๘	๔.๘๗	๔๗	๔.๘๘	๔๕	๔.๔๑	๔๓		
L	๓.๗๘	๒๕	๓.๖๒	๑๘	๓.๘๘	๒๗.๕	๓.๖๗	๒๐.๕		
N	๔.๘๘	๕๖	๔.๖๙	๕๐.๘	๔.๗๗	๕๘	๔.๖๗	๔๕		
P	๔.๗๖	๕๓	๔.๕๙	๔๘	๔.๘๘	๕๕	๔.๗๙	๕๒		
R	๓.๕๘	๑๔.๕	๓.๖๑	๑๗	๓.๖๖	๑๙	๓.๘๘	๑๘.๕		
S	๔.๒๕	๓๗	๔.๓๘	๔๒	๔.๒๒	๓๕.๕	๔.๓๕	๔๐		
T	๑.๖๘	๓	๑.๕๐	๒	๑.๗๗	๔	๑.๒๘	๑		
V	๒.๔๓	๕	๒.๕๓	๗	๒.๕๑	๖	๒.๕๘	๘		
W	๓.๔๓	๑๑	๓.๔๘	๑๒	๓.๘๙	๑๖	๓.๗๗	๒๓.๕		
X	๔.๘๒	๔๘	๔.๓๖	๔๑	๓.๘๘	๒๗.๕	๔.๘๘	๔๖		
Z	๓.๘๐	๒๖	๓.๙๕	๒๙	๓.๗๗	๒๓.๕	๔.๒๒	๓๘.๕		

ตาราง ๒๑. ถ้า $H = 0.0394$ ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่าง
 อันดับถาณิณมของนักเรียนที่มีปีคาไ้รับการศึษาในระดัต่างกันนั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๕ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย
 ครั้งนี้ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า ค่าณิณมของนักเรียนที่มีผู้ปกครองได้
 รับการศึษาในระดับต่างกันนั้นจะไม่แตกต่างกัน นั่นคือ อันดับของการเลือกถาณิณมของ
 นักเรียนที่มีปีคาไ้รับการศึษาในระดับต่างกันมาจากอันดับที่ของมวลหมู่ประชากรเค็วกัน
 เพื่อเป็นการช่วยให้สังเกตรวิธัการเลือกถาณิณมของนักเรียนที่มีปีคาไ้รับการศึษา
 ในระดับต่างกันนั้นไ้ง่ายและสะดวก จึงได้เสนอเสนอภาพเพื่อแสดงคะแนนเฉลี่ยถาณิณมของ
 นักเรียนกลุ่มดังกล่าวไว้ ดังภาพ ๒๔. - ๓๒.

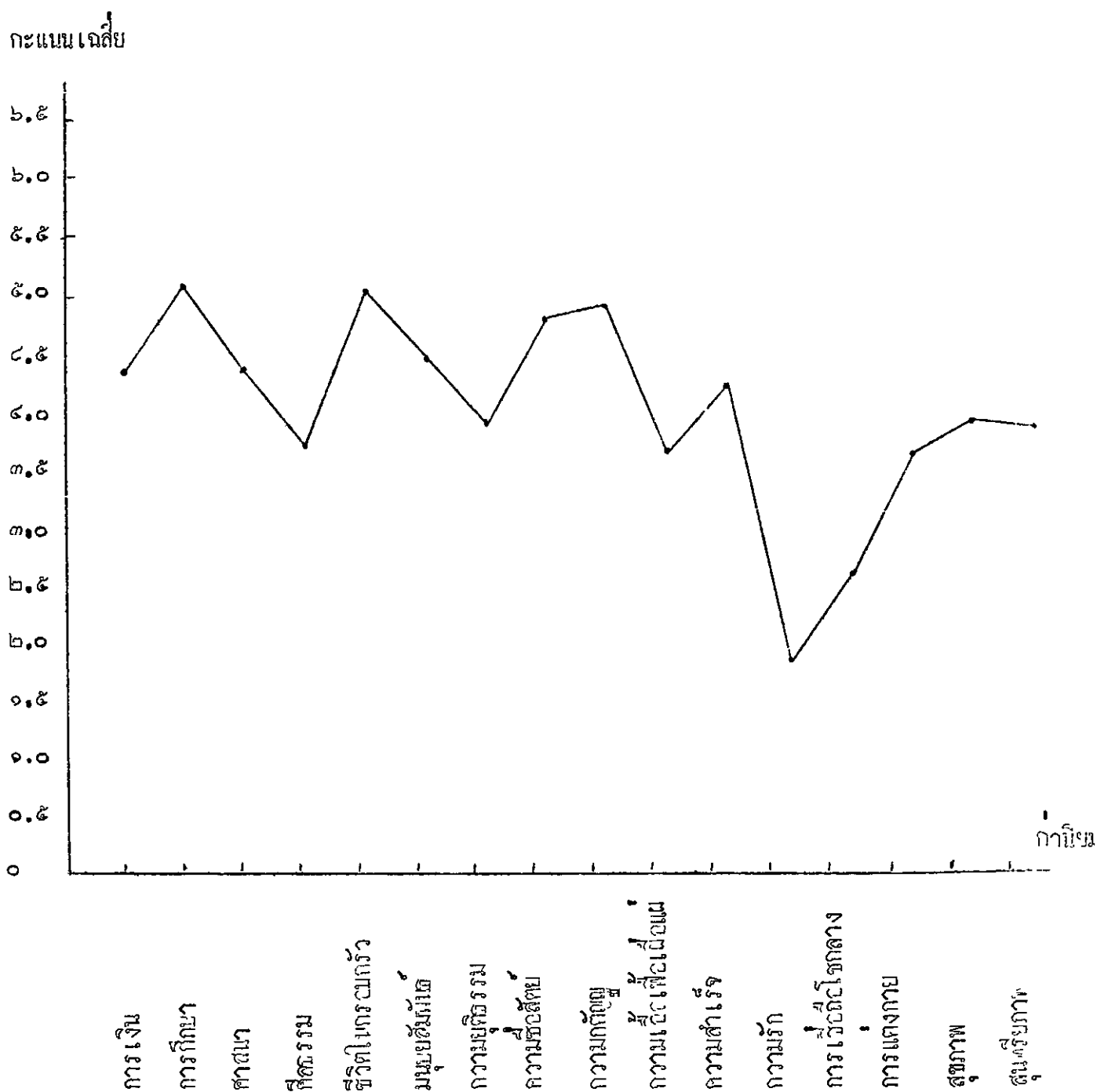

ภาพ ๒๘. เส้นภาพแสดง กะแนนเฉลี่ยกานี้ของนักเรียนที่มีปีศาได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
จำนวน ๒๑๔ คน.

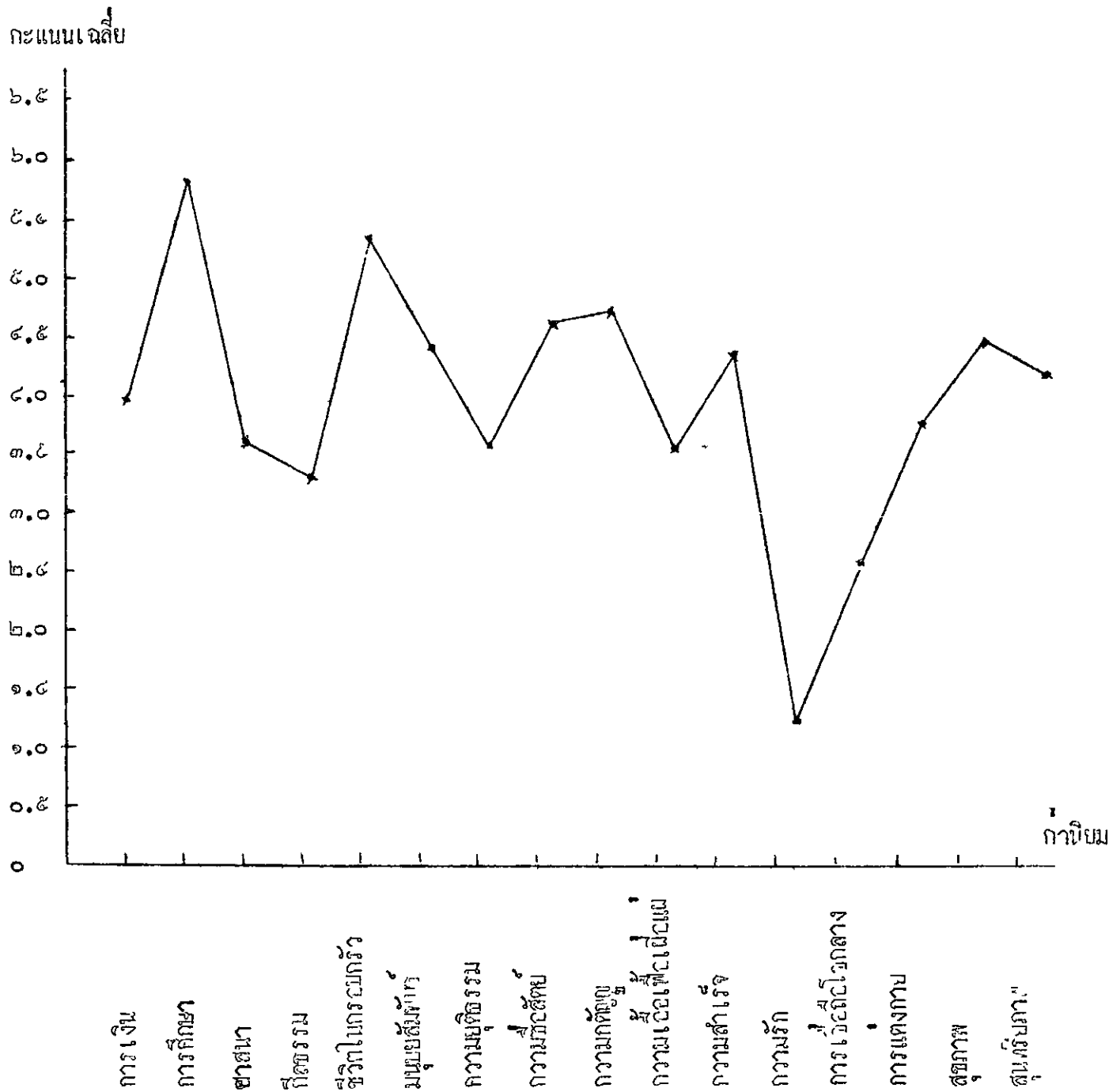
คะแนนเฉลี่ย

ภาพ ๓๐. เสนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยกานินยมของนักเรียนที่มีคาไ้รับการศีกษาระดับมัธยมกีกบวา
จำนวน ๑๘๒ กน.

ภาพ ๓๑. เปรียบภาพแสดง กะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีปีค่าได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษา
จำนวน ๒๗ คน.

ภาพ ๓๒. **แผนภาพแสดง** คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีบิดาได้รับการศึกษาระดับอื่น ๆ จำนวน

การศึกษาของมารคา

ตาราง ๒๒. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานินมของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๔๗๒ คน แยกตามการศึกษาของมารคา

กานินม		ไม่ได้รับการ ศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเงิน	A *	๓.๘๔	๑๐	๔.๐๓	๕	๔.๐๕	๘
การศึกษา	B	๕.๗๐	๑	๕.๘๖	๑	๕.๙๒	๑
ศาสนา	C	๔.๐๖	๘	๔.๐๘	๘	๓.๙๓	๙.๕
กีฬารวม	D *	๓.๒๖	๑๓	๓.๔๓	๑๔	๓.๓๘	๑๓
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๑๕	๒	๕.๐๔	๒	๔.๐๓	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๔๕	๖	๔.๖๔	๕	๔.๔๔	๔
ความยุติธรรม	L	๓.๘๒	๑๑	๓.๖๖	๑๑	๓.๙๓	๙.๔
ความซื่อสัตย์	N	๔.๓๔	๔	๔.๘๓	๓	๔.๓๕	๓
ความกตัญญู	P *	๔.๓๘	๓	๔.๓๓	๔	๔.๕๓	๕
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๖๐	๑๒	๓.๔๓	๑๒.๕	๓.๖๓	๑๒
ความสำเร็จ	S *	๔.๓๓	๗	๔.๒๔	๗	๔.๓๓	๖
ความรัก	T *	๑.๕๔	๑๖	๑.๕๖	๑๖	๑.๕๓	๑๖
การเชื่อถือโซกลาง	V	๒.๖๒	๑๕	๒.๔๖	๑๔	๒.๔๖	๑๕
การแต่งกาย	W	๓.๒๓	๑๔	๓.๕๓	๑๒.๔	๓.๓๓	๑๔
สุขภาพ	X	๔.๓๓	๕	๔.๓๔	๖	๔.๓๕	๗
สุนทรียภาพ	Z	๓.๙๘	๙	๓.๘๓	๑๐	๓.๙๔	๑๑

* ค่ากานินมที่มีอันดับเท่ากัน

จากการวาง ๒๒. เมื่อเปรียบเทียบแล้ว จะเห็นได้ว่า ค่านิยมอันดับที่ ๑, ๒ และอันดับสุดท้ายของนักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาในระดับต่างกัน ๓ ระดับ คือ นักเรียนที่มารดาไม่ได้รับการศึกษา ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา นั้นทางก็เน้นค่านิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว และความรักตามลำดับ แต่ค่านิยมอันดับที่ ๓ ของนักเรียนที่มารดาไม่ได้รับการศึกษาเป็นค่านิยมทางความกตัญญู ในขณะที่ค่านิยมทางความซื่อสัตย์กลับเป็นค่านิยมอันดับที่ ๓ ของนักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา อย่างไรก็ตาม นักเรียนทั้ง ๓ กลุ่มต่างก็มีคะแนนเฉลี่ยและอันดับของค่านิยมทุกประเภทที่ใกล้เคียงกัน ฉะนั้น อาจสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาในระดับต่าง ๆ กันนั้นยึดถือค่านิยมในลักษณะที่ค่อนข้างเหมือนกัน.

ตาราง ๒๓. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับค่านิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู ๔๓๒ คน แยกตามการศึกษาของมารดา

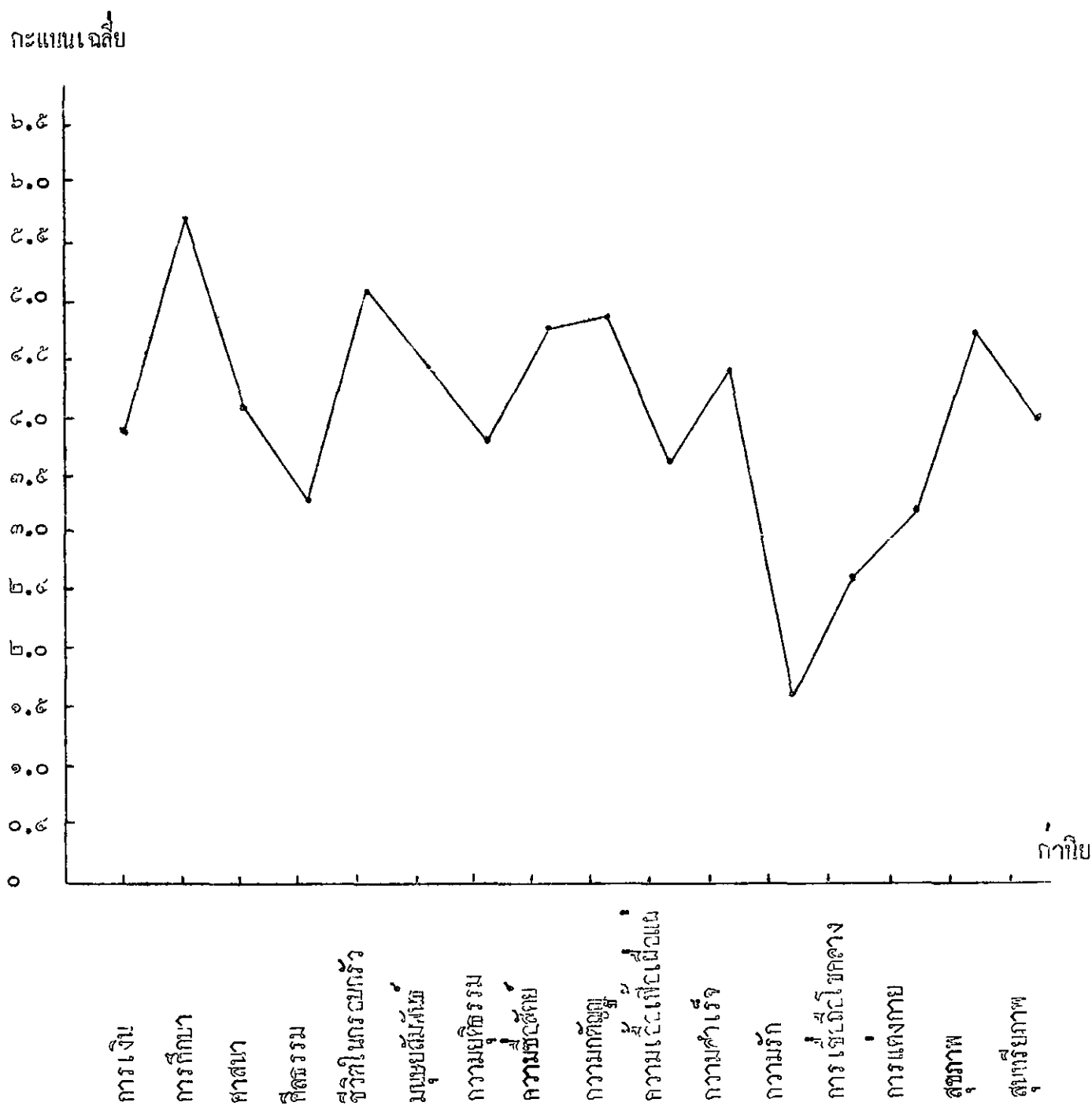
ค่านิยม		ไม่ได้รับการศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
การเงิน	A	๓.๘๘	๑๙	๔.๐๓	๒๕	๔.๐๙	๒๗	๒	๐.๐๐๔๙
การศึกษา	B	๔.๗๐	๔๖	๕.๘๖	๘๗	๕.๙๒	๘๘		
ศาสนา	C	๔.๐๖	๒๔	๔.๐๘	๒๖	๓.๙๗	๒๑.๕		
ศีลธรรม	D	๓.๒๖	๘	๓.๘๗	๑๑	๓.๓๘	๑๐		
ชีวิตในครอบครัว	E	๕.๑๔	๘๘	๕.๐๘	๘๓	๕.๐๗	๘๘		
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๔๕	๓๓	๔.๖๕	๓๖	๔.๕๕	๓๕		
ความยุติธรรม	L	๓.๘๒	๑๗	๓.๖๖	๑๕	๓.๙๗	๒๑.๕		
ความซื่อสัตย์	N	๔.๗๕	๓๙.๕	๔.๘๓	๘๒	๔.๗๕	๓๙.๕		
ความกตัญญู	P	๔.๗๘	๘๑	๔.๗๓	๗๗.๕	๔.๕๓	๓๔		

ตาราง ๒๓. (ต่อ)

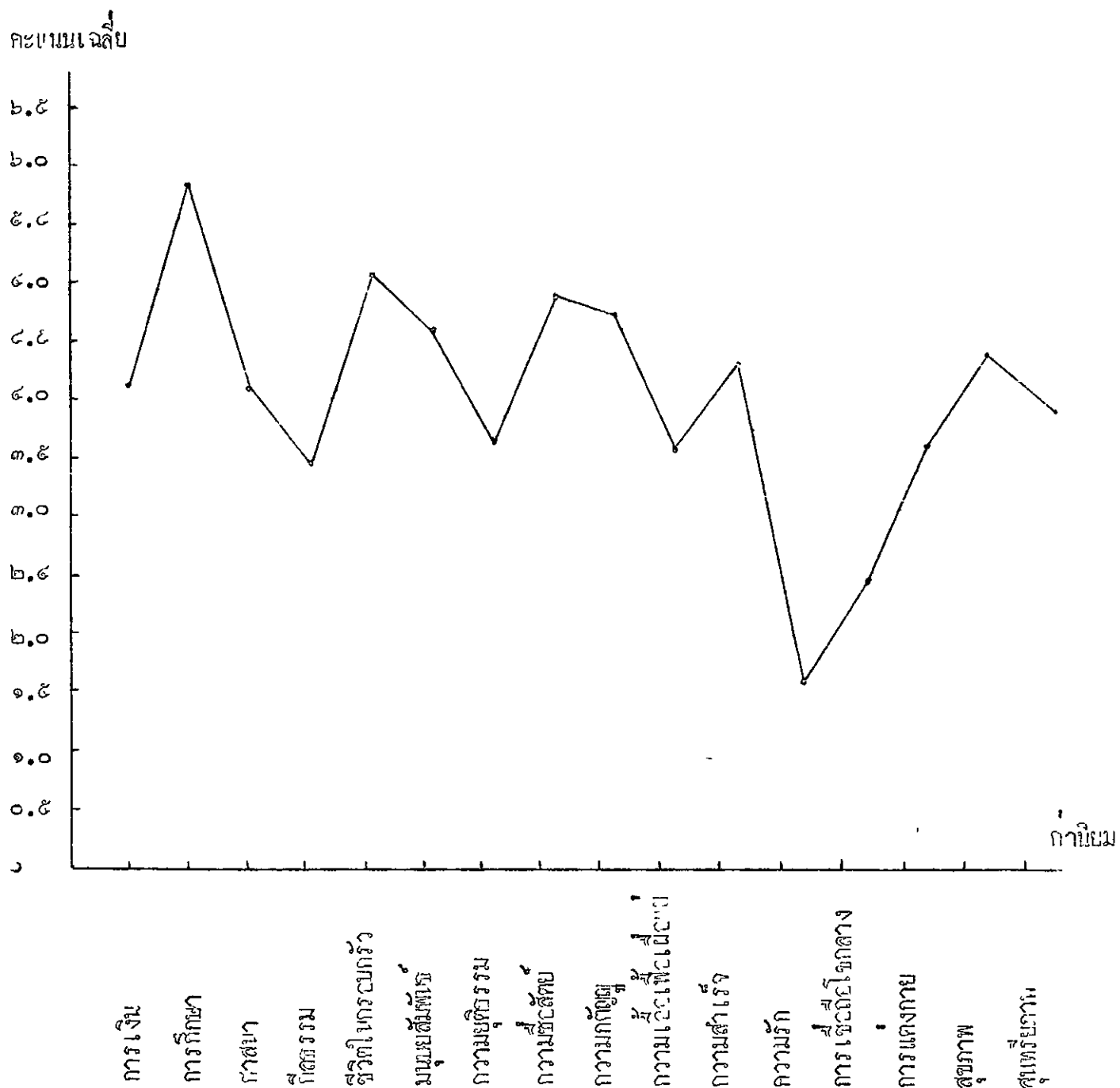
กานิยม		ไม่ได้รับการศึกษา		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
ความเชื่อเพื่อเนื้อแม่	R	๓.๖๐	๑๔	๓.๘๓	๑๒.๕	๓.๖๓	๑๖		
ความสำเร็จ	S	๔.๓๓	๓๑.๕	๔.๒๕	๒๕	๔.๓๓	๓๑.๕		
ความรัก	T	๑.๕๕	๓	๑.๘๖	๒	๑.๘๓	๑		
การเชื่อถือโซกลาง	V	๒.๖๒	๖	๒.๘๖	๔.๕	๒.๘๖	๔.๕		
การแต่งกาย	W	๓.๒๓	๓	๓.๕๓	๑๒.๕	๓.๓๓	๕		
สุขภาพ	X	๘.๓๓	๓๓.๕	๘.๓๔	๒๕	๘.๓๕	๓๐		
สุนทรีภาพ	Z	๓.๕๕	๒๓	๓.๘๓	๑๕	๓.๕๕	๒๐		

ตาราง ๒๓. ถ้า $H = ๐.๐๐๔๕$ ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับกานิยมของนักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาในระดับต่างกัน ปรากฏว่า กานิยมนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ แสดงว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า กานิยมของนักเรียนที่มีผู้ปกครองได้รับการศึกษาในระดับต่างกันจะไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า อันดับของการเลือกกานิยมของนักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาในระดับต่างกันมาจากอันดับที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

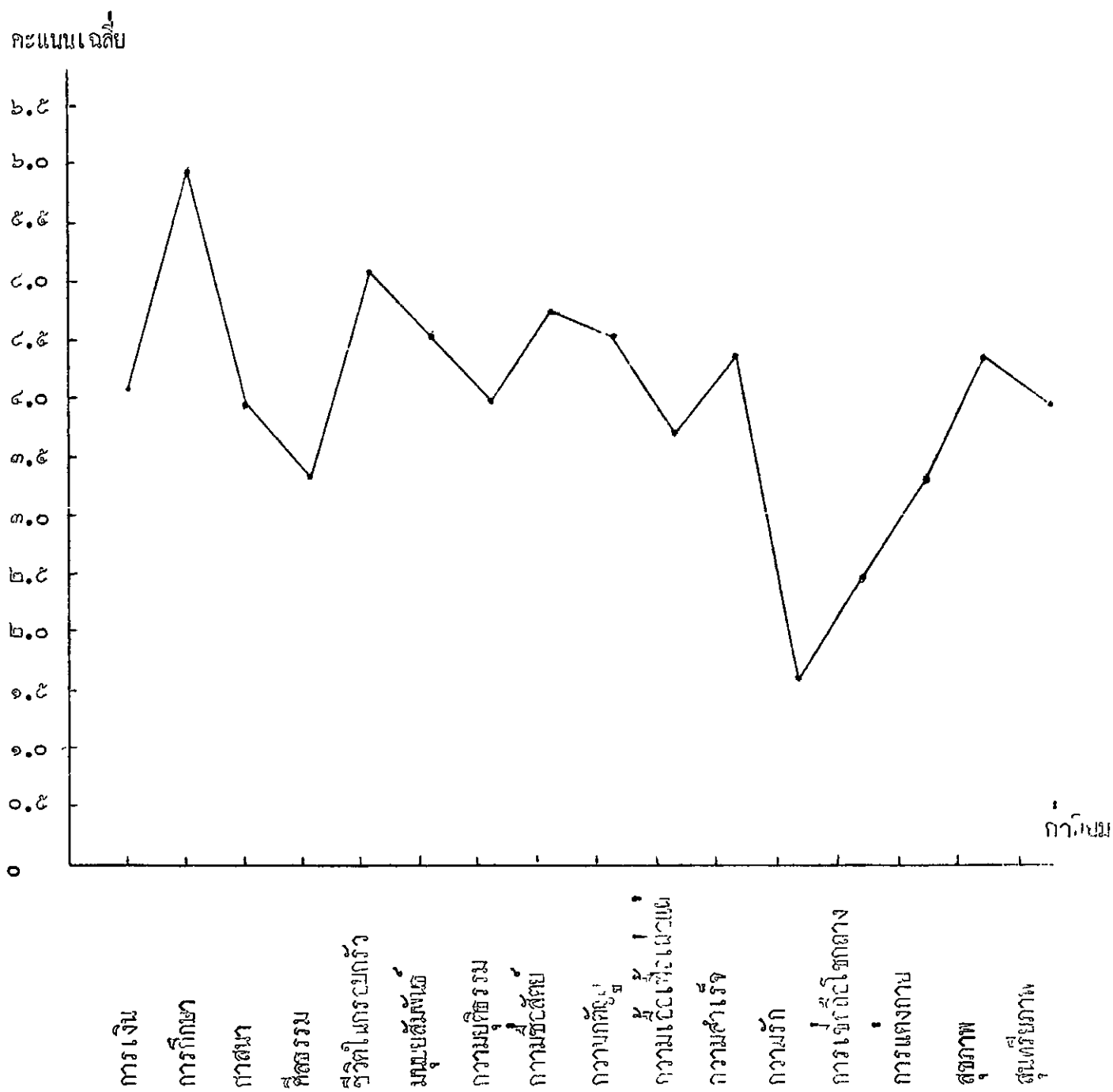
เพื่อให้เห็นลักษณะการ แบนกานิยมของนักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาในระดับต่างกัน นี้ได้ชัดเจนจึงได้เสนอแผนภาพแสดงคะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนกลุ่มนี้มาเสนอไว้ในภาพ

ภาพ ๓๓. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนที่มีมารคาไมไ้รับการศีกษา จำนวน ๖๔ คน

ภาพ ๓๔. เสนอภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีมารค่าได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา
จำนวน ๓๓๑ คน.

ภาพ ๓๕. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่ได้รับการได้ร้บการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
จำนวน ๑๑ คน.

การศึกษาของบิดาและมารดา

ตาราง ๒๔. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับกานิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๘๓๓ คน แยกตามการศึกษาของบิดาและมารดา

กานิยม		ระดับเท่ากัน		บิดาสูงกว่า มารดา		มารดาสูงกว่า บิดา	
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R
การเงิน	A *	๔.๐๘	๘	๔.๐๘	๘	๓.๗๒	๑๐
การศึกษา	B	๕.๘๐	๑	๕.๘๖	๑	๖.๑๓	๑
กาสนา	C	๔.๐๕	๙	๔.๐๓	๙	๔.๖๒	๕.๔
ศีลธรรม	D *	๓.๕๐	๑๓	๓.๓๘	๑๔	๓.๔๔	๑๒.๕
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๙๓	๒	๕.๒๑	๒	๕.๒๐	๒
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๕	๕	๔.๕๘	๕	๔.๓๑	๘
ความยุติธรรม	L *	๓.๗๘	๑๐	๓.๖๖	๑๑	๓.๔๔	๑๒.๕
ความซื่อสัตย์	N *	๔.๘๔	๓	๔.๗๑	๓	๔.๘๒	๓
ความกตัญญู	P	๔.๗๐	๔	๔.๖๙	๔	๔.๖๕	๔
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	R	๓.๖๑	๑๒	๓.๖๓	๑๒	๓.๑๗	๑๔
ความสำเร็จ	S *	๔.๒๔	๗	๔.๓๙	๖	๔.๓๔	๗
ความรัก	T *	๑.๖๐	๑๖	๑.๕๐	๑๖	๑.๕๑	๑๖
การเชื่อถือโงกลาง	V	๒.๔๖	๑๔	๒.๕๔	๑๔	๒.๓๔	๑๕
การแต่งกาย	W	๓.๔๗	๑๔	๓.๕๐	๑๓	๓.๖๕	๑๑
สุขภาพ	X	๔.๔๐	๖	๔.๓๒	๗	๔.๖๒	๔.๕
สุนทรีภาพ	Z	๓.๗๗	๑๑	๓.๕๕	๑๐	๓.๙๖	๙

* กานิยมที่มีอันดับเท่ากัน

ตาราง ๒๔. แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ถูกแยกออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามลักษณะการ
 กิจาของบิดาและมารดานั้นเน้นกานิยมต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ ชนิดคล้ายคลึงกันมาก โดยนักเรียน
 เหล่านั้นได้จัดกานิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรักเป็นคานิยม
 ที่อยู่ในอันดับ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้าย ตามลำดับ แก่กานิยมที่มีอันดับแตกต่างกันพอเห็น
 ใจชัดบ้าง ก็อ กานิยมทางศาสนา มนุษยสัมพันธ์ และการแ่กาย อย่างไรก็ตาม เป็น
 ที่น่าสนใจไ้ว่านักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาสูงกว่าบิดานั้นมีคะแนนเฉลี่ยของคานิยมทาง
 การศึกษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั้งยังเป็นคะแนนเฉลี่ยของคานิยมอันดับ
 ที่ ๑ ซึ่งมีค่าสูงที่สุดเท่าที่ไ้ทำการศึกษาเปรียบเทียบมา จากคะแนนเฉลี่ยดังกล่าว
 อาจแสดงให้เห็นว่า มารดามีอิทธิพลต่อการยึดถือคานิยมของนักเรียนอยู่บางเหมือนกัน.

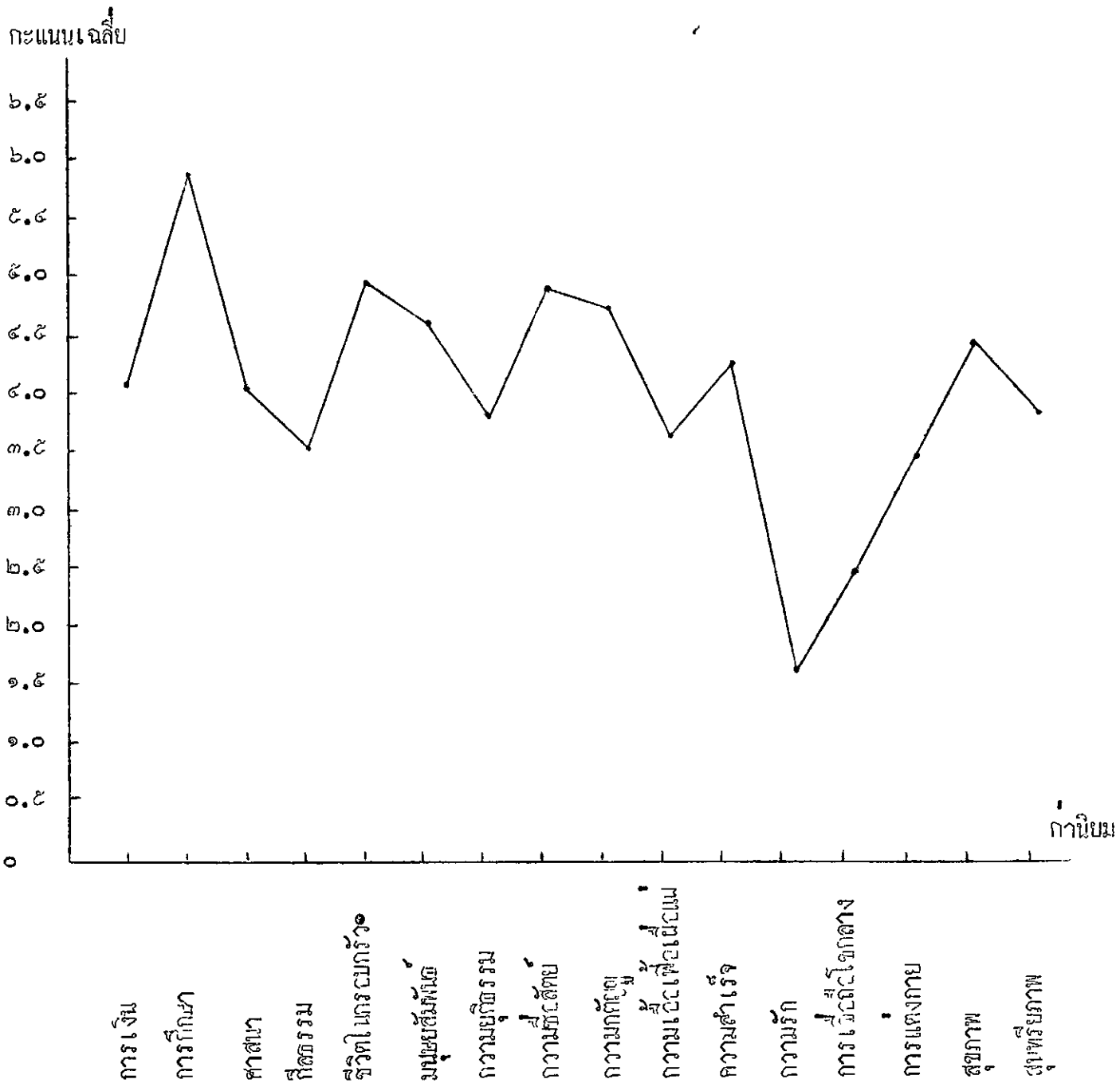
ตาราง ๒๕. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันกับค่านิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๔๓๓ คน แยกตามการศึกษาของบิดาและมารดา

ค่านิยม		ระดับเท่ากัน		บิดาสูงกว่า		มารดาสูงกว่า		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
การเงิน	A	๔.๐๘	๒๕.๕	๔.๐๘	๒๕.๕	๓.๗๒	๑๘	๒	๐.๐๔๑๒
การศึกษา	B	๕.๘๐	๔๖	๕.๘๖	๔๗	๖.๑๓	๔๘		
ศาสนา	C	๔.๐๕	๒๔	๔.๐๓	๒๓	๔.๖๒	๓๔.๕		
ศีลธรรม	D	๓.๕๐	๑๒.๕	๓.๓๘	๘	๓.๔๔	๘.๕		
ชีวิตในครอบครัว	E	๔.๙๓	๔๓	๔.๒๑	๔๕	๕.๒๐	๔๔		
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๕	๓๖.๕	๔.๕๘	๓๓	๔.๓๑	๒๘		
ความยุติธรรม	L	๓.๗๘	๒๐	๓.๖๖	๑๗	๓.๔๔	๘.๕		
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๔	๔๒	๔.๗๑	๔๐	๔.๘๒	๔๑		
ความกตัญญู	P	๔.๗๐	๓๙	๔.๖๙	๓๘	๔.๖๕	๓๖.๕		
ความเชื่อเพื่อเผ่าเผ่า	R	๓.๖๑	๑๕	๓.๕๓	๑๔	๓.๑๗	๗		
ความสำเร็จ	S	๔.๒๔	๒๗	๔.๓๙	๓๑	๔.๓๔	๓๐		
ความรัก	T	๑.๖๐	๓	๑.๕๐	๑	๑.๕๑	๒		
ความเชื่อถือโชกลาง	V	๒.๔๖	๕	๒.๕๔	๖	๒.๓๔	๔		
การแต่งกาย	W	๓.๔๗	๑๑	๓.๕๐	๑๒.๕	๓.๖๕	๑๖		
สุขภาพ	X	๔.๔๐	๓๒	๔.๓๖	๒๙	๔.๖๒	๓๔.๕		
สุนทรีย์ภาพ	Z	๓.๗๗	๑๙	๓.๙๕	๒๑	๓.๙๖	๒๒		

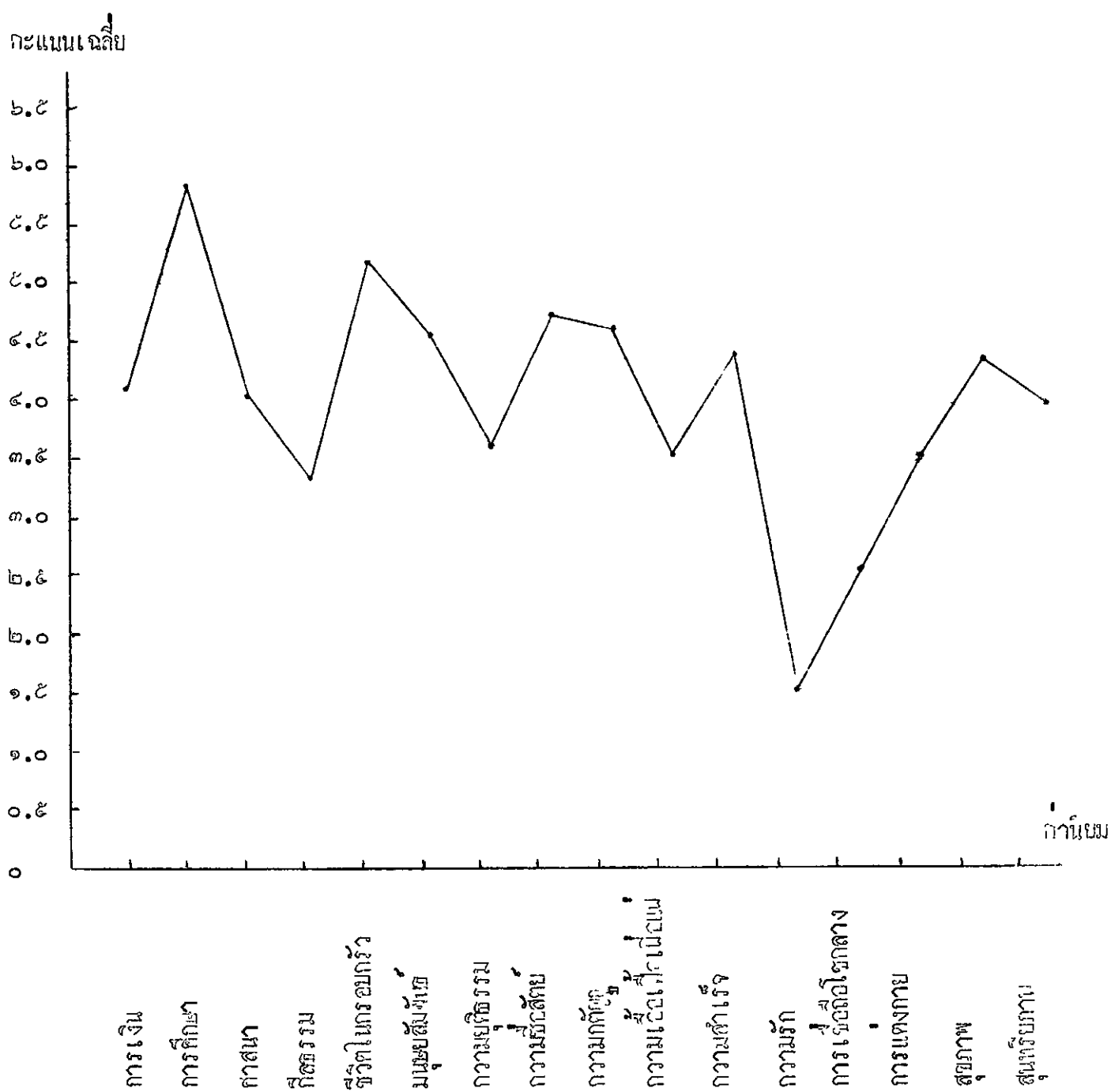
ตาราง ๒๔. แสดงค่า $H = 0.0492$ ที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันคัมกานิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาได้รับการศึกษาในระดับเท่ากัน หรือ บิดาสูงกว่ามารดา หรือมารดาสูงกว่บิดา ค่า H นั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไม่มีเหตุผลพอที่จะโต้แย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า กานิยมของนักเรียนที่มีผู้ปกครองได้รับการศึกษาต่างกันนั้นจะไม่แตกต่างกัน นั่นคือ อันคัมของการเลือกกานิยมของักเรียนที่มีบิดาและมารดาได้รับการศึกษาในระดับเท่ากัน หรือต่างกัน มาจากอันคัมที่ของมวลหมู่ประชากรเดียวกัน

โดยสรุปแล้ว ผลการวิเคราะห์จากตาราง ๒๐., ๒๓., และ ๒๕. นั้น ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองได้รับการศึกษาในระดับต่างกันจะเลือกกานิยมที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .๐๕ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่เดิมว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองได้รับการศึกษาในระดับต่างกันจะมีคานิยมที่ไม่แตกต่างกัน

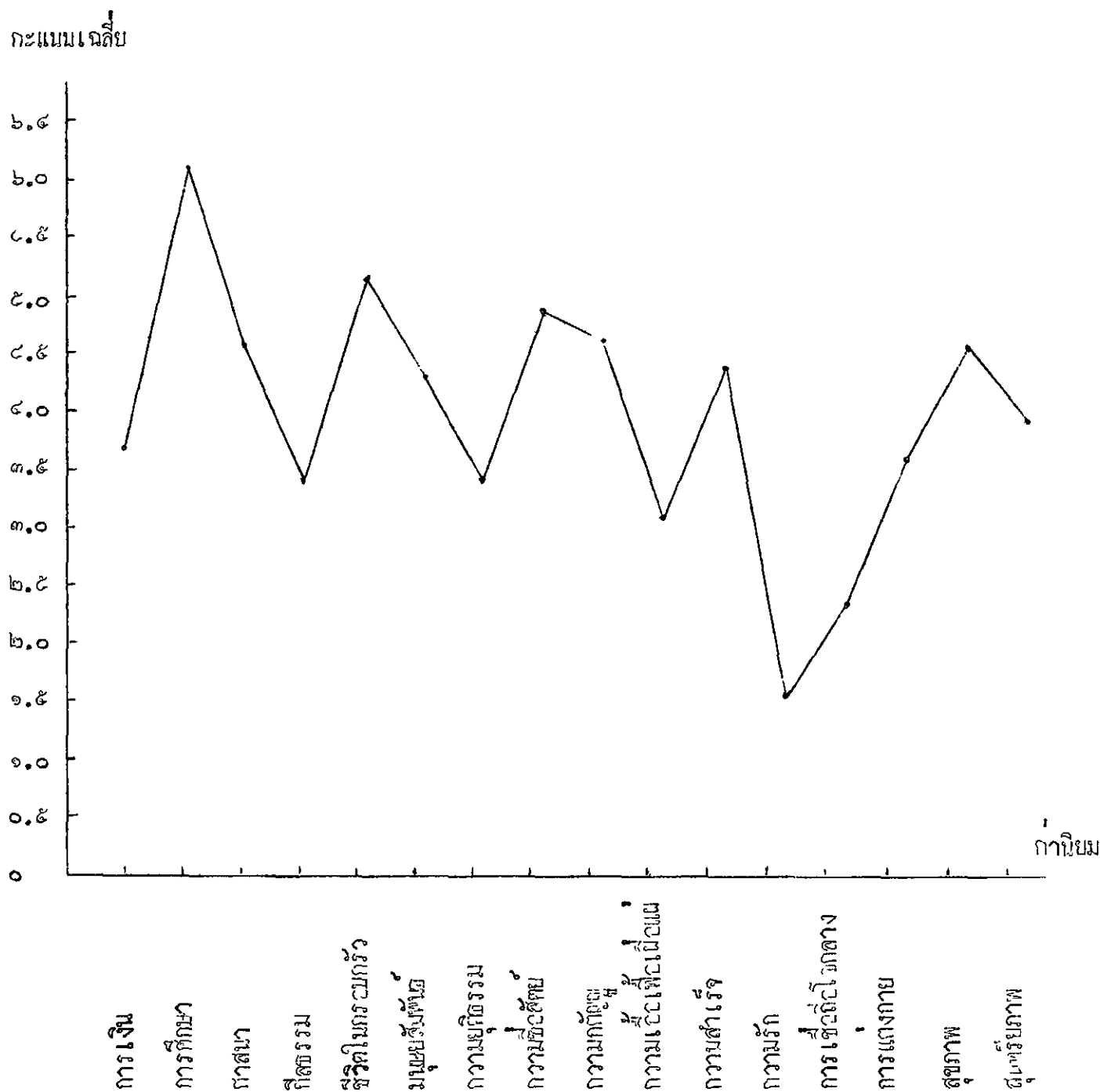
ทั้งนี้เพื่อให้เห็นลักษณะการเลือกคานิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาได้รับการศึกษาในระดับเท่ากัน หรือบิดาสูงกว่ามารดา หรือมารดาสูงกว่บิดานั้นได้ง่ายขึ้น จึงนำผลคะแนนเลือกกานิยมของนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมา แสดงเป็นแผนภาพเสนอไว้ในภาพ ๓๖. - ๓๘.

ภาพ ๓๖. แผนภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยกานินยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารดาได้รับการศึกษาในระดับ
เท่ากัน จำนวน ๒๔๒ คน.

ภาพ ๓๗. เส้นภาพแสดง กะแนนเฉลี่ยกานิยมของนักเรียนที่มีโอกาสได้รับการศึกษาสูงกว่ามารดา
จำนวน ๒๐๒ คน.

ภาพ ๓. เส้นกราฟแสดงกะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนที่มีมารกาได้รับการศึกษาสูงกว่าบิดา
จำนวน ๒๕ คน.

๓.๓ สถานะภาพสมรรถของผู้นักกรอง

ตาราง ๒๒. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและอันดับการนิมครองักเรียนวิทยาลัยครู
จำนวน ๘๖๔ คน แยกตามสถานะภาพสมรรถของผู้นักกรอง

กา'นิม		อ'ย'ก'ว'บ'กั'น		เป็'น'ห'ม'าย	
		ก'ะ'น'แ'น'จ'ล'ี'ย	อ'ับ'กั'บ	ก'ะ'น'แ'น'จ'ล'ี'ย	อ'ับ'กั'บ
การ'เงิน	A *	๔.๐๓	๘	๔.๐๔	๘
การ'กั'บ'มา	B	๔.๘๔	๑	๒.๐๔	๑
ส'า'ส'นา	C	๔.๐๔	๔	๔.๒๓	๒
กั'ล'ช'ร'ร'ม	D *	๓.๔๔	๑๓	๑.๔๖	๑๔
สั'ว'ิ'ค'ไ'น'ร'อบ'กั'ร'ว'	E *	๕.๐๒	๒	๔.๒๓	๒
ม'น'ุ'ย'ขั'ม'กั'น'	H	๔.๒๓	๔	๔.๓๒	๕
ก'ว'าม'บ'คิ'ร'ร'ม	L *	๓.๗๑	๑๑	๓.๔๔	๑๒
ก'ว'าม'อ'ั'ว'ด'ั'ค'ย	N *	๔.๘๓	๓	๔.๗๒	๓
ก'ว'าม'ก'กั'ก'ย	P	๔.๒๔	๔	๔.๒๓	๔
ก'ว'าม'ว'ื่อ'เพื่'อ'เ'ื่อ'แ'น'	R *	๓.๑๔	๑๔	๓.๘๒	๑๓
ก'ว'าม'ส'ำ'ร'เ'็'จ	S *	๔.๓๕	๗	๔.๑๔	๗
ก'ว'าม'ร'ัก	T *	๑.๕๔	๑๒	๑.๕๒	๑๒
การ'เชื่'อ'ดั'ว'โ'ช'ก'ล'าง	V *	๒.๔๒	๑๔	๒.๕๖	๑๕
การ'แ'ก'ง'ก'าย	W	๓.๔๔	๑๒	๓.๒๕	๑๑
ส'ุ'ข'ภ'า'พ	X *	๔.๔๐	๒	๔.๑๒	๘
ส'ุ'น'ท'ร'ี'บ'ภ'า'พ	Z	๓.๘๗	๑๑	๓.๕๖	๑๑

* กา'นิ'ม'ที่'ม'อ'ับ'กั'บ'เท'า'กั'น

จากตาราง ๒๖. จะเห็นว่า นักเรียนทั้ง ๒ ฝ่ายที่แยกออกตามลักษณะสถานะภาพสมรรถของผู้ปกครอง คือ นักเรียนที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน กับนักเรียนที่บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรมนี้ต่างก็เน้นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ ค่านิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับที่ ๒ และค่านิยมทางความซื่อสัตย์เป็นอันดับที่ ๓ สำหรับค่านิยมอันดับสุดท้าย คือ ค่านิยมทางความรัก นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มนี้มีค่านิยมต่าง ๆ ทั้ง ๑๖ ชนิดที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกันมากทั้งอันดับและคะแนนเฉลี่ย เฉพาะค่านิยมทางศาสนาเท่านั้นที่มีอันดับแตกต่างกันบ้าง.

ตาราง ๒๗. แสดงคะแนนเฉลี่ย อันดับค่านิยม และผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอันดับค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๔๖๔ คน
แยกตามสถานะภาพสมรรถของผู้ปกครอง

ค่านิยม		อยู่ด้วยกัน		เป็นหม้าย		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
การเงิน	A	๔.๐๗	๑๖	๔.๖๘	๑๗	๑	๐.๐๐๐๓
การศึกษา	B	๔.๘๔	๓๑	๖.๐๘	๓๒		
ศาสนา	C	๔.๐๕	๑๕	๔.๒๓	๒๓		
ศีลธรรม	D	๓.๘๔	๗	๓.๘๖	๖		
ชีวิตในครอบครัว	E	๕.๖๒	๒๘	๕.๒๓	๓๓		
มนุษยสัมพันธ์	H	๔.๖๓	๒๔.๕	๔.๓๒	๒๑		
ความยุติธรรม	L	๓.๗๑	๑๒	๓.๕๘	๑๐		
ความซื่อสัตย์	N	๔.๘๓	๒๘	๔.๗๒	๒๗		
ความกตัญญู	P	๔.๖๘	๒๖	๔.๖๓	๒๔.๕		
ความอ่อนน้อมถ่อมตน	R	๓.๖๔	๕	๓.๕๒	๕		
ความสำเร็จ	S	๔.๓๕	๒๒	๔.๑๘	๑๘		

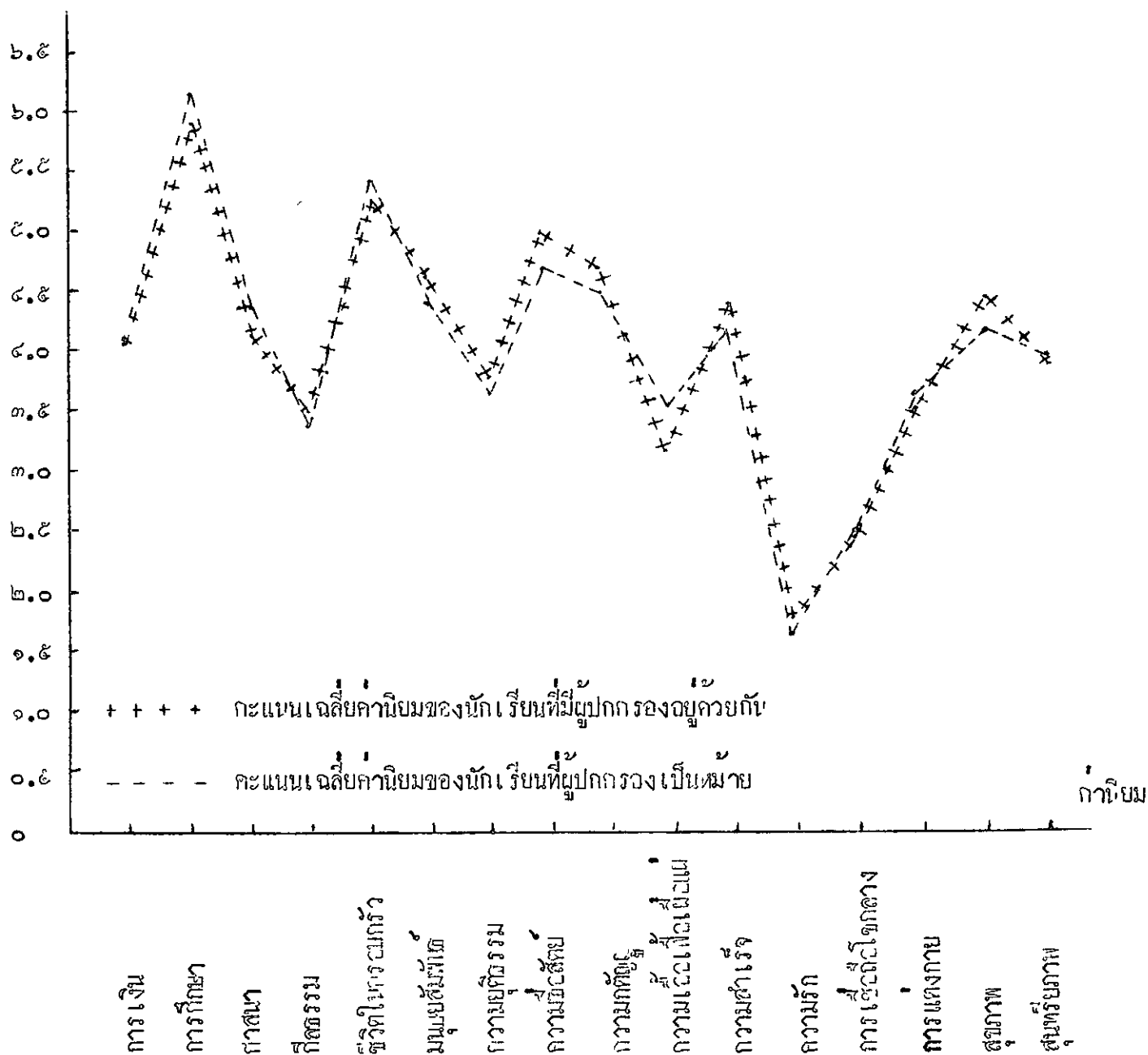
ตาราง ๒๗. (ต่อ)

กาภิณม		อญญกญกัณ		เป็นหม่าย		df	H
		$\bar{X}$	R	$\bar{X}$	R		
ควมรัก	T	๑.๕๔	๒	๑.๕๒	๑		
การเชือถืออชกलग	V	๒.๔๒	๓	๒.๔๖	๔		
การคangkกญ	W	๓.๔๕	๘	๓.๒๕	๑๐		
สขภพ	X	๔.๔๖	๒๓	๔.๑๒	๑๘		
สุนทรียภพ	Z	๓.๘๗	๑๓	๓.๕๐	๑๔		

ตาราง ๒๗. กา $H = ๖.๖๓๓$ ซึ่งไคจากการวิเกราะความแตกต่างระหว่างอันดับกานิยมของนักเรียนที่มีบิดาและมารคากญกัณ และนักเรียนที่มีบิดาหรือมารคากญกัณฝ่ายหนึ่งถึงแกกรรมนั้น ไม่ปีความแตกต่างกันอยางมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ระดับ .๐๕ ซึ่งรู้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ไคจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ปีเหตุผลพอที่จะไคแย้งสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่เกิมาว่า กานิยมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีสถานะภาพสมรสคangkกัณนั้นจะไม่แตกต่างกับกัยเหตุนี้ จึงกล่าวไคว่า อันดับของการเลือกกานิยมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีสถานะภาพสมรสคangkกัณมาจากอันดับที่ของมวลหมู่ประชากรเกิมา

เพื่อช่วยให้สังเกตลักษณะการเลือกกานิยมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีสถานะภาพสมรสคangkกัณนั้นไคง่ายและสะดวกปีงขึ้น จึงไคเสนอแผนภาพเพื่อแสดงกะเนนณลี่ยกานิยมของนักเรียนกลุ่มคangkกัณไว้ คังนี้

คะแนนเฉลี่ย

ภาพ ๓๔. เสนอภาพแสดง คะแนนเฉลี่ยค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู จำนวน ๔๖๔ คน
แยกตามสถานะภาพสมรสของผู้ปกครอง.

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะทราบลักษณะค่านิยมของนักเรียน ป.ศก. ชั้นปีที่ ๑, ๒ และนักเรียน ป.ศก.สูง ชั้นปีที่ ๑, ๒ ของวิทยาลัยครู ๕ แห่ง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร มีความแตกต่างกันหรือไม่ ระหว่างกาณียของนักเรียนเหล่านั้น ซึ่งถูกแบ่งแยกให้เป็นกลุ่มย่อยออกไป ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานด้านต่าง ๆ อาทิเช่น บริการแนะแนวของวิทยาคัย เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ป.ศก. ชั้นปีที่ ๑, ๒ และนักเรียน ป.ศก.สูง ชั้นปีที่ ๑, ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๓ จากวิทยาลัยครู ๕ แห่ง ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูพนมทวน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูสวนดุสิต และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยถ้าเลือกมาวิทยาลัยละ ๑๐๐ คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๕๐๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการทั่วไปของนักเรียน กับแบบสอบถามเกี่ยวกับความถี่ในการฝึกซ้อมของนักเรียน โดยใช้วิธีการ กิว - สอร์ต (Q-sort) แบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่น ๐.๘๘๘๒

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ให้ทำการวิเคราะห์หาค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความแตกต่างระหว่างอันดับ (Rank-differences Correlation Coefficient)
๒. ค่าเฉลี่ยของอันดับ (Weighted-rank mean)
๓. ความแตกต่างของอันดับ โดยวิธี H-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยค่าได้ทราบดังต่อไปนี้

๑. อันดับและคะแนนเฉลี่ยของกาน้ำดื่มของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างได้เลือกเอาแบบทางการศึกษาเป็นอันดับสูงสุด และอันดับรองลงมาคือ กาน้ำดื่มทางชีวิตในครอบครัว และกาน้ำดื่มทางความมีสติ ตามลำดับ ส่วนอันดับสุดท้ายเป็นกาน้ำดื่มทางความรัก ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก
๒. ความแตกต่างของอันดับกาน้ำดื่มของกลุ่มตัวอย่างแต่ละวิชาชั้น ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓. ระดับ .๐๕ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีอันดับและคะแนนเฉลี่ยของกาน้ำดื่มที่ใกล้เคียงกันมาก ทั้งที่เลือกเอาแบบทางการศึกษาเป็นอันดับสูงสุด และกาน้ำดื่มทางความรักเป็นอันดับต่ำสุด ส่วนอันดับอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างที่ใกล้เคียงกันน้อยเท่านี้
๓. ความแตกต่างของอันดับกาน้ำดื่มของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งแยกออกมาตามลักษณะของเพศ ผลการเรียน ภูมิภาค และอาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และสุขภาพและสมรรถภาพของผู้ปกครองนั้น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓. ระดับ .๐๕ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีกาน้ำดื่มที่คล้ายกัน ซึ่งต่างก็เลือกเอาแบบทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ และกาน้ำดื่มทางความรักเป็นอันดับสุดท้าย สำหรับกาน้ำดื่มประเภทอื่น ๆ ก็มีอันดับและคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ยกเว้นกาน้ำดื่มบางประเภทที่มีอันดับแตกต่างกันพอเห็นได้ชัดบ้าง อาทิ กาน้ำดื่มทางศาสนา ศีลธรรม

มนุษย์สัมพันธ์ การแต่งกาย และสุนทรียภาพ เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลที่ได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ ค่านิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับที่ ๒ ค่านิยมทางความซื่อสัตย์เป็นอันดับที่ ๓ และค่านิยมทางความรักเป็นอันดับสุดท้าย

๒. ค่านิยมของกลุ่มตัวอย่างแต่ละวัยต่างกัน ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งต่างกันเน่นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับแรก และค่านิยมทางความรักเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนค่านิยมอันดับที่ ๒ และที่ ๓ แตกต่างกันเล็กน้อย คือ นักเรียนวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เน่นค่านิยมทางความซื่อสัตย์มาเป็นอันดับที่ ๒ และค่านิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับที่ ๓ ซึ่งตรงกันข้ามกับนักเรียนวิทยาลัยครูจันทน์เกษมที่เลือกค่านิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับที่ ๒ และค่านิยมทางความซื่อสัตย์เป็นอันดับที่ ๓ ในเวลาเดียวกันนั้น นักเรียนวิทยาลัยครูที่เหลือคือ นักเรียนวิทยาลัยครูระนอง สวนสุนันทา และสวนดุสิต ต่างก็เน้นค่านิยมทางชีวิตในครอบครัวเป็นอันดับที่ ๒ และค่านิยมทางความกตัญญูเป็นอันดับที่ ๓

๓. ค่านิยมอันดับที่ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้ายของนักเรียนชาย ก็ค่านิยมทางการศึกษา ความซื่อสัตย์ ชีวิตในครอบครัว และความรัก ตามลำดับ สำหรับนักเรียนหญิงเป็นค่านิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรัก ตามลำดับ

๔. ค่านิยมของนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕๐ และกลุ่มที่ได้ ๒.๕๐ ขึ้นไปนั้นแตกต่างกันเล็กน้อยกับทุกอันดับ ทั้งอันดับที่ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้าย ค่านิยมเหล่านั้นคือ ค่านิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรัก ตามลำดับ

๕. นักเรียนทุกภาคภูมิศาสตร์ คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เน่นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับแรก และอันดับรองลงมาเป็นค่านิยมทางชีวิตในครอบครัว ส่วนค่านิยมอันดับที่ ๓ ของนักเรียนภาคเหนือและภาคกลางก็ค่านิยมทาง—

ความซื่อสัตย์ โสเถะเดียวกันกับนักเรียนภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปเพื่อลดการนิยมทางความภักดีเป็นอันดับที่ ๓ สำหรับกานิยมอันดีสุดท้ายของนักเรียนทุกภาค คือ กานิยมทางความรัก ยกเว้นนักเรียนภาคกลางที่มีกานิยมทางที่จริยธรรมเป็นอันดับสุดท้าย

๖. นักเรียนที่ถูกแบ่งแยกตามลักษณะอาชีพของบิดานั้น เน้นกานิยมต่าง ๆ กันออกไป ดังนี้ นักเรียนที่มีบิดามีอาชีพรับราชการและข้าราชการ เน้นกานิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรักเป็นกานิยมอันดับที่ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้ายตามลำดับ ส่วนนักเรียนที่มีบิดามีอาชีพเกษตรกรรมกลับไปเน้นกานิยมทางการศึกษา ความซื่อสัตย์ ชีวิตในครอบครัว และความรัก ตามลำดับ

๗. กานิยมของนักเรียนที่ถูกแบ่งแยกตามลักษณะอาชีพของมารดาซึ่งประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน คือ รับราชการ ข้าราชการ ข้าราชการ รับจ้าง และไม่ใช่ว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันแต่อย่างใดเลย ทั้งแต่อันดับที่ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้าย กานิยมเหล่านั้น คือ กานิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรัก ตามลำดับ ยกเว้นกานิยมอันดับที่ ๓ ของนักเรียนที่มารดาอาชีพรับจ้าง เท่านั้นที่เป็นกานิยมทางความภักดี

๘. เมื่อแบ่งแยกนักเรียนออกตามลักษณะการเปรียบเทียบระหว่างอาชีพของบิดาและมารดาที่ประกอบอาชีพเหมือนกัน ต่างกัน หรือประกอบอาชีพแต่เพียงฝ่ายเดียว ปรากฏผลว่า นักเรียนทุกคนมีกานิยมอันดับที่ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้ายเหมือนกันทุกอันดับ กานิยมเหล่านี้ได้แก่ กานิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรัก ตามลำดับ

๙. ผลการเลือกกานิยมอันดับที่ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้ายของ นักเรียนที่ถูกแบ่งแยกออกตามระดัทรายไต่ทางผู้ปกครองนั้น คือ กานิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรัก ตามลำดับ เฉพาะนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท เท่านั้น ที่มีกานิยมทางมนุษยสัมพันธ์เป็นอันดับที่ ๓

๑๐. บิดาของนักเรียนที่ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับต่าง ๆ กัน คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอื่น ๆ นั้น มีผลทำให้กานิยมของนักเรียนเหล่านั้นแตกต่างกันไปอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ นักเรียนเน้นกานิยมทางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ กานิยมทางชีวิตในครอบครัว เป็นอันดับที่ ๒ และอันดับสุดท้ายเป็นกานิยมทางความรัก สำหรับกานิยม

อันดับที่ ๓ ข. นักเรียนที่มีค่าได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เน้นการนิยมนำความซื่อสัตย์ ในขณะเดียวกันกับที่นักเรียนที่มีค่าได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษา และระดับอื่น ๆ ก็เข้าไปมีส่วนร่วมทางความกตัญญูแทน

๑๑. ค่านิยมของนักเรียนที่มีมารดาได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมารดาที่ไม่ได้รับการศึกษานั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ อันดับที่ ๑ เป็นค่านิยมทางการศึกษา อันดับที่ ๒ ค่านิยมทางชีวิตในครอบครัว และอันดับสุดท้าย เป็นค่านิยมทางความรัก เฉพาะค่านิยมอันดับที่ ๓ เท่านั้นที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีมารดาไม่ได้รับการศึกษาให้ความสำคัญต่อค่านิยมทางความกตัญญู ส่วนนักเรียนอีก ๒ กลุ่มกลับให้ความสำคัญทางความซื่อสัตย์แทน

๑๒. บิดาและมารดาของนักเรียนที่ได้รับการศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน หรือบิดาที่ได้รับการศึกษาสูงกว่ามารดา หรือมารดาที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าบิดานั้น ไม่ก่อให้เกิดผลทำให้ค่านิยมกับอันดับที่ ๑, ๒, ๓ และอันดับสุดท้ายของนักเรียนแตกต่างกันเลย ค่านิยมเหล่านี้ก่อค่านิยมทางการศึกษา ชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรัก ตามลำดับ

๑๓. นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวซึ่งบิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน และนักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นหย่าร้าง ต่างก็เน้นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับแรก ค่านิยมทางชีวิตในครอบครัว ความซื่อสัตย์ และความรัก เป็นค่านิยมที่อยู่ในอันดับ ๒, ๓ และอันดับสุดท้าย ตามลำดับ

สรุปอภิปรายผล

จากผล การศึกษาและเปรียบเทียบค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามสรุปอภิปรายผลได้ดังนี้

๑. การเลือกหรือการเน้นค่านิยม นักเรียนได้เน้นค่านิยมทางการศึกษาเป็นอันดับสูงสุด เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งที่แปลกเลย เพราะปัจจุบันนักเรียนเหล่านี้กำลังต้องการความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา อยากศึกษาต่อในชั้นสูง ๆ ยิ่งไปกว่านี้เท่าที่ตนจะสามารถ ฉะนั้น การที่จะมีโอกาสเป็นบุคคลที่มีความรู้ ฉลาด และเรียนเก่ง จึงเป็นสิ่งที่

นักเรียนปรารถนาอยากที่สุด ทั้ง เเคโซ ส่วนานนท์^๑ กล่าวไว้ว่า บุคคลเรียนรู้โดยตนเอง ความต้องการทางร่างกาย เพื่อการมีชีวิตรอด และร่างกายจะได้แสวงหาทางตอบสนอง ในการปรับตัวให้เข้ากับมนุษย์ที่อยู่รวมตัวในสังคม โดยเฉพาะสภาพสังคมปัจจุบัน บุคคล จะต้องมีวิธีการปรับตัวที่คงจะสามารถอยู่รอดได้ แต่การจะปรับตัวได้ดี บุคคลควรมีความรู้ เป็นทุนเดิมอยู่บ้าง ดังนั้น การที่นักเรียนเน้นการนิยบททางการศึกษาเป็นอันดับที่ ๑ นั้น ก็คงจะเป็นเพราะกาย เหตุผลดังกล่าว

ถ้านิยามอันที่สองลงมา คือ กานิยมทางชีวิตในครอบครัว ซึ่งแปลกว่านักเรียน มีความผูกพันกับครอบครัวของตนเอง และครอบครัวมีความสำคัญต่อนักเรียนมาก โดยเฉพาะ ลักษณะครอบครัวไทย การกำเนิดชีวิตของ เด็กขึ้น อยู่กับครอบครัว เป็นส่วนใหญ่ จึงเหตุผลนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ ประสาท หลีกatica^๒ ที่แสดงไว้ว่า ครอบครัวเป็นกลุ่มทางสังคมกลุ่มแรก ที่เราได้มีประสบการณ์ และเรามีความสัมพันธ์อยู่ตลอดเวลา ครอบครัวจึง เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญ ต่อเรามากกว่ากลุ่มใด ๆ กลุ่มอื่น ๆ นั้นเราอาจเข้าไปรบกวนชั่วระยะหนึ่ง แต่ครอบครัวนี้ เราอยู่ร่วมอยู่ชั่วชีวิตเรา ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า การที่นักเรียนของการมีชีวิตอยู่ อย่าง เป็นสุขในครอบครัวนี้ เป็นสิ่งปกติธรรมดาของมนุษย์ทั่ว ๆ ไป เพราะนักเรียนต้อง เกี่ยวพันกับ ครอบครัวอยู่ตลอดไป

สำหรับกานิยมอันสุดท้าย เป็นกานิยมทางความรัก นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญ น้อยที่สุด ทั้ง ๆ ที่นักเรียนเหล่านี้กำลังอยู่ในวัยรุ่น นักเรียนน่าจะมองเห็นความสำคัญของกานิยม ประเทษนี้ ไม่ค่อยใ้กว่ากานิยมประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า คนไทยนั้นมี ลักษณะนิสัย เป็นคนเก็บความรู้สึก ไม่อยากแสดงความกึกกั่นเกี่ยวกับ เรื่องความรักออกมาอย่าง เปิดเผย เพราะสังคมของไทยมักไม่ยอมรับการแสดงออกในเรื่องประเภทนี้นั้น จึงเหตุผลนี้

^๑ เเคโซ ส่วนานนท์ จิตวิทยาสังคม หน้า ๘๖.

^๒ ประสาท หลีกatica สังคมวิทยา หน้า ๘๔.

ก็มีผลงานการวิจัยของ ฟิลลิปส์^๑ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของคนไทยในหมู่บ้าน บางชนช่วยสนับสนุน โดยฟิลลิปส์ได้ค้นพบว่า คนไทยนั้นพยายามหลีกเลี่ยงที่จะไม่แสดงความรู้สึกอะไรบางอย่างที่เกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เกิดความกระดากอาย และจะปิดบังความกระดากอายเหล่านั้นโดยการแสดงความสุภาพอ่อนน้อมออกมาแทน ในขณะที่เขี่ยกันก็จะพยายามเอาอกเอาใจ (pleasing) บุคคลอื่น ๆ ไปด้วย เพื่อเป็นการชดเชย

๒. การศึกษาเปรียบเทียบอันคัมภีร์คานิยมของนักเรียน แยกศึกษาเปรียบเทียบ เป็นกลุ่มย่อยออกไป อาทิ อันคัมภีร์คานิยมระหว่างนักเรียนวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง ระหว่างเพศ ผลการเรียน ภูมิกำเนิด อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง และสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ปรากฏผลว่า ส่วนใหญ่ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม เน้นคานิยมทาง การศึกษาเป็นอันมาก รองลงมาเน้นคานิยมทางชีวิตในครอบครัว และอันคัมภีร์สุดท้ายก็เป็น คานิยมทางความรัก การที่นักเรียนเหล่านี้เลือกคานิยมอยู่ในลักษณะเช่นนี้ก็อาจจะเกิดผลใน ทำนองเกี่ยวกับภัยเหตุผลของข้อสรุปอภิปรายผลข้างต้นดังกล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตอยู่ประการหนึ่งว่า นักเรียนที่มีภูมิกำเนิดอยู่ในภาคกลางได้เน้นคานิยมทางศีลธรรมเป็น อันคัมภีร์สุดท้าย ซึ่งก็กระแสนิยมอย่างมาก และจัดว่าเป็นกระแสนิยมที่มีค่ามากที่สุดเท่าที่ได้ศึกษา เปรียบเทียบมา การที่นักเรียนภาคกลางเห็นความสำคัญของคานิยมทางศีลธรรมอย่างมาก อาจจะเนื่องเพราะเหตุว่านักเรียนเหล่านี้อยู่ในสังคมที่เรารู้จักกันดี เป็นสังคมที่ให้เสรีภาพ แก่บุคคลมากพอสมควร นักเรียนจึงมีโอกาสแสดงออกได้มาก และสังคมเช่นนี้มักจะก่อให้เกิด การแข่งขัน แข่งขัน กันเพื่อความอยู่รอด การจะดำรงถึงขั้นศีลธรรมจึงค่อนข้างยากไปด้วย ฉะนั้น การที่นักเรียนภาคนี้เน้นคานิยมอันคัมภีร์สุดท้ายแตกต่างไปจากคานิยมอันคัมภีร์สุดท้ายของนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ จึงเป็นเหตุผลที่สอดคล้องตรงกันกับกล่าวของ รุ่งเรือง บุญไธยรส^๒ ที่กล่าวว่า เมื่ออยู่ใน ภูมิประเทศต่างกัน เกิดคัมภีร์การประพฤติและภัยหลอกล่อต่างกัน รูปของการสมาคมก็ย่อม

^๑ Herbert Phineas Phillips, "Thai Peasant Personality : A Case Study of Bang Chan Villagers." Dissertation Abstracts, 1 (24) : 29-30, July, 1963.

^๒ รุ่งเรือง บุญไธยรส ปรัชญาสังคม - หน้า ๒๔.

ต่างกันไป เพราะมีความจำเป็นต้องคัดแปลงต้นแปรตัวเองและพวกใดอยู่ใกล้เฉพาะพอสมกับสภาพแวดล้อม แม้แต่ตัวก็ยังมีความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่ต้นแปรไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากการสมาคมและแบบอย่างของพฤติกรรมของมนุษย์หรือสัตว์เป็นเรื่องธรรมชาติ โคมเพชรจึงแว่วจะไม่คงอยู่เป็นรูปเดิมกันเสมอไป ด้วยเหตุนี้ถึงกล่าว อาจเป็นการชี้ให้เห็นว่า แก้วเรียบภาคกลางก็แสดงความรู้ถึงวิถีชีวิตอย่างแท้จริงของตนเองออกมา

๓. การศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง

อันธพาลนิยมของนักเขียน จากการศึกษาร่วมกันเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการใช้ถ้อยคำหรือการเน้นถ้อยคำของนักเขียนวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างในหลายลักษณะ เช่น เปรียบเทียบระหว่างวิทยานิพนธ์ ระหว่างเขต ผลการเขียน ภูมิภาค ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ของนักวิจารณ์ รายชื่อของนักวิจารณ์ และสถานะภาพสมรสของนักวิจารณ์ นั้น ผลปรากฏว่า ทุก ๆ อย่างที่ทำการศึกษาร่วมกัน เปรียบเทียบ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. ระดับ การที่กลุ่มตัวอย่างมีอันธพาลนิยมที่ไม่เป็นนัยสำคัญทางสถิติแล้ว อาจจะมีองค์ประกอบใด ๆ ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มีฐานะทางสังคมที่ค่อนข้างต่ำได้มากกว่า ภาวะสังคม ความเชื่อต่างต่างของครอบครัว และวัฒนธรรม ก็ไม่แตกต่างกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเขียน เพราะใช้วิถีชีวิตอยู่ในชุมชนชนบทเหมือนกัน คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ฉะนั้นจึงมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน จึงอยู่ ถ้าหากพิจารณาอันธพาลนิยมเป็นภาพประเภทเดียว จะเห็นว่า มีอันธพาลแตกต่างกันไปบ้าง แต่เมื่อนำมาวิเคราะห์ทางสถิติแล้ว ถ้ายึดเอาเวลานั้น มิได้มีความแตกต่างกันมากนัก จึงทำให้ทางสถิติที่ได้ออกมาไม่เป็นนัยสำคัญ ดังนั้น ถ้าหากจะนำกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมนิยมประเพณี และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมาศึกษาเปรียบเทียบ อาจจะได้ผลที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญได้ หรืออาจจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม หรือว่าการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่กำลังเขียนอยู่ในสถาบันการศึกษาที่มีสถานที่ตั้งต่างกันจริง ๆ เช่น ระหว่างนักเขียนที่เขียนอยู่ในวิทยาลัยครู เชียงใหม่ กับนักเขียนวิพากษ์วิจารณ์ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้ อาจทำให้ผลแปรเปลี่ยนไปจากไม่มีความแตกต่างกัน เป็นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้

๖
ข้อเสนอแนะ

๑. จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเน้นการนิยมนางกรรมมาเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นการนิยมนางกรรมในทางความรัก และการนิยมนางกรรมในทางความรักเป็นอันดับสุดท้าย เพราะนักเรียนบางคนเห็นว่า การให้กำลังใจในการเรียนทางที่ผิดธรรมเป็นอันดับที่มีความสำคัญที่สุด ดังนั้น ผู้แนะแนวจึงพิจารณาและสังเกตให้ละเอียดว่า การนิยมนางกรรมเป็นการนิยมนางกรรมที่แท้จริงของนักเรียนหรือไม่ หรือนักเรียนเลือกการนิยมนางกรรมไปตามที่สถาน (norm) ของสังคมเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากมีข้อเท็จจริงที่ว่าการนิยมนางกรรมที่แท้จริงของนักเรียนบางคนต่างไปจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ วิธีการสังเกตและพิจารณาการนิยมนางกรรมที่แท้จริงของนักเรียนนั้น ผู้แนะแนวจะต้องเปิดวิธีการรับฟัง การปรึกษาหารือกับนักเรียน และให้โอกาสนักเรียนมีเสรีภาพในการแสดงออก ถ้านักเรียนมีความอิสระและมีความเป็นตัวของตัวเองแล้ว อาจช่วยให้ผู้แนะแนวได้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับนักเรียนกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

๒. จากการศึกษครั้งนี้ น่าจะเป็นแนวทางให้ผู้แนะแนวและผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้เห็นว่า การจะปลูกฝังค่านิยมให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเองและสังคมให้ถูกต้อง ไม่ใช่มุ่งแต่จะฝึกนักเรียนให้แข่งขันอย่างเกินกว่า โดยขาดความสนใจในสังคม เนื่องจากในอนาคต นักเรียนเหล่านี้จะคงออกมาใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีสภาพแตกต่างจากชีวิตในสถาบัน การเรียน เมื่อนักเรียนขาดความเข้าใจ ก็จะทำให้นักเรียนไม่ต่างจากคนในวัยที่อยู่ในสังคมใดเลยก็ว่าได้ ดังนั้นเพื่อให้เกิดการปลูกฝังค่านิยมของนักเรียนมากที่สุด คือ สถาบันครอบครัว ดังที่ โยชิโระ และคณะ ได้กล่าวไว้ว่า ครอบครัวมีบทบาทต่อเรื่องการนิยมนางกรรมมากกว่าโรงเรียน และการนิยมนางกรรมอย่างต่ำก็ได้รับมาจากครอบครัวนั้น ก็เป็นการยากแก่ทางโรงเรียนที่จะแก้ไขได้ ดังนั้นนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้จึงควรจะได้รับ การปลูกฝังอบรมในเรื่องของสังคมจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับชีวิตกับนักเรียนบ้าง

๓. การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมของกลุ่มตัวอย่างนี้ บรากลุ่มอาจมีลักษณะที่คล้ายกันกับภาคี อาจจะไม่มีควาแตกต่างกันเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ ๑, ๒, ๓ และข้อ ๔ ซึ่งคล้าย ทำให้เกิดความยากในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้ศึกษามองว่าจะได้รู้จักสร้างแบบสอบถามที่รัดกุมกว่านี้หรือไม่ เช่น ถ้ามีแบบประเภทหนึ่ง ๆ ควรมีความ ๒ ประโยก หรือมากกว่านี้ เราจะได้นำมาเปรียบเทียบและสำรวจดูว่า นักเรียนตอบตามความรู้สึกนึกใจของตนเอง หรือเป็นการตอบตามปกติ (norm) ของสังคมเท่านั้น ตัวอย่างแบบสอบถามที่นิยมใช้กัน เช่น "เชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะช่วยป้องกันอันตรายไว้ได้"

"ขอชมเชยการศึกษากว่ววิธีวิทยาศาสตร์" เช่นนี้เป็นต้น ประโยกต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องมีจำนวนมากพอสมควร ประมาณ ๑๐๐ ข้อ เพื่อผู้ศึกษาจะได้สร้างประโยคค่านิยมแต่ละประเภทไว้มากพอที่จะใช้ และขอความเห็นนั้นจะต้องสลับที่กันไป เช่น ถ้าเริ่มทางการศึกษา ต่อไปก็เป็นค่านิยมทางจิตวิทยา การเชื่องช้า การแต่งกาย ฯลฯ แล้วให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่านค่านิยมเหล่านั้นตามลำดับความชอบมากที่สุด น้อยที่สุด และปานกลาง จากวิธีการดังกล่าว ผู้ศึกษาจะสามารถตรวจสอบได้ว่า กลุ่มตัวอย่างใดได้อ่านค่านิยมตามความรู้สึกนึกใจที่แท้จริงของตนเอง หรือเป็นการตอบตามปกติของสังคมเท่านั้น หากกลุ่มตัวอย่างได้อ่านค่านิยมตามความรู้สึกนึกใจที่แท้จริงของตนเองแล้ว ขอความเห็นจากค่านิยมที่สลับกันนั้นจะออกไปอยู่ในคำสัมภาษณ์ที่ตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น กลุ่มตัวอย่างขอชมเชยการศึกษากว่ววิธีวิทยาศาสตร์ ขอความเห็นจะต้องอยู่ในคำสัมภาษณ์ที่ตรงกันข้ามที่สุด ส่วนขอความเห็นว่าขอความเห็นว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะช่วยป้องกันอันตรายไว้ได้ คนนั้นก็อยู่ในคำสัมภาษณ์ที่ตรงกันข้ามที่สุด เช่นนี้เป็นต้น

๔. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะได้ศึกษาค่านิยมในภาพประเภทกว้างๆ ว่าเป็นอยู่แล้วนำค่านิยมเหล่านั้นมาจัดไว้เป็นหมวดหมู่หรือเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ เพื่อสะดวกแก่การศึกษาการกระทำและจะช่วยให้ผู้ศึกษาได้พบกลุ่มที่เกี่ยวของกับตัวนักเรียนสามารถรู้จักนักเรียนได้ดีและกว้างขวางยิ่งขึ้น

๕. กระบวนการและค่านิยมค่านิยมของนักเรียนที่ได้อ่านการศึกษาในครั้งนี้น่าจะเป็นแนวทางให้ผู้และแนวปฏิบัติปฏิบัติงานและแนวของวิทยาลัย โดยวิธีการรับปรึกษาหารือและพยายามให้ข้อมูล (information) ที่ตรงกับความต้องการ และความรู้สึกนึกใจของนักเรียน

เช่น วิทยาลัยโพธิวิชชาลัยของกษัตริย์กัมพูชาทางการศึกษาของนักเรียนหนึ่งนักเรียนเพิ่งได้
เป็นนักเรียนชั้นแรก เท่านั้นเป็นต้น

๒. การจะไล่การศึกษาต่อไปกับกลุ่มตัวอย่างในระดับเดียวกันนี้ แต่ขอให้อ่าน
ขวางออกไป เพื่อจะได้กลุ่มตัวอย่างหลาย ๆ ประเภท ถึงการศึกษาวิจัยในกรณีนี้ได้พบว่า
ผู้วิจัยไม่ทราบว่าการวิจัยในระดับของประชากรใด ทั้งนี้เนื่องจากข้อเท็จจริง ๆ มีจำนวน
กลุ่มตัวอย่างไม่เพียงพอแก่การที่จะนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ผู้วิจัยจึงได้เลือกกระทำการกับข้อมูล
ที่มีจำนวน กลุ่มตัวอย่างสูง ๆ เช่น ๒๕ กลุ่มขึ้นไป หากจะกระทำไป การทำกับนักเรียนภาคเหนือ
ทั่วประเทศ โดยเฉพาะเริ่มจากมหาวิทยาลัยจะทำกับกลุ่มตัวอย่างระดับอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
นักเรียนระดับมัธยมศึกษา เพราะนักเรียนระดับนี้กำลังต้องการมีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง
ทั้งประสบการณ์เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และ การ เรียน แลกจากนั้นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ยังจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะปัจจุบันเราต้องรับกันเป็นส่วนใหญ่แล้วว่า
นักเรียนมัธยมศึกษาเป็นกำลังคน (man power) ที่สำคัญของประเทศ ฉะนั้น นักเรียน
ระดับนี้จึงควรจะเป็นกลุ่มที่ควรศึกษาวิจัยไม่น้อยไปกว่ากลุ่มตัวอย่างระดับอื่น ๆ

บรรณานุกรม

-

บรรณานุกรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์ ทางสู่ความก้าวหน้า โรงพิมพ์ศรีนครินทร์ ๒๕๐๒, ๑๕๙ หน้า.

เคโซ สวณานนท์ จิตวิทยาสังคม โรงพิมพ์รุ่งเรืองวิทย์ ๒๕๑๐, ๑๕๙ หน้า.

ประสาท หลักถิลา สังคมวิทยา ก้าวหน้า ๒๕๐๙, ๔๐๒ หน้า.

เปรมปรีดี ถกนะสิงห์ ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่มีอำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติของเด็กในโรงเรียนประถม
สาขิตวิทยาดักรแห่งหนึ่ง ปริทัศน์พิมพ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิศวกรรมศึกษา ประสานมิตร
๒๕๐๕, ๔๐ หน้า.

มัลลิกา วัชราร "อธิบายภาพปก - หน้ากลาง" วิทยาสาร ๔ : ๓๒ - ๓๕
๑ มีนาคม ๒๕๑๓.

รุ่งเรือง บุญโอรส ปรัชญาสังคม นนทบุรีการพิมพ์ เชียงใหม่ ๒๕๑๓, ๒๒ หน้า.

สมจิต จนสุภาบุญ "ข้อคิดสำหรับพ่อแม่" เด็กของเรา พัง กุ อ่าน อะไร
โรงพิมพ์กรุสภา ๒๕๐๕ หน้า ๑๐ - ๑๑.

อำนวย ทะพังก์แก, ดร. "กานิยม" เอกสารประกอบคำบรรยายในการอบรมครูใหญ่
โรงเรียนปรับปรุงตามโครงการการศึกษาชนบท ๒๕๑๓, ๘ หน้า. (อัดสำเนา)

เสถียร, เรย์มอนด์ เอ็น. และ อัมพา โชติกเสถียร การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับ
มัธยมศึกษา โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๘, ๑๗๔ หน้า.

- Bledsoe, Joseph C., "A Comparative Study of Values and Critical Thinking Skills of a Group of Educational Workers." The Journal of Educational Psychology, 7 (46) : 408-417, November, 1955.
- Campbell, Doris Klein, "Difference of Values among College Students at Different Class Levels." Dissertation Abstracts, 10 (23) : 3809, April, 1963.
- Chasin, Barbara Helon, "Value-orientations and Attitudes toward Death." Dissertation Abstracts, 6 (29) : 1963 December, 1966.
- Cyphert, Frederick R., Hamier, Earl W., and Riccio, Anthony C., Teaching in the American Secondary School. McGraw-Hill Book Company, New York, 1964, 425 p.
- Dowd, Donald Jerome, "A Comparative Study of Attitudes, Goals and Values between Negro American, White American, and Cuban Refugee Groups in a Large Southern City." Dissertation Abstracts, 10 (27) : 3306-3307, April, 1967.
- Encyclopedia of Educational Research, "College and Universities Organization and Administration." New York, 1960, 1520 p.
- Garrett, Henry E., and Woodworth, R.S., Statistics in Psychology and Education, Longmans Green and Co. Ltd., London, 1958. 478 p.
- Garrison, Karl C., The Psychology of Exceptional Children, The Ronald Press Company, New York, 1950, 517 p.
- Good, Carter V., and others, Dictionary of Education, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1959, 676 p.
- Hall, Alberto Dec, "Value of High School Homemaking Teachers." Dissertation Abstracts, 5 (20) : 1685-1686, November, 1959.
- Hughes, Julius H., and Thompson, George G., "A Comparison of the Value System of Southern Negro and Northern White Youth." The Journal of Educational Psychology, 5 (45) : 300-309, May, 1954.
- Jordan, John J., and Cessna, William C., "A Comparison of Attitudes of Four Occupational Groups toward Education and toward Physically Disabled Persons in Japan." The Journal of Social Psychology, 78 : 283-284, August, 1969.
- Keenan, Dorothy Jane, "An Exploration of Value Patterns," Dissertation Abstracts, 2 (23) : 546, August, 1962.

- Kelsey, Ian Bruce, "A Comparative Study of Value of Students Attending the University of British Columbia in 1963 as Measured by the Allport-Vernon-Test for Personal Values." Dissertation Abstracts, 7 (24) : 2813, January, 1964.
- Larson, Wayne Lewis, "The Relationship Between Values and Educational Choices of High School Students." Dissertation Abstracts, 2 (29) : 685, August, 1968.
- Miller, Carroll H., Guidance Services An Introduction, A Harper International Student, 1965, 418 p.
- Moore, Charles Joseph, "An Investigation of the Purposes, Organizational and Administrative Practices, Problems, and Value of the Assembly Program in the senior High Schools of Pennsylvania." Dissertation Abstracts, 10 (17) : 2192, October, 1957.
- Nunnally, Jum C., Tests and Measurements, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1959, 446 p.
- Peters, Frank C., "A Comparison of Attitudes and Values Expressed by Mennonite and Non-mennonite College Students." Dissertation Abstracts, 7 (20) : 2680, January, 1960.
- Phillips, Herbert Phincas, "Thai Peasant Personality : A Case Study of Bang Chan Villagers." Dissertation Abstracts, 1 (24) : 29-30, July, 1963.
- Sethna, Rustum Jehanbux, "A Cross-national Comparison of Certain Values among Graduate Students from the United States, Pakistan, India, and Thailand." Dissertation Abstracts, 10 (25) : 5751, April, 1965.
- Siegel, Sidney, Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences, McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1956, 312 p.
- Singer, Richard Emil, "A Study of the God Concepts of Children in Three Suburban Religious Schools Using the Osgood-Suci-Tannenbaum Semantic Differential Techniques." Dissertation Abstracts, 6 (20) : 2148-2149, December, 1959.
- Sister Grande, Mory Vera Del, "A Study of the Values of Catholic High School Students of Differing Socio-economic Backgrounds and the Relationship of these Values to those of Their Parents." Dissertation Abstracts, 9 (20) : 3569, March, 1960.
- Sprinthall, Norman A., "A Comparison of Values among Teachers, Academic Underachievers, and Achievers." The Journal of Experimental Education, 2 (33) : 193-196, Winter, 1964.

Vaughan, Lawrence E., "Relationship of Values to Leadership, Scholarship, and Vocational Choice." Dissertation Abstracts, 1 (20) : 209-210, July, 1959.

White, Thomas Robert, "A Study of the Values and Attitudes of Distributive Education Teacher-coordinators as Compared to Two Groups of Potential Teacher-coordinators." Dissertation Abstracts, 2 (30) : 610, August, 1969.

Yamane, Taro, Statistics ; An Introductory Analysis, John Weatherhill, Inc., Tokyo, 1967, 919 p.

ព្រាងដេញ

ภาคผนวก

การสัทธิและท้าวอย่างแบบสัทธิตาม

ตาราง เลข. ค่า X' , Y' , D , D^2 และ ΣD^2 ที่ได้จากการวิเคราะห์

แบบสอบถาม จากกลุ่มทดลอง ๑๒๐ คน

ค่าเดิม	อันดับค่าเดิม ครั้งที่ ๑ (X')	อันดับค่าเดิม ครั้งที่ ๒ (Y')	D	D^2	ΣD^2
การเงิน	๗	๖	๑	๑	๘
การศึกษา	๑	๑	๐	๐	
ค่าเช่า	๘	๘	๐	๐	
เสื้อผ้า	๕	๑๐	- ๑	๑	
ชีวิตในครอบครัว	๒	๒	๐	๐	
บุญบั้งไฟ	๑๐	๕	๑	๑	
ความยุติธรรม	๑๒	๑๒	๐	๐	
ความกล้าหาญ	๔	๔	๐	๐	
ความกล้าหาญ	๓	๓	๐	๐	
ความสะอาดเรียบร้อย	๑๓	๑๓	๐	๐	
ความสะอาด	๖	๕	๑	๑	
ความรัก	๑๒	๑๒	๐	๐	
การปกครองในกลาง	๑๔	๑๔	๐	๐	
การแต่งกาย	๑๔	๑๔	๐	๐	
สุขภาพ	๔	๗	- ๒	๔	
สุนทรียภาพ	๑๑	๑๑	๐	๐	

แบบสอบถาม
เรื่อง
ค่านิยมของนักเรียนวิทยาลัยครู

คำชี้แจงเบื้องต้น

แบบสอบถามนี้มีไว้เพื่อทดสอบความรู้หรือความสามารถด้านใดด้านหนึ่งของนักเรียน แต่ต้องการทราบความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของนักเรียนที่มีต่อสิ่งแวดลอมบางประการเท่านั้น

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ตอนแรกเป็นคำถามเกี่ยวกับตัวของนักเรียนเอง ส่วนตอนต่อไปเป็นการสอบถามความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของนักเรียน

ตอนที่ ๑

แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวนักเรียน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือกรอกข้อความตามสภาพที่เป็นจริง
ลงในช่องว่าง

๑. วิทยาลัยครู

๒. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

๓. ผลการสอบครั้งสุดท้าย ☐ ต่ำกว่า ๒.๕๐ ☐ ๒.๕๐ ขึ้นไป

๔. ภูมิลำเนา ☐ ภาคเหนือ ☐ ภาคกลาง
☐ ภาคใต้ ☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๕. อาชีพของบิดา (โปรดบอกโดยละเอียด) ตัวอย่างเช่น

เป็นครู, ตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนภาคกร, ช่างตี

ทำงานช่าง, เป็นช่างเครื่องยนต์, ตำแหน่งหัวหน้าช่าง

กาขาย, ขายข้าวแกง หรือ ขายของชำ หรือ ขายของในห้างร้านใหญ่ ๆ เป็นต้น

๖. อาชีพของมารดา (โปรดบอกโดยละเอียด)

๗. ถ้าเด็กเรียนปีใดอยู่กับบิดามารดา นักเรียนอาศัยอยู่กับใคร (เช่น พี่ ป้า น้า อา ฯลฯ หรือผู้อื่น)

๘. อาชีพของผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย (โปรดบอกโดยละเอียด)

๙. บิดามีรายได้ประมาณเดือนละ บาท

๑๐. มารดามีรายได้ประมาณเดือนละ บาท

๑๑. ผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยมีรายได้ประมาณเดือนละ บาท

๑๒. การศึกษาของบิดา ชั้น

๑๓. การศึกษาของมารดา ชั้น

๑๔. การศึกษาของผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย ชั้น

๑๕. สถานะภาพสมรสของบิดามารดา

☐ อยู่ด้วยกัน ก่อ บิดาและมารดาอยู่ในบ้านเดียวกัน

☐ แยกกันอยู่ ก่อ บิดาและมารดาแยกกันอยู่กันละบ้าน เช่น บิดาไปทำงานต่างจังหวัด หรือแยกกันอยู่เพราะบิดามารดาหย่าร้างกันแล้ว แต่ยังมิได้จดทะเบียนหย่ากันตามกฎหมาย

☐ ผิดร้าง ก่อ บิดาและมารดาที่หมั้นสกาของควาเป็นสามีภรรยา กัน โดยได้จดทะเบียนหย่ากันตามกฎหมายแล้ว

☐ เป็นหม้าย ก่อ บิดาหรือมารดา ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรม

☐ บิดาและมารดาถึงแก่กรรมทั้ง ๒ ฝ่าย

ตอนที่ ๒

แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน

ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์เราทุกคนย่อมแตกต่างกันออกไป เพราะบุคคลแต่ละคนมีกำเนิดและประสบการณ์มาไม่เหมือนกัน ดังนั้น ความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวของเราเองจึงไม่จำเป็นต้องเหมือนกับของบุคคลอื่น ๆ ความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวของเราควรป้อนให้ผลเห็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลใด ๆ และการที่บุคคลสามารถแสดงความเป็นตัวของตัวเองได้ ยอบกล่าวได้ว่า บุคคลนั้นมีความเชื่อมั่นในตนเอง นักเรียนโปรดแสดงความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของนักเรียนออกนอกรับเป็นอย่างไร

ในที่นี้ จะมีข้อความอยู่ ๑๖ ข้อ ขอให้นักเรียนพิจารณาข้อความทั้งหมด แล้วโปรดแสดงความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเองในการจัดอันดับความสำคัญของข้อความเหล่านั้น โดยปฏิบัติดังนี้ คือ

ขั้นที่ ๑

นักเรียนโปรดพิจารณาข้อความทั้ง ๑๖ ข้ออย่างละเอียด

ขั้นที่ ๒

นักเรียนเรียงจัดอันดับข้อความที่เหมือนหรือตรงกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ในการวัด อย่าจัดเรียงตามลำดับตัวอักษร แต่ให้จัดตามลำดับของข้อความที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน และการจัดให้จัดเป็นอันดับ ๆ ๙ อันดับ ดังนี้

อันดับที่ ๑ เลือกข้อความที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนมากที่สุด จำนวน ๑ ข้อ แล้วเขียนเฉพาะตัวอักษรที่กำกับข้อความนั้นลงในช่อง ☐ อันดับที่ ๑ ของกระดาษแผ่นที่ ๑ อยู่เป็นอันดับ ๆ เสร็จแล้วให้นักเรียนขีดฆ่าตัวอักษรที่กำกับข้อความนั้นเสีย เพราะนักเรียนจะไม่นำข้อความนั้น ๆ มาพิจารณาอีกแล้ว

อันดับที่ ๒ เลือกข้อความที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเป็นอันดับรองลงมา จำนวน ๒ ข้อ แล้วเขียนเฉพาะตัวอักษรที่กำกับข้อความทั้ง ๒ นั้น ลงในช่อง ☐ อันดับที่ ๒ เสร็จแล้วขีดฆ่าตัวอักษรที่กำกับข้อความนั้น ๆ เวนเทียบกับการทำในอันดับที่ ๑

อันดับที่ ๓ เป็นข้อความที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนเป็นอันดับที่ ๓ จำนวน ๓ ข้อ แล้วเขียนเฉพาะตัวอักษรที่กำกับข้อความลงในช่อง ☐ อันดับที่ ๓ และอย่าลืมขีดฆ่าตัวอักษรที่กำกับข้อความนั้น ๆ ด้วย

บัดนี้ นักเรียนได้เลือกข้อความเสร็จไปแล้วถึง ๓ อันดับ ตั้งแต่อันดับที่ ๔ ถึงอันดับที่ ๘ ให้นักเรียนใช้วิธีการทำอย่างเดียวกันกับ ๓ อันดับแรก โดยอันดับที่ ๔ เลือกข้อความมาเป็นจำนวน ๔ ข้อ อันดับที่ ๕ จำนวน ๓ ข้อ อันดับที่ ๖ จำนวน ๒ ข้อ และอันดับสุดท้ายคืออันดับที่ ๘ จะเป็นข้อความที่ตรงกับความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนน้อยที่สุด จำนวน ๑ ข้อ ที่เหลือเท่านั้น

กานิยมทั้ง ๑๖ ด้านของนักเรียนวิทยาลัยครู

(A) ความขี้มีเงินทอง	(B) มีความรู้ดี ฉลาดและเรียนเก่ง
(C) มีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว	(D) ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนา
(E) มีความสุขในชีวิตครอบครัว	(H) เป็นที่รักที่รอบพอบของบุคคลส่วนใหญ่
(L) ชอบปฏิบัติตนให้ตรงตามหน้าที่ ถึงแม้ว่า การปฏิบัติเช่นนั้นจะทำให้บางคนไม่ชอบ	(N) กระทำการทุกอย่างด้วยความสุจริตใจ
(P) ช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นที่ประสบทุกข์ของตนเอง	(R) ชอบแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของตนเอง ให้ผู้อื่นบ้าง
(S) ทำอะไรก็สำเร็จลุล่วงไปโดยตลอด	(T) รู้สึกขายหน้าเพื่อนฝูงเมื่อตนเองไม่มีเงิน รัก
(V) เชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะช่วยเหลือป้องกัน อันตรายให้ได้	(W) แต่งกายเรียบร้อยและทันสมัย
(X) มีร่างกายและจิตใจแข็งแรงสมบูรณ์	(Z) ตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตและความ งามในสิ่งต่าง ๆ

อันดับที่	๑	☐				
อันดับที่	๒	☐	☐			
อันดับที่	๓	☐	☐	☐		
อันดับที่	๔	☐	☐	☐	☐	
อันดับที่	๕	☐	☐	☐		
อันดับที่	๖	☐	☐			
อันดับที่	๗	☐				

จบการแสดงความรู้สึกก็นึกถึงของนักเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

พจนีย์ บณีสวรรณา

นิสิตปริญญาโทแผนกการศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

ประวัติย่อของผู้เขียน

ชื่อ นางสาวพรนีย์ มณีสุวรรณ

วันเกิด ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๕

สถานที่เกิด ๒๐ พหลโยธิน จังหวัดเชียงราย

การศึกษา :

ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านสันป่าก่อ จังหวัดเชียงราย (๒๕๕๕)

มัธยมศึกษา โรงเรียนคำรณราษฎรสงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย (๒๕๖๐)

ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ (๒๕๖๕)

วท.บ. (สุขศึกษา) คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล (๒๕๖๐)

กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (๒๕๖๓)

สถานที่ทำงาน

๒๕๖๖ ครูโรงเรียนบ้านสันทราย (ราษฎรครูราษฎรสงเคราะห์) จังหวัดเชียงราย

ปัจจุบัน ครูช่วยงานศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาประจำจังหวัด จังหวัดเชียงราย